

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை

வெள்ளிக்கிழமை, 1972 ஆகஸ்ட் 18.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

1. வினாக்கள்—விடைகள்.

வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாக்கள்.

State Planning Commission

* 146 Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the Hon the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the State Planning Commission has submitted its interim report; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினா எழவில்லை.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இந்த மாநிலத் திட்ட ஆணைக் குழு அமைக்கப்பட்டு, ஓராண்டுக்கு மேலாகிவிட்டதே. அந்தத் திட்ட ஆணை குழுவில் இரண்டு உறுப்பினர்கள் இப்பொழுது இல்லையே. அவர்களுக்கு மாற்றாக வேறு உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா? அவர்கள் இடைக்கால ரிப்போர்ட் ஏதாவது அளித்திருக்கிறார்களா? குறிப்பாக, தமிழகத்தில் பிரத்தியேகமாக இருக்கக்கூடிய கைத்தறி போன்றவற்றைப் பற்றியாவது ரிப்போர்ட் கொடுக்கும்படியாகத் தாக்கீது அனுப்பப் படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழ் நாட்டினுடைய நீண்ட காலத் திட்டத்தைக் குறித்து முன்வரைவு (ட்ராபீப்ட் அவுட்டலைன்) ஒன்றைத் திட்ட ஆணைக்குழு தயாரித்து வருகிறது. அதனுடைய வேலை முடியும் தருவாயிலிருக்கிறது. அதனுடைய

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

முன்வரைவு மிக விரைவில் சட்டப் பேரவையில் வைக்கப்படும். இரண்டு உறுப்பினர்கள் இதில் இல்லை என்று சொல்வது சரியான தகவல் அல்ல.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இத் திட்டக் கமிஷன் மாவட்ட வாரியாக ஆய்வுகள் நடத்தி அது சம்பந்தமாக இடைக்காலப் பரிந்துரைகள் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா? அப்படியென்றால், அதன் விவரங்களை முதலமைச்சரவர்கள் தருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாவட்டங்களில் முனைப்பான தொழில் துட்பப் பொருளாதார ஆய்வுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. குறிப்பாக, தருமபுரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் முனைப்பான தொழில் துட்பப் பொருளாதார ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு, பின்னர் அவற்றைப் பிற மாவட்டங்களுக்கு நீட்டிப்பது இந்தக் குழுவினுடைய நோக்கமாகும். அதன் தொடர்பாக, இந்தியத் தொழில் வளர்ச்சி வங்கி, இந்தியத் தொழில் கடன் முதலீட்டுக் கழகம் போன்ற நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளையும் இந்த ஆணைக்குழு சந்தித்து இருக்கிறது. தொழில் துட்ப உத்தியை அவர்கள் அளிப்பார்கள் என்று அறியப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர, இந்தாட்டில் சிறந்து விளங்கும் ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களிடமிருந்து தொழில் துட்ப உதவியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்புகள் பற்றியும் இந்த ஆணைக்குழு ஆய்வு செய்து வருகிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : திட்ட ஆணைக்குழுவின் 'ட்ராலிப்ட் வரைவு' தயாராயிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால் அந்த ட்ராலிப்ட் அவர்களை ஒரு மாத காலத்திற்குள் அவைமுன் சமர்ப்பிக்கப்படுமா? "ஃபர்ம் டேட்" கொடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 'விரைவில்' என்று நான் சொன்னேன். 'ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக' என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அதற்குள்ளாகக்கூட அது அளிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. நா. வீராசாமி : இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில் தான் இப்படிப்பட்ட மாநில திட்ட ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து மத்திய அரசு கருத்து தெரிவித்திருக்கிறதா? அப்படியென்றால் என்ன கருத்தைத் தெரிவித்தது?

1972 ஆகஸ்டு 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: மத்திய அரசு, தமிழ்நாட்டில் மாநிலத் திட்டக்குழு அமைப்பதை வரவேற்றிருக்கிறது. மத்திய அரசின் திட்ட அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களே அதை வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார். அது மாத்திரமல்லாமல், அவர்கள் திட்டக் குழுவின் தலைவராக இருந்த காலத்தில் இந்த மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு செயல்படுவதைப் பற்றி அவர்கள் ஆராய்ந்து பார்த்து, மத்திய திட்ட ஆணைக்குழுவைச் சேர்ந்த நீண்ட கால திட்டப் பிரிவு இயக்குநர் அவர்களைச் சென்னைக்கு அனுப்பியிருந்தார். அவர் மாநில திட்ட ஆணைக்குழுவோடு விவாதித்தார்.

* 147 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the State Planning Commission has evolved any plan to reduce the unemployment problem in this State; and

(b) if so, the details of the same?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு குறிக்கோள்கள் பலவற்றை எய்தும் திட்டம் ஒன்றை வகுப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளது. அவற்றில் ஒன்று இம் மாநிலத்தில் வேலை வாய்ப்பின்மைப் பிரச்சினையைக் குறைப்பதாகும்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு என்னென்ன செலவாகும், அதில் மத்திய சர்க்காருடைய பங்கு என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அவைகளையெல்லாம் இப்பொழுது திட்ட ஆணைக்குழு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆராய்ந்து முடிவாகத் தெர்வித்ததற்குப் பிறகு, மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பங்கு பற்றி நாம் யோசிக்க முடியும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: வேலையில்லாத தண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு மத்திய அரசு சில சிறப்புத் திட்டங்களை அமைத்திருக்கிறது. அதே மாதிரி நமது மாநில அரசும் ஏதாவது சிறப்புத் திட்டம் தீட்டுவதற்கு உத்தேசித்திருக்கிறதா?

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பொருளாதார வளர்ச்சியின் காரணமாகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளை விரிவுபடுத்துவதன் மூலமாக வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில் இதுவரையில் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. இப்பொழுது நம்முடைய மாநிலத் திட்ட ஆணைக்குழு, அதற்கு நேர்மீறாக, வேலை வாய்ப்புக்களை அடிப்படையாக வைத்துப் பெரிய திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்ற வகையில் அதை ஆராய்ந்து வருகிறது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : வேலை வாய்ப்பின்மையைத் தீர்ப்பதற்குத் திட்டம் இடும்போது படித்து வேலையில்லாம லிருப்பவர்களை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களா? படிக்காமல் கிராமப் புறங்களில் வேலையில்லாமலிருக்கும் மக்களையும் கணக்கில் எடுத்து அதற்கான திட்டம் வகுக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதில் முதன்மையாக, படித்து வேலை இல்லாமல் இருக்கிறவர்களைக் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். அதன் தொடர்பாக, கிராமப் புறங்களில் படிக்காமலும் வேலையில்லாமலும் இருக்கின்றவர்களும் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவார்கள்.

Schools run by Slum Clearance Board

* 148 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any Swedish Social Service Organisation is offering assistance to the Slum Clearance Board to run schools at tenements areas; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை ; (இ) இந்த வினா எழவில்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : ஸ்வீடன் சுவீடியரன்ஸ் போர்டுக்கு தமிழ் நாட்டில் வேறு சோஷல் சர்வீஸ் ஆர்கனைசேஷன், பள்ளி நடத்துவதற்கு உதவித் தொகை ஏதேனும் கொடுத்து வருகிறதா?

1972 ஆகஸ்டு 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குடிசை வாரியப் பகுதிகளுக்கு ஏதாவது அப்படி உதவித் தொகை வருகிறதா என்பது கேள்வி. அப்படி உதவி எதுவும் வரவில்லை.

ஆங்கில ஏடு வெளியீடு

* 149 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

மாநில சுயாட்சி கோரிக்கைகள் குறித்து பிற மாநிலத்தவரும் வெளி நாட்டவரும் புரிந்து கொள்கிற வகையில் தமிழ்நாடு அரசு ஆங்கில ஏடு நடத்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாநில சுயாட்சியின் நோக்கம் குறித்தும், நமக்குத் தேவையான அதிகாரங்களைக் குறித்தும் பொது மக்கள் மத்தியில் பிரசாரம் செய்வதற்காகச் செய்தித் துறையின் மூலமாகச் செய்திப் படங்கள் தயாரித்து அவற்றை மக்கள் தொடர்பு அதிகாரிகள் மூலமாகக் கிராமங்களில் பிரசாரம் செய்வதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவ்வாறு இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பிலே செய்வதாக உத்தேசம் இல்லை. ஆனாலும், இப்பொழுது ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எழுதுகின்ற கட்டுரைகள் மூலமாகவும், வேறு மாநாடுகளிலும் மற்ற பிரசாரக் கூட்டங்களிலும் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிற தகவல்கள் மூலமாகவும், நிருபர்களிடத்தில் விளக்குவதன் மூலமாகவும், பல்வேறு நல்ல அரசியல் மேதைகளைச் சந்திக்கும்போது அவர்களிடத்தில் விஷயங்களை விளக்குவதன் மூலமாகவும் மாநில சுயாட்சி பற்றிய கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. சட்டப் பேரவையில்கூட மாநில சுயாட்சியின் முக்கியத்துவம் பற்றிப் பல முறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாநில சுயாட்சி சம்பந்தமாக இராஜ மன்னார் குழுயின் அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்டு பல நாட்கள் ஆகின்றன. முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அந்த அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைத்து விவாதிப்பதற்கு வாய்ப்பு அளிப்போம்

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

என்று உறுதிமொழி கொடுத்தும் இதுவரையில் அந்த அறிக்கை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: காரணம், நேரமில்லாமையே தவிர வேறொன்றுமில்லை. எப்படியும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கப்படும், விசுவில்.

கிராமப்புறச் சாலைகள்

* 150 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

தமிழகத்தின் கிராமப் புறங்களில் கப்பிச் சாலைகள் அமைத்திட பணம் ஒதுக்க வேண்டி மத்திய அரசினை தமிழ்நாடு அரசு வலியுறுத்தியுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இல்லை. எனினும், மத்திய அரசின் மானிய உதவியுடன் 1,500 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகைகளைக் கொண்ட ஊர்களை இணைக்கும் சாலைகளை மேம்படுத்தும் ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதலளித்துள்ளது.

திரு. என். கிட்டப்பா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தின் முக்கிய நகர்ப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கு கப்பிச் சாலைகள் போடப்பட்டுச் சிறப்பாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு நகர்ப் புறங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகிற பணத்தை கிராமப் புறங்களுக்கு ஒதுக்கி, கிராமப்புறங்களில் இணைப்புச் சாலைகளைக் கப்பிச் சாலைகளாக உருவாக்குவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இருபுறச் சாலைகளும் ஒருசேரக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஒன்றைப் புறக்கணித்துவிட்டு, மற்றொன்றைக் கவனிப்பது என்பது சரியல்ல. கிராமப்புறச் சாலைகளின் மேம்பாட்டுக்காகவும், புதிய இணைப்புச் சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் 1970-71, 1971-72, 1972-73 ஆகிய ஆண்டுகளில் 1 கோடி 10 லட்சம் ரூபாய் ஆண்டுதோறும் ஒதுக்கப் பட்டு வந்தது. இப்பொழுது 1,500 மக்கள் தொகைக்கு மேற்பட்ட ஊர்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் அமைக்க மத்திய அரசு ஒரு

1972 ஆகஸ்டு 18]

திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக 281 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள புதிய இணைப்புச் சாலைகளை அமைப்பதற்கும், 1,427 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள சாலைகளைச் சீர்படுத்துவதற்கும் ஆறு கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்புதல் அளித்துவிட்டது. 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் செலவாகும். இதற்கு ஈடாக ஒன்றரை கோடி ரூபாய் உதவி வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த இணைப்புச் சாலைகள் அமைப்பது சம்பந்தமாக 1,500 மக்கட் தொகை என்று இப்போழுது வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் மக்கட்தொகை சற்று குறைவாக இருந்தால்— குறிப்பாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இப்படி இருக்கிறது— விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? இது குறித்து அரசு புனர்ப்பரிசீலனை செய்யுமா :

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : முதலில் 1,500 மக்கள் தொகைக்கு மேற்பட்ட பகுதிகள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரத் திட்டமிடப்பட்டு நிறைவேற்றும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஓரளவு நிறைவேறுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகு மாவட்டத் தன்மைகளை ஆராய்ந்து அதற்கேற்ப திட்டங்கள் வகுக்கலாம்.

திரு. தொ. ப. சீனிவாசன் : கிராமப்புறச் சாலைகள் இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகப் பராமரிக்க வேண்டுமென்னும் போது பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பொதுநிதி முழுக்க முழுக்க இல்லாது இருக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. தமிழகத்தில் இப்படி பற்றாக்குறை இருக்கின்ற ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சாலைகளை பெருவழித் துறையில் எடுத்து நடத்த முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை அரசாங்கத்தினுடைய பெருவழித் துறையினர் எடுத்துக்கொள்வது என்ற நிலை வருகிறபோது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஊராட்சி மன்றங்களின் சாலைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையிலே ஒரு முறை வகுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்களின் சாலைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எடுக்க, ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சாலைகளை பெருவழித் துறையினர் எடுத்துக்கொள்ளும் நிலை ஏற்படும்.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

1,500-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள பகுதிகளில் இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்தும் பொறுப்பும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. தீவிர கிராம சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழும் இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. இவை எல்லாம் சேர்ந்து ஓரளவு குறைகளை சிறிதளவு போக்க முடியும் என்று கருதலாம்.

Storm Water Drainage System in Madras

* 151 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state the steps taken by the Government to prevent the flooding of the low-lying streets during the rainy seasons in the City of Madras?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சென்னை நகர வெள்ள வடிகால் அமைப்பை மேம்படுத்த ஓர் அடிப்படைத் திட்டம் தயாரிப்பதுடன் வெள்ளத்தால் வரும் கஷ்டங்களுக்குத் தீர்வு காணத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சென்னை மாநகராட்சி ஆணையாளருக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: ஒவ்வொரு வருஷமும் சாதாரண மழை பெய்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் தண்ணீர் தேங்குவதன் காரணமாக இதைத் தடுக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்து அதிகமான தண்ணீர் நிற்கக்கூடிய இடங்களில் பம்புகள் வைத்து இறைக்கவும், தாழ்வான இடங்களை மேம்படுத்தவும் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா? அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சென்னை மாநகராட்சிச் சாலைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் 1,169 கிலோ மீட்டர் நீளம் உள்ளவையாக இருக்கின்றன. அதிலே 250 கிலோ மீட்டர் அளவுக்குத்தான் வடிகால் அமைந்திருக்கின்றது. மற்றைய பகுதிகளுக்கு வடிகால் அமையவில்லை. இதற்காக கடனாக 87 லட்சமும் மாநகராட்சி 50 லட்சமும் ஆக ஒரு கோடி ரூப்பத்தேழு லட்சம் ரூபாய் கடந்த பத்தாண்டுகளில் செலவழித்தும் பேர்ஜுமானதாக இல்லை. கடந்த 22-11-1971 அன்று தலைமைச் செயலகத்தில் மாநகராட்சி மன்ற அதிகாரிகளோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி பிறகு வடிகால் திட்டம் அமைப்பது பற்றி 14-12-1971 அன்று யோசனை தெரிவிக்கப் பட்டது. அதன்படி இதற்காகத் தனிச் செயற்குழு அமைப்பது

1972 ஆகஸ்டு 18]

என்றும் நிர்வாகப் பொறியாளர் தலைமையில் சிறப்புக் குழு அமைத்து இந்தப் பணிக்காக பாதியை மானியமாகவும், பாதியைக் கடனாகவும் வழங்க வேண்டுமென்று யோசனை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அறிக்கையை மாநகராட்சி மன்றத்தில் சிறப்புக் குழுவினர் ஆராய்ந்து அரசுக்கு அளித்த பிறகு தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ளும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மாநகராண்மைக் கழகம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நல்ல நடவடிக்கைகளின் காரணமாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தண்ணீர் தேங்கியதை விட இப்போது குறைவாகத்தான் தண்ணீர் தேங்குகிறது என்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வருகின்ற நடவடிக்கைகளின் காரணமாக ஓரளவு தண்ணீர் தேங்குவது கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி முப்பத்தேழு லட்சம் ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்தும் அது போதுமான அளவுக்கு இல்லையென்ற காரணத்தால் இப்போது சிறப்புக் குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அறிக்கை வந்து நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்ட பிறகு பல இடங்களில் தண்ணீர் தேங்குகின்ற நிலை ஏற்படாமல் சீர் செய்யப்படும்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : சென்னையில் இதுமாதிரி லோ லைவ் ஸ்ட்ரீட்ஸ் இருப்பது போல் மதுரையிலும் இருப்பதால் வெள்ள நீர் வடிகால் திட்டத்தை மதுரையில் அமைக்க ஆலோசனை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அது பற்றிய செயற்குறிப்பு இப்போது இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் நிலைமைகளை ஆராய்ந்து பதில் கூறலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி : இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை டில்லி போன்ற மாநகராட்சிகள் நிறைவேற்ற மத்திய அரசாங்கம் மானியமாகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநகராட்சி இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்ற மத்திய அரசாங்கம் பணம் கொடுத்திருக்கிறதா? இல்லையென்றால் இனிவாது பெறுவதற்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுமா?

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இதற்காகத் தனியாகக் கேட்கவில்லை. கிரேட்டர் மெட்ராஸ் என்ற அளவுக்குப் பெரியதொரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தில் சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, புறநகர் வளர்ச்சி வசதிகள் ஆகியவற்றுக்கான திட்டங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அது பற்றி மறுபடியும் ஆராய்வும்படி நமக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிலே, டெல்லி போன்ற நகராட்சிகளுக்கு அளித்தது போல் தொகை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

சிவகாசி-கிருஷ்ணன் கோயில் சாலை

* 152 வினா—திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) சிவகாசியிலிருந்து எம். புதுப்பட்டி வழியாகக் கிருஷ்ணன் கோயில் வரை செல்லும் சாலையைப் பழுது பார்த்துப் பாலங்கள் அமைக்கும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், எப்போது நிறைவேற்றப்படும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. கா. காளிமுத்து : போக்குவரத்துக்கு மிக மிக இன்றியமையாத அந்தச் சாலைகளைப் பழுது பார்த்து பாலங்கள் அமைத்திட இனியாவது முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோருகின்ற பாலம் கட்டுவதற்குத் தோராயமாக நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஆகுமென்றும், இதர சாலைகள் என்ற தலைப்பின் கீழ் அது எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும், அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி தற்போது போதுமானதாக இல்லாததால் எடுத்துக்கொள்ள இயலாது என்றும் தலைமைப் பொறியாளர் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அடுத்துப் போடப் படுகின்ற திட்ட காலங்களிலே சாலைகள் பற்றிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும்போது இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கலாம்.

1972 ஆகஸ்டு 18]

ஊராட்சி மன்றங்கள்

* 153 வினா—திரு. பி. எஸ். மணியன் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சிறிய ஊராட்சிகளுக்கு (Minor Panchayats) அதிக பட்ச வாக்காளர்கள் எவ்வளவு பேரென வரையறுக்கப் பட்டுள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : ஒரு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் 250 வாக்காளர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். ஒரே ஒரு ஊர் மட்டுமே அடங்கி இருக்கிறது. இன்னொரு கிராமப் பஞ்சாயத்தில் ஐயாயிரத்துக்கும் அதிகமான வாக்காளர்களும், பத்துப் பதினைந்து ஊர்களும் அடங்கி இருக்கின்றன. இந்த மாறுபாட்டைப் போக்கி ஒரே சீரான கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களாக அமைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் ஆங்காங்கு இருக்கும் தேவைகளுக்கேற்ப அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 600 மக்களுக்கும் குறைவான மக்கள் தொகை கொண்டிருந்தால் அவர்கள் ஐந்து உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். மக்கள் தொகை 600-ல் இருந்து 800 வரை ஆறு உறுப்பினர்கள், 800-ல் இருந்து ஆயிரம் வரை ஏழு உறுப்பினர்கள், 1,000-ல் இருந்து 1,200 வரை எட்டு உறுப்பினர்கள். 1,200-ல் இருந்து 1,500 வரை ஒன்பது உறுப்பினர்கள், 1,500 முதல் 2,000 வரை பத்து உறுப்பினர்கள், 2,000 முதல் 3,000 வரை பதினொரு உறுப்பினர்கள் : 3,000 முதல் 5,000 வரை பன்னிரண்டு உறுப்பினர்கள், இந்த அடிப்படையில்தான் இப்போது ஊராட்சி மன்றங்களுடைய தேர்தல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. குறைந்த அளவு உறுப்பினர்கள் ஐந்து பேர், அதிக அளவு உறுப்பினர்கள் 12 பேர். 15,000-க்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை வரும்போது பேரூராட்சி என்று அமைந்து 15 பேர் உறுப்பினர்கள் இருப்பார்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஊராட்சி மன்றங்களை அமைக்கும் போது 500 ஜனத்தொகை இருந்தாலும் ஊராட்சி மன்றமாக அமைக்கும்போது குறைந்த ஜனத்தொகை இருப்பதால்

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

வருமானம் குறைவாக இருந்து சீராக நடத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. குறைந்த பட்சம் 2,000 ஜனத்தொகைக்குக் குறையாமல் ஒரு ஊராட்சி மன்றம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையில் சீர்படுத்தப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த அடிப்படையில் கூட சில இடங்களில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் சேர்ந்து ஊராட்சி மன்றங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூடுமான வரையில் தனித்து இயங்கக்கூடிய வசதியும், வாய்ப்பும் பெற்றவைகளாக அமைய வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஊராட்சி மன்றங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுவது போன்று அமைத்துக் கொள்வதில் எந்தவிதத் தடையும் இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்களாக அமைந்திருக்கிற காரணத்தினால் பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கு மின் கட்டணம் கூட கொடுப்பதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. சிப்பந்திகளின் செலவுகளைக் கூட அவர்களால் பராமரிக்க முடியவில்லை. ஆதலால் இந்தக் குறையைத் தீர்ப்பதற்கு கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலாவது பரீட்சார்த்தமாக இதை மறுபரிசீலனை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஊராட்சி மன்றங்கள் இயங்கத் தக்க அளவிற்கு அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தினைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். அதைப் பற்றி ஆராயும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இரண்டு மூன்று கிராமங்கள் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டு செய்வது என்பதற்கு அங்குள்ளவர்கள் விட்டுக்கொடுக்க முன்வரவேண்டியவர்களாக யிருக்கிறார்கள். தனித்தனி பஞ்சாயத்தாக இருந்தால் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்குள் பிரசிடென்ட் என்று பிரசிடென்டாக இருக்க முடியும். அப்போதுதான் அவர்கள் யூனியனில் போய் உட்கார முடியும் என்ற அளவில் நிலைமை இருக்கிறது. மூன்றாம் ஒன்றாகச் சேரும்போது ஒரு தலைவர்தான் இருக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட சங்கடங்கள் இருப்பதால் கூடுமான வரையில் அந்தந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் தங்கள் தங்கள் காலிலேயே நின்று இயங்கும் அளவிற்கு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை

1972 ஆகஸ்டு 18]

அடிப்படையாக வைத்து ஊராட்சி மன்றங்களைக் கண்காணித்து வருகிற இயக்குநர் திட்டம் தீட்டி வருகிறார்கள். அந்த வகையில் ஆராயப்படலாம்.

திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் எழுந்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்களின் விடை மிகவும் விளக்கமாக இருக்கிறது. இதற்கு மேல் துணைக் கேள்விகளுக்கு அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஒரு கேள்வி கேளுங்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : எதிர்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னது போல் இரண்டு மூன்று கிராமங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துத் தேர்தல் நடத்தினால் யார் தலைவராக வருகிறார்களோ அவர்கள் ஊர் மட்டும்தான் கவனிக்கப்படும் என்ற நிலையில் ஏற்கனவே அதைப் பரிசீலனை செய்துதான் தனித்தனியாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு இப்போது இருக்கிற முறையையே நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனியாக இயங்கலாம் என்ற அளவிலும், இரண்டு மூன்று கிராமங்களை ஒன்று சேர்த்து அமைக்கலாம் என்பதற்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. சிலயிடங்களில் தனித்தனியாகப் பிரிய வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. சிலயிடங்களில் சேர்த்து இயங்குவதற்கும் எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. ஆனால் ஒவ்வொரு ஊராட்சி மன்றமும் தன் காலிலேயே நிற்கத்தக்க அளவில் அமைய வேண்டும் என்பதுதான்.

Pension for employees of Local Bodies

* 154. Q.—THIRU K. T. K. THANGAMANI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Municipalities including the Corporation of Madurai have passed resolutions granting pensions to employees who retired before 14th January 1970;

(b) if so, the details of the same; and

(c) the probable date of implementation of the same?

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) ஆம்.

(இ) & (உ) : நகராட்சிப் பணியாளர்களுக்கும், மதுரை மாநகராட்சிப் பணியாளர்களுக்கும் முறையே நகராட்சி நிதியிலிருந்தும் மாநகராட்சி நிதியிலிருந்தும் தனி ஒப்பீடுதீர்மானம் வழங்கும் கருத்து அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : 14--1--70-க்குப் பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கெல்லாம் பென்ஷன் கொடுப்பதற்கு முடிவு எடுத்ததற்குப் பின்னால் அதற்கு முன்பு ஓய்வு பெற்றவர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்க ஒவ்வொரு நகராட்சிக்கும் சுற்றறிக்கை விடப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் மதுரை, தூத்துக்குடி போன்றயிடங்களில் ஏற்கனவே கிடைத்த வருவாயில் 16-ல் 7 பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி முடிவு செய்யப்பட்ட அந்த நகராட்சி மன்றங்களில் உடனடியாக பென்ஷன் கொடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : 14-1-1970-க்கு முன்னால் இருப்பவர்கள்—அதற்குப் பிறகுதான் ஒருமுறையின்கீழ் கொண்டு வந்து ஓய்வு ஊதியம் தரப்பட்டது. அதற்கு முன்னால் உள்ளவர்கள்—ப்ராவிடென்ட் பண்டி போன்றவை வாங்கிக் கொள்வது என்ற முறையில் ஒவ்வொரு நகராட்சி மன்றமும் ஒப்புதல் அளித்தால் செய்யலாம் என்று எல்லா மன்றங்களிடமும் கேட்கப்பட்டது. பெரும்பாலான நகராட்சி மன்றங்கள் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அட்டறாக் பேசிசில் ஓய்வு ஊதியம் தரவேண்டுமென்று ரூ. 25 அல்லது 25 சத வீதம் என்ற அளவில் கொடுக்கலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் கொடுக்கலாம் என்பதற்கான முடிவு எடுக்கிறபோது அனைவருக்கும் ஓய்வு ஊதியம் வழங்கப்படலாம் என்று முடிவு செய்கிறபோது ஒவ்வொரு நகராட்சி மன்றத்திலும் ஒவ்வொரு பேசிசில் இருக்குமானால் அது சரியாக இருக்காது. மதுரையில் எட்டில் மூன்று பங்கு என்றே அல்லது நாற்பது ரூபாய் என்றே இருக்கிறது. ஒன்றில் ஒன்றாகவும் வேறு ஒன்றில் வேறுவிதமாகவும் இருக்கக்கூடாது. சில நகராட்சி மன்றங்கள் தங்கள் நிதிவசதியையொட்டி அப்படிக் கொடுக்க இயலாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலானவை ரூ. 25 அல்லது 25 சத வீதம் அளவில் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

1972 ஆகஸ்டு 18]

Sale of Tuberculosis seals

* 155 Q.—THIRU P. R. MUNUSWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether Tamil Nadu has bagged the award for the maximum sale of Tuberculosis seals in the sale campaign for 1970-71-72; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) 1968 முதல் 1972 வரை தொடர்ச்சியாக ஐந்து ஆண்டுகளிலும், அனைத்து இந்தியாவிலும் காச நோய் முத்திரைகளை அதிக அளவில் விற்பதற்காகத் தரப்படும் பரிசை தமிழ்நாடு காச நோய் கழகம் பெற்றுள்ளது.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : தமிழ்நாட்டில் காச நோயினால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து விட்டது என்றும் அதற்குப் பதிலாக குஷ்ட நோய் பரவலாகத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறது என்றும் மத்திய அரசிலுள்ள அதிகாரி ஒருவர் தெரியப்படுத்தியிருப்பது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்த விவரம் என்னிடம் இல்லை. காச நோய் குறைகிற காரணத்தினால் அதற்குப் பதிலாக இது பரவுகிறது என்று சொல்வது தவறு. இந்த நோய் வருவதற்கு ஏதுக்கள் பல இருக்கின்றன. அதைத் தடுப்பதற்கான சாதனங்களும் சில இருக்கின்றன.

கண் தானம் செய்தவர்கள்

* 156 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழகத்தில் 1970-71, 1971-72-ம் ஆண்டுகளில் கண் தானம் செய்தவர்கள் முறையே எத்தனை பேர்—மாவட்டவாரியாக?

(ஆ) சிறைச்சாலைக் கைதிகள் யாரேனும் கண் தானம் செய்துள்ளார்களா?

[1972 ஆகஸ்ட் 16]

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் :

	1970-71	1971-72
(அ) மதுரை மாவட்டம்	30	8
முகவை மாவட்டம்	..	1
சென்னை மாவட்டம்	3	1

(இ) ஆம். சென்னை மத்திய சிறைச்சாலைக் கைதிகள் இருவர் 1971-ஆம் ஆண்டில் கண் தானம் செய்துள்ளார்கள்.

திரு. என். கிட்டப்பா : இப்படிப்பட்ட கண் தானம் கொடுப்பவர்களது கண்கள், கண்களை இழந்தோர்களுக்கு முறைப்படி பொருத்தப்பட்டு விட்டனவா என்றும் கண் தானம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அரசு அளித்து வரும் சலுகைகளையும் அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : பல தியாகங்கள் பிறருடைய நல்வாழ்வின்காகச் செய்யப்படுகின்றன என்ற உணர்வு அடிப்படையில் நிறைவேற்றப்படுவதாகும். எனவே, இப்படிப்பட்ட நல்ல உணர்ச்சியோடு செய்கிற தியாகத்திற்கு அரசு ஒரு விலை மதிப்பு போடுவது இயலாத காரியம். மற்றொன்று, இந்தக் கண்களைப் பெற்று மற்றவர்களுக்குப் பொருத்துவது என்பது எல்லா நேரத்திலும் எல்லோருக்கும் இயல்வது அல்ல. சில சூழ்நிலைகளில்தான் இயலக்கூடியவைகளாக இருப்பதற்காவே காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆனாலும் தமிழ்நாட்டில் இந்த உணர்வு அதிகமாக வேண்டும். தங்கள் உயிர் நீங்குகிற ஒரு காலத்திலாவது தங்கள் கண்களைப் பிறர் பார்வைக்கு பயன்படுத்த வழங்குகிற ஒரு மனப்பான்மை உருவாக வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறது.

திரு. கு. பாலகிருட்டிணன் : புரட்சிகரமான சிறந்த திட்டம் என்று போற்றப்படும் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கண் ஒளி வழங்கும் திட்டத்திற்கு அரசு செலவழிக்கும் தொகை என்ன? அத்திட்டம் பற்றி அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இத்திட்டத்தின் கீழ் ஏறத்தாழ ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு லட்சம் பேருக்கு காட்டராக்ட், நீக்க அறுவை சிகிச்சை நடத்துவது என்பது நோக்கம். ஒரு ஆண்டிற்கு 60, 70 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும். ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு காட்டராக்ட் அறுவை சிகிச்சை நடத்தும் அதே நேரத்தில் ஒருவருக்கு எட்டு பேர் என்ற அளவில் எட்டு லட்சம் பேர்களுக்கு வேறுவித

1972 ஆகஸ்ட் 18]

மான கண் பார்வைக் குறைவுக்கான சிகிச்சைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட விரிவான திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் செலவாகும். அரசாங்க வரவு செலவு திட்டத்தில் 1 கோடி ரூபாய் உடனடிபாக ஒதுக்குவதற்கு இயலாத ஒரு நிலை இருப்பதைக் கண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தன் பிறந்த நாள் கொண்டாடுகிற நேரத்தில் அதைப் பயன்படுத்தி, வசதியுள்ளவர்கள் நிதி தரவண்டுமென்று கேட்டு ஏறக்குறைய 26 லட்சம் ரூபாய் வசூலாகியிருக்கிறது. மேலும் தொடர்ந்து இந்த நல்ல திட்டத்திற்கான எல்லா முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் நடைபெற்று ஏறத்தாழ பத்து இடங்களில் இது வரையில் கண் சிகிச்சை முகாம்கள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. த. சோனையா : கண் தானம் செய்வதற்கு முன்வந்தவர்கள் வரிசையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர் ஒருவர் என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வந்த அந்த நல்லவர் பிறந்த ஊர் எது? அவரது பெயர் என்ன என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அந்த விவரம் இல்லை. அது அந்தப் பகுதி உறுப்பினருக்கே தெரியாத அளவிற்கு உள்ள ஒரு செய்தி என்பது இப்போதுதான் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்களே சொல்லியிருக்கலாம்.

திரு. எம். தேவராசன் : தூக்கில் இடப்படும் கைதிகளின் கண்கள் எடுக்கப்பட்டு இம்மாதிரி கண் அற்றவர்களுக்கு அளிக்கிற ஒரு ஏற்பாடு நடைபெற்று வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : மற்றவர்களின் உரிமையை விட தூக்கிலிடப்பட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ள உரிமையை அதிகமாக மதிக்க வேண்டும். எனவே அவர்களாக விரும்பி வழங்க வேண்டும். அப்போதுதான் அந்தக் கண்களைப் பெற முடியும். சிலர் தவறாகக் கருதுகிறார்கள். அதாவது அப்படி கண்கள் எடுக்கப்பட்டுவிட்டால் அந்த இடத்தில் குழி விழுந்து இறந்து போனவரின் உடல் கோரமாகக் காட்சியளிக்கும் என்று தவறாக நினைக்கிறார்கள். கண்களில் உள்ள கார்னியா என்ற பகுதியே தேவை. அது எடுக்கப்பட்டு கண் இரப்பைகள் மூடப்பட்டால்

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

உடல் எந்த வகையிலும் பார்ப்பதற்கு கோரமாக இருக்காது. எனவே நம்மைப் போன்றவர்கள் கூட அப்படி வழங்குவதற்கு முன் வருவது என்ற ஒரு மனப்பான்மையை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, தமிழகம் முழுவதிலும் கண் பார்வையற்றவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்ற புள்ளி விவரம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா. அவர்களுக்குப் பார்வை வழங்க அரசு ஏதேனும் திட்டம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டில் கண் பார்வையற்றோர் எவ்வளவு என்ற புள்ளி விவரம் ஏறத்தாழ எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 6 லட்சம் பேர் இரண்டு கண்களிலே ஒன்றிலே படலம் ஏற்பட்டு முழுவதும் தெரியாமலும், மற்றொரு கண் படலத்தால் சிறிது மறைக்கப்பட்ட நிலையிலும் இருப்பதாகவும், 3—4 லட்சம் பேர் ஒரு கண்ணில் மட்டும் படலத்தால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் தெரிகிறது. இது ஓரளவிற்கு 40 முதல் 45 வயதிலிருந்தும் 50 முதல் 60 வயதுள்ளோரிடத்திலும் ஏழை எளிய மக்களிடம் மிகுதியாகவும் உள்ளது. நல்ல ஊட்டமான இயற்கை உணவை உண்ண வழி இல்லாத மக்களிடத்தில்கண் நோய் அதிகமாகிறது. அதற்கு அறுவை சிகிச்சை அளிக் கும்போது, அந்தப் படலம் ஏற்பட்டு முற்றாத நிலையில் உள்ளோருக்கு சிகிச்சை அளிப்பது என்பது முடியாது. காரணம் படலம் முற்றிய நிலையில் இருந்தால்தான் அறுவை சிகிச்சை நடத்த முடியும். இந்தத் திட்டம் 5 ஆண்டு காலத்தில் ஒரு 10 லட்சம் பேர் அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசு விரும்புகிறது.

கிராமங்களுக்குப் பொது கழிப்பிடங்கள்

* 157 வினா—திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு மக்கள் நல் வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) 14—10—1969-ல் நடந்த வட ஆர்க்காடு மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில், பொதுமக்கள் உபயோகத்திற்கென கிராமங்கள்தோறும் பொது கக்கூஸ்கள் கட்டவும் அதற்கான

1972 ஆகஸ்ட் 18]

செலவில் 75 சதவிகிதம் அரசு மானியமாக அளிக்கவும் அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்ளத் தீர்மானிக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசு எடுத்துள்ள முடிவு என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டால் அரசு ஏற்க வேண்டிய மொத்த செலவு பற்றி அறிக்கை அனுப்புமாறு மக்கள் நல்வாழ்வு, குடும்ப நலத்துறை இயக்குநர் கோரப்பட்டுள்ளார் அவ்வறிக்கை வந்தவுடன் இது பற்றி பரிசீலித்து அரசு ஆவண செய்யும்.

திரு. கே. எ. வகாப் : தலைவரவர்களே, கிராமப்புறங்களில் இப்படிப்பட்ட கழிவிடங்கள் இல்லாத காரணத்தால் தெருக்களில் எல்லாம் கழிவு நீர் ஓடுகின்றது. கிராமப்புறங்களில் மட்டுமல்ல, நகர்ப்புறங்களில் கூட இப்படிப்பட்ட . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : கேள்வியைக் கேளுங்கள். சபைக்கு விளக்கம் தேவையில்லை.

திரு. கே. எ. வகாப் : அப்படியென்றால் அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக அறிக்கை வந்தவுடன்—அறிக்கை எப்படியிருந்தாலும்—அமல் நடத்த அரசு முன்வரும் என்ற உறுதியை அமைச்சர் அவர்கள் அளிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அமைச்சருடைய உறுதி மொழி என்பது நிதி வசதியைப் பொறுத்தது. நிதி கிடைக்குமானால், அமைச்சரைவிட உறுதியானவர்கள் வேறு யாரும் இருக்க மாட்டார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சென்னை நகரத்தின் பல பகுதிகளில் இப்படிப்பட்ட வசதியில்லாத பகுதிகள் இருக்கின்றன. அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதற்கும் மூலக் கேள்விக்கும் ரிலவன்சி இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இவ்வளவு பெரிய சென்னை நகரத்தைப்பற்றிய பிரச்சனையாதலால், தனிக் கேள்வி போட்டு சென்னை நகரத்தைச் சிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

Sheep Farms

* 158 Q.—THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to revive the Sheep Farming Centres in Hosur and Denkanikotta taluks;

(b) if not, the proposal of the Government as to how to make use of the buildings already constructed for the same purpose some-time back; and

(c) the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: பேரவை முன் விவர அறிக்கையொன்று @ வைக்கப்பட்டுள்ளது.

Import of exotic breed of cattle

* 159 Q.—THIRU B. VENKATASWAMY : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state the number of exotic bulls like Jersey, Freisian and Red Dane imported so far in Tamil Nadu?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: கடந்த எட்டு ஆண்டுகளில் அயல் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அயலினக் கால் நடைகளில், இந்திய அரசு, இந்த மாநிலத்துக்கு 26 ப்ரீஷியன் கால் நடைகளையும் (19 பசுக்கள், 7 காளைகள்), 55 ஜோஷி கால்நடைகளையும் (41 காளைகள், 14 பசுக்கள்) ஒதுக்கிக் தந்தது.

THIRU B. VENKATASWAMY : Is it not a fact that the imported exotic breeds are poor in quality since we are getting them free from other nations? So, will this Government come forward to get very good exotic breed at least by purchasing them from abroad so as to breed good quality of animals in Tamil Nadu?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: தலைவரவர்களே, வெளி நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்படத்தக்க மிகத் திறன் பெற்ற காளை ஒன்று ரூ. 10,000 ஆகிறது. நல்ல இனப் பசு ஒன்று ரூ. 7,000 ஆகிறது. இப்படி தமிழ்நாட்டிற்கு மட்டும் ஏறத்தாழ 240 காளைகளும், 540 பசுக்களும் இந்த வளர்ப்புத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படுகின்றன. ஏறத்தாழ ரூ. 62 லட்சம் வெளிநாட்டுச் செலாவணி அதற்காகத் தேவைப்படும். மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு

@ 262-264-ம் பக்கங்களில் இணைப்பாக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

ஒத்துழைப்பைத் தர முடியுமோ அந்த அளவு பெறுவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, இந்த பெர்ஷியன் போன்ற எருதுகளை மாவட்ட ரீதியாக வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் முனைப்புத் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் அதன் விவரங்களை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, இப்போது கால்நடைப்பண்ணைகளில் தான் இந்த உயர்தர எருதுகள் வைக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் சில வயதாகிவிட்ட தன்மையை எய்திவிட்டதாக நான் அறிகிறேன். மாவட்ட அளவில் ஏற்கெனவே பிரிசியன் எருதுகள், சிந்தி காளைகள், முர்ரா எருதுகள் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. நாம் கேட்கிற அளவுக்கு ஏராளமான எண்ணிக்கை கிடைக்குமானால், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் இந்தக் காளைகளைப் பயன்படுத்த முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ஆஸ்திரேலியா போன்ற மேலை நாடுகளிலிருந்து வரவழைக்கப்படும் உயர்தர காளைகளை உத்திரப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுக்குத்தான் அதிகமாகத் தருகிறார்கள், தமிழ் நாட்டிற்கு அந்த அளவுக்குத் தருவதில்லை என்ற சூறையாடு இருக்கிறதே, இதைப் பற்றி மத்திய அரசின் கவனத்திற்கு மாநில அரசு கொண்டு போய் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, உத்திரப் பிரதேசம் மிகப் பெரிய பிரதேசம் என்று சொல்லி, கவனம் அதிகம் செலுத்துவதற்கு வேறு காரணம் காட்டக் கூடும். ஆனால் அவர்கள் தமிழ்நாட்டை அலட்சியப்படுத்த முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Out of these three varieties, viz., Freisian, Jersey and Red-Dane which is supposed to be the best? Would the Government make arrangements to import the best exotic breed?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய நாட்டினுடைய நிலைமையை நோக்குகிறபோது மூன்றுமே மிகச் சிறந்த இனங்கள்தான்.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள காங்கேயம் மாடுகள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. அவற்றை வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம், அவற்றை விஸ்தரிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் திட்டம் வைத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவரவர்களே, கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு அந்தக் காளைகளைப் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்து இருக்கும். அந்த மாடுகள் உழவு வேலைகளுக்குத்தான் அதிகம் பயன்படுகின்றன. மேல் நாடுகளில் உழுவதற்கு மாடுகளை பயன்படுத்தும் அவசியமே இல்லை. மேல்நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து, அதைக் கண்காட்சியில் வைக்கவேண்டுமானால், அதற்கு நாமே செலவழிக்க வேண்டும்.

துப்புரவுப் பணியாளர்களுக்குக் குடியிருப்புகள்

* 160 வினா—திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா?

(அ) ஊராட்சி மன்றங்களிலும் நகர் மன்றங்களிலும் பணி புரியும் துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித்தரும் திட்டத்திற்கு மத்திய அரசு 1970-71, 1971-72-லும் எவ்வளவு தொகை அளித்தது?

(இ) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் எங்கெங்கே வீடுகள் (1970-72 வரை) கட்டித் தரப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு திருமதி சந்தியவாணிமுத்து : (அ) ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் முறையே ரூ. 9,60,000.

(இ) 1970-71.

நகர் மன்றங்கள்—

1. கரூர்—கூரைவரை கட்டிட வேலை முடிந்திருக்கிறது.
2. திருச்சிராப்பள்ளி—வேலை துவக்கப்பட இருக்கிறது.

ஊராட்சி மன்றங்கள்—

பொன்மலை, உப்பிலியாபுரம், கரியமணிகண்டம், தோட்டக் குறிச்சி, பொன்னமராவதி, அன்னவாசல் ஊராட்சிகளில் கட்டிட வேலை முடிந்துவிட்டது. பரத்தியூர், புல்லம்பாடி, பெரம்பலூர், வெப்பைக் குடிக்காடு, குழித்தலை ஊராட்சிகளில் கட்டிட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

1971-72—

நகர் மன்றங்கள்—

இல்லை.

ஊராட்சி மன்றங்கள்—

பொன்மலை, அன்னவாசல், பழையஜெயங்கொண்ட சோழபுரம்—கட்டிட வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவரவர்களே, துப்புரவுத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டித் தரும் பணிக்கு மத்திய அரசு தொடர்ந்து உதவி செய்கிறதா? 1972-73-ம் ஆண்டிற்கு எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கியுள்ளது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு தொடர்ந்து உதவி செய்து வருகிறது. 1972-73 ஆண்டிற்கும் ஏறத்தாழ இதே தொகையை ஒதுக்கியிருக்கிறது.

அனாதை இல்லங்கள்

* 161 வினா.—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு அரிசன நல அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

தனிப்பட்டவர்கள் அல்லது ஸ்தாபனங்கள் நடத்தும் அனாதை இல்லங்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் அரசு அங்கீகாரம் அளிக்கிறது? எந்த அடிப்படையில் அதற்கான மானியம் அளிக்கப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : அரசு உதவி மானிய விதி தொகுப்பு, படலம் XI -ன்படி, அனாதை இல்லங்கள் ஒவ்வொன்றும் குறைந்தது 30 மாணவர்களைக் கொண்டதும், ஓராண்டு முழுவதும் நன்றாக நடத்தப்பட்டு வருவதாயும், மாணவர்களுக்கு சுகாதார அமைப்புடன் கூடிய இடவசதி, உணவு, தண்ணீர் முதலியன அளிக்கக்கூடியதாயும், அங்கீகாரம் பெற்ற பள்ளிகளில் கல்வி பயில ஏற்படுகள் செய்து தரக்கூடியதாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

ஒவ்வொரு சூலை முதல் தேதியன்று இல்ல மாணவர்களில் 50 சத வீதத்துக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆதரவற்றவர்கள் எனச் சான்றிதழ் கொண்டவர்களாயும், முதல் 20 வயது வரை

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

யில் உள்ளவர்களாயும், பெற்றோர்களின் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 300 க்கு மிகாமலும், ஊனமுற்றோராயிருந்தால் 5 முதல் 25 வயது வரை உள்ளவர்களாயும், பெற்றோர்கள் ஆண்டு வருமானம் ரூ. 600-க்கு மிகாமலும் இருக்க வேண்டும்.

ஆண்டுதோறும் ஆகஸ்ட் முதல் தேதிக்குள் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் மூலம் அனுப்பப்படும் விண்ணப்பங்களை, அரசு அங்கீகாரத்துக்கும், மானியத்துக்கும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் பரிந்துரை செய்வார். மேற்கண்ட இல்லங்களை ஆய்வு செய்து, சமவெளியில் உள்ள இல்லமாயின் தகுதியுள்ள மாணவனுக்கு, ஒரு மாதத்துக்கு ரூ. 12 என்ற அளவிலும், மலைப் பிரதேசத்தில் உள்ள இல்லமாயின் ரூ. 18 என்ற அளவிலும் கணக்கிட்டு, இல்லத்தின் நிகரச் செலவில் நான்கில் மூன்று பகுதியையும் கணக்கிட்டு இரண்டில் எது குறைந்த தொகை கொண்டதாக உள்ளதோ, அதை அவ்வாண்டு மானியமாக வழங்கப்படும்.

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, தமிழகத்தில் தனிப்பட்டவர்கள் அல்லது ஸ்தாபனங்கள் மூலம் நடத்தப்படும் அனாதை இல்லங்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு? அதற்காக ஆண்டு தோறும் அரசாங்கம் ஒதுக்கும் மானியம் எவ்வளவு என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இது வரையில் அங்கீகாரம் பெற்று இயங்கிக் கொண்டு வருகிற அனாதை இல்லங்களின் எண்ணிக்கை 372. எவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற விவரம் தற்சமயம் இல்லை.

திரு. என். ராஜாங்கம் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அனாதைக் குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரையில் தாய், தகப்பன் யாராவது ஒருவர் இருந்து, அவருடைய வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய்க்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்பது விதி. இந்த விதி ஆரம்ப காலத்தில் அனாதை விடுதிகள் முதன் முதலில் ஏற்பட்டபொழுது செய்யப்பட்ட ஒரு விதி. ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் சம்பாதித்தால் கூட 360 நாட்களுக்கு ரூ. 360 வந்துவிடும். ஆகவே, இந்த விதியைத் தளர்த்தி ரூ. 300-க்கு மேற்பட்டு ரூ. 400-க்கு உள்ளாக ஆண்டு வருமானம் இருந்தால் கூட அனாதைக் குழந்தைகளாகக் கருதப்படுவார்கள் என்பதைக் கவனித்து அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இதற்கு முன்னர் மாணவர் ஒருவருக்கு ரூ. 10 கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது தான் 1968-69 முதற்கொண்டு அது 12 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆண்டு வருமானம் ரூ. 300 என்று இருப்பதை 400 ஆக்குகின்ற உத்தேசம் தற்சமயம் இல்லை.

Price of pulses

* 162. Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the upward trend in pulses market in this State during May 1972; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) ஆம்.

(இ) துவரம் பருப்பு, பச்சைப் பருப்பு, உளுத்தம் பருப்பு, கடலைப் பருப்பு ஆகியவற்றின் விலை 1971 மே திங்களிலிருந்து ஓராண்டுக் காலத்தில் 20 சத விதம் உயர்ந்துள்ளது. பிற மாநிலங்களில் பருப்பு உற்பத்தி குறைந்து, அதன் காரணமாக நமது மாநிலத்திற்கு வரும் பருப்பு வகைகளின் அளவு குறைந்தமையாலும் போக்குவரத்து இடர்பாடுகள் காரணமாகவும் பருப்பு விலைகள் உயர்ந்தன.

திரு. என். டென்னிஸ் : அரசு இதன் விலையை நிர்ணயம் செய்து ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இதன் விலையைக் குறைக்க முடியும் என்று எதிர்பார்க்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எப்.சி.ஐ. விற்கின்ற பருப்பு வகைகளை அரசாங்கம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் கொடுத்தால், அதை இருக்கிற நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் விநியோகிப்பதற்கு அரசு உத்தேசம் செய்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இது அத்தியாவசிய பண்டங்களில் உட்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் இதன் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு ஏதாவது பரிந்துரை நமது அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருந்தால் அதன் கீழ் ஏதாவது நடவடிக்கை மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா?

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, எந்தப் பரிந்துரையும் நமக்கு வரவில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பருப்பு வகைகள் வரவேண்டியிருப்பதன் காரணத்தினால், எப்.சி.ஐ. வாங்கி ஸ்டேட் கார்ப்பரேஷனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அப்படி அவர்கள் கொடுத்தால், மாநிலத்திலுள்ள நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் அது விநியோகிக்கப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பருப்புப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு நமது மாநிலத்திலேயே பருப்பு வகைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதாவது திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்களா? உளுத்தம் பருப்பு விலை குறிப்பாக எக்கச்சக்கமாக ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அது தமிழ் மக்களுக்கு மிகவும் அத்தியாவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதை உடனே வாங்கி ரேஷன் கடைகள் மூலமும், நியாய விலைக் கடைகள் மூலமும் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது வழி செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : சென்ற ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் ஏற்கெனவே பயிர் ஆகி வந்த 8.50 லட்சம் ஏக்கராவோடு 5.35 லட்சம் ஏக்கரா அதிகமாகப் பருப்பு வகைகள் சாகுபடி செய்வது என்று அரசாங்கம் தனித் திட்டம் வகுத்து செயல்பட்டு வருகிறது. பருப்பு வகைகளைக் கேட்டிருக்கிறோம். உளுத்தம் பருப்பும் கேட்டிருக்கிறோம். அது கிடைத்தால் இருக்கிற நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் கொடுக்கப்படும்.

Distribution of rice in Kanyakumari district

* 163 Q.—THIRU R. PONNAPPA NADAR : Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that adequate quantity of rice is not available in the belt areas of Kanyakumari district for distribution through foodgrains shops; and

(b) whether the Government propose to increase the allotment per individual?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : (அ) இல்லை.

(இ) இவ் வினாவிற்கு இடமில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த பெல்ட் பகுதியிலே கொடுக்கிற ரேஷன் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. நபர் ஒன்றுக்கு 700 கிராம் தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதை 1,400 கிராமமாக மாற்றுவதற்கு அங்குள்ள பொது மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, குறைந்த பட்சம் 1,400 கிராமமாக மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எந்த இடத்திலும் பெல்ட் ஏரியாவில் 700 கிராம் கொடுப்பதாக இல்லை. 1,000 கிராம் தான் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. 16-7-1972 முதல் 1,400 கிராம் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அரிசி விலை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்கு முக்கிய காரணம் விநியோகத்தில் உள்ள கோளாறு என்றுதான் கருதப்படுகிறது. ஆகவே கன்னியாகுமரி ஜில்லா மக்களுக்கு அனைவருக்கும் காட்டு விநியோகம் செய்து, அந்தக் கார்டின் அடிப்படையில் எல்லா ஜனங்களுக்கும் அரிசி கிடைப்பதற்கான முறையில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள இந்த அரசு வழி வகை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கன்னியாகுமரியைப் பொறுத்த மட்டில் சர்ப்ளஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட், அதாவது அதிகமாக விநியோகக்கூடிய மாவட்டமாகும். அரிசி விலை ஏறியிருப்பதற்குக் காரணம், விநியோகக் கோளாறு அல்ல. கள்ள வியாபாரம் தான். கள்ள வியாபாரத்தைத் தடுப்பதற்குப் பொது மக்களும், அங்கு இருக்கிற பொதுநல ஊழியர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதைத் தடுப்பதன் மூலம் அரிசி விலையைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். பெல்ட் ஏரியாவில் காட்டு கொடுக்கப்பட்டு, அரிசி விநியோகம் செய்யப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லா பூராவும் இப்பொழுது காட்டு கொடுப்பதாக உத்தேசம் இல்லை.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கள்ளக் கடத்தலுக்கு உடந்தையாக இருப்பவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். கேரள அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு எல்லைப் பகுதியில் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் இருக்கிற காரணத்தினால் அதிகமாகக் கள்ளக் கடத்தல் நடக்கிறது. அது சம்பந்தமாக ஏதாவது பேச்சு வார்த்தை நடக்கிறதா?

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: கள்ளக் கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு நாம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். கடுமையான தண்டனைக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கள்ளக் கடத்தல் பற்றித் தெரிவிப்பவர்களுக்கு ரூ. 1,000 வரையில் சன்மானம் அளிப்பதாக அரசாங்கம் ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறது. கள்ளக் கடத்தலைப் பிடித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு மொத்தம் பிடித்துக் கொடுக்கிறார்களோ அதில் 10 சதவிகிதம் பணம் இனாமாக அளிக்கப்படும் என்றும் ஏற்கெனவே அரசு அறிவித்திருக்கிறது. அந்தப் பகுதி மக்கள் கள்ளக் கடத்தலைப் பிடிப்பதற்கு அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

Licences for powerlooms

* 164 Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of licences issued for running powerlooms in the State during 1970-71 and 1972?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: விசைத்தறிகள் ஒட்டுவதற்காக வழங்கப்பட்ட அனுமதிச் சீட்டுகளின் எண்ணிக்கை வருட வாரியாகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

1970—ஒன்றுமில்லை.

1971—1,917 விசைத்தறிகளுக்காக, 574 அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1972 (30-6-72 வரையில்) 622 விசைத்தறிகளுக்காக 248 அனுமதிச் சீட்டுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: மெஷின் தறிகள் சேலை, போர்வை, இன்னும் வேட்டிகள் இவைகளை அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்வதாலும், 20 கைத்தறி நெசவாளர்கள் வேலையை ஆரே மெஷின் செய்யலாம் என்பதாலும், நெசவாளிகள் மத்தியில் நெருக்கடி ஏற்பட்டதற்கு இப்படி அதிகப்படியான லைசென்ஸ்கள் கொடுத்தது தான் காரணமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி: நம்முடைய தமிழகத்தில் உற்பத்தியாகின்ற நூல் எல்லாம் தமிழ் நாட்டில் பயன்படுத்தாமல், பம்பாய் போன்ற வெளி மாநிலங்களுக்குச் சென்று, துணியாக நெய்யப்

1972 ஆகஸ்ட் 18]

பட்டு, தமிழ் நாட்டிற்கே திரும்பி வருகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட போக்கை மாற்றுவதற்கு விசைத் தறிகளை வேகமாகக் கொண்டு வர அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 12,500 விசைத் தறிகள் கொடுப்பதற்கு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சிற்பக் கலை

*165 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு தொழில் அறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா?

தமிழகத்தில் சிற்பக் கலையினைப் பாதுகாத்திட அரசு மேற்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கற்சிற்பக்கலையைப் பாதுகாப்பதற்காக மாமல்லபுரத்தில் சிற்பப் பயிற்சி நிலையம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு கற்சிற்பக் கலைகளில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. அங்கு உற்பத்திக்கூடம் ஒன்றும் இணைக்கப்பட்டு வெளியிலிருந்து வரும் தேவைகளுக்கேற்ப சிற்பங்கள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. என். கிட்டப்பா : சிற்பக் கலைகளைப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பைக் கூட மத்திய அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறதே? அதையாவது மாநில அரசு மேற்கொண்டு செயல் முறைகளை மேற்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : பழைய சிலைகளைப் பாதுகாப்பது பற்றிச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது பற்றி நம்முடைய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே மாநிலத்தினுடைய பொறுப்பில் வரவேண்டும் என்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

பட்டு உற்பத்தி

*166 வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :

(அ) தமிழ்நாட்டில் பட்டு உற்பத்தியினை அதிகரிக்கச் செய்ய 'மல்பரி' மரங்கள் வளர்க்கும் திட்டம் ஒன்று செயல்பட்டு வருகின்றதா?

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) ஆம்.

(இ) நம் தமிழ்நாட்டில் தட்பவெட்ப நிலைகளை அனுசரித்து மல்பரியை செடிகளாகவே (Bush plantation) பயிர் செய்து வருகிறார்கள். பட்டு உற்பத்தியை அதிகரிக்க தருமபுரி மாவட்டத்தில் ஓசூர், தெங்கனி கோட்டை முதலிய தாலுக்காக்களில் அரசுக்குச் சொந்தமான தரிசு நிலங்களை முசுக்கொட்டை அதிக அளவில் பயிரிடுவதற்காக குத்தகைக்குக் கொடுத்து வரும் திட்டம் அமுலில் இருந்து வருகிறது. சென்ற ஆண்டு 2,000 ஏக்கரா அளவு கொடுக்கப்பட்டு, புதியதாக 800 குடும்பங்கள் முசுக்கொட்டையை பயிரிட்டுப் பட்டு வளர்ப்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தாளவாடிப் பகுதியிலே உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற பட்டு மிகவும் உயர்ந்த ரகம் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பகுதியிலே மார்கெடிங் பெசிலிடிஸ் இல்லாத காரணத்தினால், அவர்கள் உற்பத்தி செய்ததை மைசூர் மாநிலத்திற்குக் கொண்டு போய் வியாபாரம் செய்ய வேண்டிய சங்கடமான நிலை இருந்து வருகிறது. அந்த நிலைமையைப் போக்க நம் முடைய மாநிலத்திலேயே கோவை மாவட்டத்தில் மார்கெடிங் பெசிலிடிஸ் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் தாளவாடியில் உயர்ந்த ரகப் பட்டு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே இந்த அரசு இந்தத் துறையில் கவனம் செலுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதனுடைய விலை பக்கத்தில் இருக்கிற மைசூர் மாநிலத்தோடு போட்டி போட முடியாத சூழ்நிலை இருந்து வருகிறது. இந்த மாநிலத்தில் பட்டு வளர்ச்சிக்கும், உற்பத்தி செய்வது விற்பனையாவதற்கும் என்னென்ன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கலாம் என்பதற்காக நம்முடைய அரசின் சார்பில் இதற்கென்று ஒரு தனி அலுவலர் நியமிக்கப்பட்டு, தாளவாடி, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறார்கள்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, May I know from the Hon. Minister whether the land is given on lease for planting 'mulberry' trees and if so, whether the Government will give free assignment so that the cultivators can grow these trees well?

1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிரந்தரமாக நிலங்களை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்பது பல ஆண்டுகளாக உள்ள பிரச்சனை. சொந்தமாக்கி விட்டால் அவர்கள் அந்த நிலங்களில் மல்பரி பயிர் செய்யாவிட்டால் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பது என்ற கேள்விக்கு அவர்களால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. இந்த சிக்கல் அங்கே தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

Chalk Crayons Unit

* 167 Q.—THIRU N. DENNIS: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there are proposals under the consideration of the Government to open any Chalk Crayons Unit at Ramanathapuram district; and

(b) if so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, மாநிலத்தில் இதன் மூலப் பொருள்கள் எந்தெந்த இடங்களில் கிடைக்கின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : திருச்சி மாவட்டத்திலே அரியலூர் பகுதியிலே கிடைக்கின்றன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 3 தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. மற்ற மாவட்டங்களைப் பற்றி விவரம் இல்லை.

கங்கை-காவிரி இணைப்பு.

* 168. வினா—திரு. கே. ஏ. வகாப் :

திரு. என். கே. பழனிசாமி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :

கங்கை, காவிரி நதிகளை இணைக்க, ஐ.நா. நிபுணர்கள் உதவியுடன் மத்திய அரசு சர்வே நடத்துவதாக தமிழ்நாடு அரசிற்குக் குறிப்புகள் ஏதேனும் அண்மையில் வந்துள்ளனவா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆம்.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

திரு. கே. ஏ. வகாப் : தலைவரவர்களே, ஐக்கிய நாடுகள் சர்வேயின் மூலம் இந்த காவிரி கங்கை இணைப்பானது நடக்கக் கூடியதென்றும், ஆனால் அதற்கு நாடாளு மன்றத்தில் சட்டம் செய்தால் தான் முடியுமென்பதும் அரசுக்குத் தெரியுமா? இதை நாடாளு மன்றத்திற்குத் தெரியப்படுத்தி சட்டம் இயற்ற உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க மத்திய அரசுக்கு ஆலோசனை கூறுமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இன்றைய பத்திரிகை செய்திப்படிதான் சட்டச் சிக்கல் இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. நம்முடைய அரசு கங்கை காவிரி இணைப்பு அவசியம் என்று வலியுறுத்தி இருக்கிறது. ஐக்கிய நாட்டுக் குழுவும் ஆதரித்து கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, கங்கை நதியைக் காவிரியுடன் இணைப்பதற்குப் பதிலாக தாமிசபரணி வரையிலும் இணைப்பதற்கு ஃபீசியிலிடி இருக்கிறதென்று மத்திய மந்திரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை ஏற்படுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : கங்கை காவிரி இணைப்பு பற்றி ஐக்கிய நாட்டுக் குழு தமிழகத்திற்கு வந்து பேசிய பிறகு நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அந்தக் கருத்துக்கள்—

That the proposal to pump water from a height of about 300 feet from Srisaillam reservoir for carrying water to the Mettur Reservoir could be avoided by a cheaper gravity canal taking off from Srisaillam Reservoir and tailing into the Cauvery above the Upper Anicut.

That it is desirable to take up the Godavari Cauvery link in the initial phase of the Grand Feeder Canal from the Godavari, as the Godavari has a large sparable surplus and as this part of the canal is more economical and can confer early benefits.

That the tentative plan suggested by U.N. experts also envisages the feasibility of carrying the waters from the Cauvery further south to the river Tambaraparani and that it would immeasurably benefit chronic drought affected areas in Ramana-thapuram, Madurai, East Coimbatore and Salem districts.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

தாமிரபரணி வரை இதைக்

கொண்டு போக வேண்டுமென்ற கருத்தை அரசுத் தரப்பில் வலியுறுத்தியிருக்கிறோம். அதையும் பரிசீலிப்பதாக யூனியன் அமைச்சர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவரவர்களே, இப்போது காவிரியிலிருந்து நமக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. மேற்கொண்டு கங்கை-காவிரி இணைப்பு ஏற்பட்ட பிறகு மைசூர் அரசு அதிகமான அணைகளைக் காவிரியில் கட்டிடாமலும் தமிழ் நாட்டிற்குத் தண்ணீரை வேண்டிய அளவிற்குப் பெறவும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உறுதி மொழி பெறுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, கங்கை-காவிரி இணைப்பால் இப்போது காவிரி மூலம் என்ன தண்ணீர் கிடைக்குமோ அதை விட ஓரளவு இன்னும் அதிகமாகக் கிடைக்கும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : தலைவரவர்களே, கங்கையிலிருந்து காவிரிக்குக் கொண்டு வந்து இணைப்பது என்பது பெரிய பிரச்சினை. அதற்கிடையில் நம் அரசாங்கம் திட்டவட்டமாக என்ன யோசனையை மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கூறி இருக்கிறது? நம்முடைய மாநிலத்திலேயே பல்வேறு ஆறுகள் இருக்கின்றன. அவையையெல்லாம் இணைத்து நம்முடைய மாநிலத்திலேயே முதல் கட்டமாகச் செய்ய ஏதாவது திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளதா?

MR. DEPUTY SPEAKER : Put the question; the preface takes such a long time.

DR. H. V. HANDE : The Chair may take a list of all the questions asked so far. I am trying to gather my points.

MR. DEPUTY SPEAKER : All right.

DR. H. V. HANDE : Have you got a programme to link all the rivers in the State? Without doing that, how can we ask them for this link?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, இந்த கங்கை-காவிரி இணைப்புத் திட்டத்தைப் பற்றித்தான் பேசப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே ஆறுகளிலே தண்ணீர்

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

போதுமானதாக இல்லை. காவிரி ஆற்றுத் தண்ணீர் முழுப் பங்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, திரு. ஹாண்டே அவர்கள், காவிரி-கங்கை இணைப்பு இருக்கட்டும், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற ஆறுகளை இணைத்து விட்டீர்கள்ளாவென்று கேட்டார்கள். காவிரி, வங்கையை இணைக்க முடியாது. காவிரி, தாமிரவரணியை இணைக்க முடியாது. எல்லா வற்றையும் இணைப்பது என்பது இயலாத காரியம். என்ன யோசனை சொல்லியிருக்கிறோம் என்றால் கங்கையிலிருந்து காவிரிக்கு நீங்கள் இந்த இணைப்பை ஏற்படுத்துவதை முன்னிட்டு கங்கையிலிருந்து ஆரம்பித்துக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகக் காவிரி வரை செல்வதற்குப் பதிலாக, காவிரிப் பகுதியிலிருந்தும் கங்கைப் பகுதியிலிருந்தும் எதிரெதிரே ஆரம்பித்து இரண்டையும் ஓர் இடத்தில் ஒன்றாகச் சேருங்கள். என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கேற்பவே மத்திய அரசிடத்தில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி தலைவரவர்களே, இம்மாதிரி காவிரி-கங்கையை இணைக்கவேண்டுமென்றால் அதற்குரிய ஒரு சட்டத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நமது மாநில அரசு தெரிவித்திருக்கிறதாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, அப்படிச் சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்றால் அது பற்றி பாராளுமன்றம் நிச்சயமாக யோசிக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு வேளை இந்தக் கேள்வியின் மூலம் பாராளுமன்றத்தின் சிந்தைக்குத் தென்படக் கூடும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவரவர்களே, இந்த பிரம்மாண்டமான திட்டத்தில் இணைப்பதற்கு கிராவிடி கெனால்ட் போதாது என்ற கருத்தை என்ஜினியர்கள் கூறுகிறார்களே. இது சம்பந்தமாக என்ஜினியர்கள், நிபுணர்கள் ஆர்ஷு நடத்தியிருந்தார்களா, அவர்கள் ஏதாவது கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இதெல்லாம் திரு. கே. எஸ். ராவ் அவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டிய கேள்விகள்.

அவிநாசி பேருந்து நிலையம்

* 169. வினா—திரு. தி. ஓ. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கோவை மாவட்டம், அவிநாசி வட்டம், அவிநாசி பேரூராட்சி மன்றப் பேருந்து நிலையத்தை விரிவுபடுத்த இட வசதியைப் பெருக்க அவிநாசி பயனிகள் விடுதியைச் சார்ந்த இடத்தில், ஒரு பகுதியை ஒதுக்கித் தருமாறு அவிநாசி பேரூராட்சி மன்றத்திடமிருந்து அண்மையில் கோரிக்கை ஏதேனும் வந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் பிறகு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) இது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

சோத்துப்புலிவாத்தலை வாய்க்கால்.

* 170 வினா—திரு. சி. இராமநாதன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

அறந்தாங்கி வட்டத்தில், சிலட்டூர் வட்டார ஏரிகளுக்குப் பயன்படும் சோத்துப்புலிவாத்தலை திட்டத்தை நிறைவேற்றும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அறந்தாங்கி வட்டத்தில் சிலட்டூர் ஏரிக்குப் பயன்படும் சோத்துப்புலிவாத்தலை வாய்க்காலைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்றும் ஒரு கோரிக்கை சம்பந்தப்பட்ட சிரமந்தார்களிடமிருந்து வரப்பெற்றுள்ளது. இக் கோரிக்கை தல அதிகாரிகளின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

வேட்டுவபாளையம் குட்டை

* 171. வினா—திரு. சு. துரைசாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) திருப்பூர் ஊராட்சி ஒன்றியம், மங்கலம் கிராமம் வேட்டுவபாளையம் குட்டையை விரிவுபடுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) ஆம்.

(இ) மங்கலம் கிராமம் நில அளவை எண் 220-ல் உள்ள வேட்டுவபாளையம் குட்டையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான திட்டத்தின் வரை படங்களுக்கும் மதிப்பீடும் தயாரிக்கப்பட்டு பாசனத் தலைமைப் பொறியாளரின் பரிசீலனையில் உள்ளன.

திரு. சு. துரைசாமி : தலைவரவர்களே, இது ஏறத்தாழ, இரண்டாண்டு காலமாக நடைபெறாமல் இருக்கிறது. அரசு இதில் விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவு பிறப்பிக்குமா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, திட்ட மதிப்பீடு 66 ஆயிரம் ரூபாய். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒப்புதலுக்கு இப்போது அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய ஒப்புதல் கிடைத்தவுடன் நிறைவேற்றப்படும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இப்படிப்பட்ட குட்டைகள், ஏரிகள் இவைகளைத் திட்டமிட்டு செப்பனிட எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகின்றன. பரிசீலிக்க எத்தனை ஆண்டுகள், துவக்கிட எத்தனை ஆண்டுகள் என்ற விதி முறைகள் இருக்கின்றனவா? அப்படி இல்லை யென்றால் இவைகளை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன்வருமாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தலைவரவர்களே, தனியாகக் கேள்வி போட்டால் விவரம் தரப்படும்.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

Ayigoundanpalayam pond

* 172. Q.—THIRU N. K. PALANISWAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the reasons for not repairing the Ayigoundanpalayam pond in Uthukuli firka, Erode, even though it has breached three times?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அயிகொண்டான் பாளையம் குட்டையில் இதுவரை உடைப்பு ஏதும் ஏற்படவில்லை.

பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம்

* 173. வினா—திரு. கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் கூடுதல் பஸ்கள் விடுவதற்கான செயற்குறிப்புகள் தயாரித்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் பத்து புதிய வழித்தடங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, மதுரை நகரத்தில் இனிமேல் புதிதாக வேறு யாருக்கும் அனுமதி கொடுக்காமல் புதிதாக, அதிகமாக பஸ்களை யெல்லாம் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் மூலமாக விடுவதற்கு அரசு ஆவன செய்யுமா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கூடுமான வரையில் மதுரை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் கூடுதலான வழித்தடங்கள் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவரவர்களே, இப்போது பாண்டியன் ரோட்வேஸ் கார்ப்பரேஷனில் எத்தனை பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதோடு மதுரை நகரத்தில் ஓடக்கூடிய பஸ்கள் பூராவும் பாண்டியன் ரோட்வேஸ் கார்ப்பரேஷன் உடமையாக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா வென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே. டி.வி.எஸ்.-இலிருந்து 340 பஸ்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதோடு மேலும் 40 பஸ்கள் அளவிற்குக் கூடுதலாக ஆக்கியிருக்கிறோம். மதுரை நகரில் ஓடும் பஸ் முழுவதையும் எடுக்க இப்போது ஒன்றும் உத்தேசமில்லை. ஏனென்றால் விரைவிலே எல்லாப் பேருந்துகளையும் மேற்கொள்ளக் கூடிய திட்டம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்ததற்கொப்ப வரவிருக்கிற காரணத்தினால் மதுரை நகருக்காகத் தனியாக ஒரு திட்டம் அவசியமில்லையென்று கருதுகிறது.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் இருக்கிற மதுரை மாவட்டத்திலும் பக்கத்தில் இருக்கிற இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் புதிதாக வருகிற வழித்தடங்களை யெல்லாம் பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் எடுத்து நடத்த முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அப்படி ஒன்றும் உத்தேசம் இப்போதில்லை. ஆனால் படிப்படியாக நாட்டுடமையாக்குவது செயல் முறையில் இருக்கிற காரணத்தினால் புதிய வழித்தடங்களைப் பற்றி அவ்வளவாகக் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

லாரிகளுக்குச் சீரான கட்டணம்

* 174. வினா—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

லாரிகளில் சாமான்கள் ஏற்றிச் செல்வதற்கான கட்டணங்கள் மாநிலம் முழுவதும் ஒரே சீராக இருக்குமாறு ஒழுங்குபடுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : இல்லை.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. என். கிட்டப்பா : தலைவரவர்களே, லாரிகளில் சாமான்களை ஏற்றிச் செல்வதற்கு கட்டணமாக டன் ஒன்றுக்கு சென்னையிலிருந்து மாயூரத்திற்கு ரூ. 20 முதல் ரூ. 30 வரையிலும், அதைப்போல் கும்பகோணத்திற்கும் லாரிகளுக்குத் தக்கபடியும் இடங்களுக்கு ஏற்றபடியும் நேரத்திற்கு ஏற்றபடியும் வசூலிக்

1972 ஆகஸ்ட் 18]

கிரார்கள். இதை மாற்றியமைத்து ஒரே சீராகக் கட்டணம் வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, லாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், எந்தெந்த இடங்களுக்குச் செல்கின்றன, என்னென்ன பொருள்களை எற்றிச் செல்கின்றன என்பதைப் பொறுத்து பல்வேறு விகிதங்களில் கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரே சீரான கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்பது மிகவும் கடினமான காரியம்.

திரு. கோவை செழியன் : தலைவரவர்களே, பெரிய பஸ்கம்பெனிகளை எல்லாம் தேசியமயமாக்கி வருகிறோம். இன்னும் ஐந்தாண்டு காலத்திற்குள் எல்லா பஸ்களையும் தேசியமயமாக்கி விடுவோம் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்த லாரிகளையும்—முதலில் பெரிய லாரிகம்பெனிகளையும் பின்பு படிப்படியாக சிறிய லாரிகம்பெனிகளையும் தேசியமயமாக்க அரசாங்கம் ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, பஸ்களையே இன்னும் முழுவதுமாகத் தேசியமயமாக்கவில்லை. முதலில் இந்த வேலை முடிந்த பின்னால் லாரிகளைத் தேசியமயமாக்குவது பற்றி யோசிக்கலாம்.

Murugan temple in Vadakku Tiruchitrambalam

* 175 Q.—THIRU S. SANGUMUTHU THEVAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments be pleased to state—

(a) whether a number of idols of the Muruga Temple at Vadakku Tiruchitrambalam village near Madurantakam were damaged in May 1972; and

(b) If so, the details thereof?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : (அ) ஆம்.

(இ) செங்கற்பட்டு மாவட்டம், மதுராந்தகம் நகரின் வட பகுதியில் உள்ள வட திருச்சிற்றம்பலம், ஸ்ரீ ஆறுமுகர் ஆலயத் திலுள்ள நவக்கிரக சிலைகள் 29-4-1972 தேதி மாலை மதுராந்தகம் குப்புராஜ் என்பவரால் குடிவெறியில் கற்களால் தாக்கப் பட்டுள்ளது. அந்நபர் மீது இ.பி.கோ. 295 மற்றும் 297 பிரிவுகளின்

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

கீழ் வழக்குத் தொடர்ந்து நிலுவையில் உள்ளது. மேற்படி ஆலயத்திற்குப் புதிதாக நவக்கிரகங்கள் பிரதிஷ்டை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்காக இதுவரை ரூ. 500 நன்கொடை சேர்ந்துள்ளது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, குடிவெறியன் கோவில் லைகளைச் சேதப்படுத்தும்வரை கோவிலில் இருந்த அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள்? அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா? மேலும் இம்மாதிரி சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க அறநிலையத் துறை என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதை அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அறிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன்: தலைவரவர்களே, சேதமுற்ற கோயில் அறநிலையத்துறையைச் சேர்ந்தது அல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி* இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

(2) அறிக்கைகள் அளித்தல்.

(அ) கடையநல்லூர் இரயில் நிலையத்தில் இரு இரயில் வண்டிகள் மோதிக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட விபத்து குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டப் பேரவையின் 82-வது விதியின்கீழ் இப்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையொன்றை அவைக்கு அளிப்பார்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, 16-8-72 புதன்கிழமை அதிகாலை 2 மணி அளவில் தென் பிராந்திய ரயில்வேயில் விருதுநகர்-தென்காசி மீட்டர்கேஜ் இருப்புப் பாதையிலுள்ள கடையநல்லூர் இரயில் நிலையத்தில் திருவனந்தபுரம்-சென்னை விரைவு இரயில் வண்டியும், சென்னை-திருவனந்தபுரம் பாசஞ்சர் வண்டியும் மோதிக்கொண்டன என்ற தகவலைக் கேட்டு வருத்தத்தில் ஆழ்ந்துள்ளோம். இந்த விபத்தின் காரணமாக 6 பேர் கடுமையான காயமடைந்தனர்; 4 பேர் சிறு காயமடைந்

1972 ஆகஸ்ட் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தனர். மேலும் 41 பயணிகளுக்கு இரயில் நிலையத்திலும் 3 பேருக்கு உள்ளூர் அரசு மருத்துவமனையிலும் முதலுதவி அளிக்கப்பட்டது. கடுமையான காயமடைந்தவர்கள், சிறு காயமடைந்தவர்கள் அனைவரும் கடையநல்லூரிலுள்ள அரசு மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்ட பின்னர், மேற்கொண்டும் சிகிச்சை அளிப்பதற்காகத் திருநெல்வேலி அரசு மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். சிகிச்சைக்குப் பின் இப்போது இருவர் மருத்துவ மனையிலிருந்து திரும்பினர்.

திருநெல்வேலி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், காவல்துறை சூபரண்டுளும், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரியுடனும் விபத்து நடந்த இடத்திற்குச் சென்று பார்வையிட்டு தேவையான உதவியை நல்கிட அதிகாரிகளுக்குக் கட்டளைகளைப் பிறப்பித்தார். அவருடைய உத்தரவின் பேரில், திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவ மனையிலிருந்து 30 பேர்கள் கொண்ட மருத்துவக் குழு ஒன்று இடத்திற்கு விரைந்து சென்று காயமுற்றவர்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சை அளித்தது. காயமுற்று மருத்துவ மனையில் சிகிச்சை பெற்று வருபவர்களை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சென்று பார்த்து, அவர்களுக்கு முதல் அமைச்சரின் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்தார். விபத்து ஏற்பட்டதால் பயணம் தடைப்பட்ட பயணிகளைக் காவலர் வண்டிகளில் தென்காசி ரயில்வே நிலையத்திற்கு அனுப்பவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

விபத்துப் பற்றித் தகவல் கிடைத்தவுடன், மருத்துவர்களுடன் கூடிய நிவாரணச் சிறப்பு இரயில் வண்டிகள் விபத்து நடந்த இடத்திற்கு மதுரை, செங்கோட்டை, கொல்லம் ஆகிய இடங்களிலிருந்து விரைந்து அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. உற்றுழிச் சிறப்பு இரயில் வண்டிகள் (பிரேக் டவுன் ஸ்பெஷல்ஸ்) மதுரையிலிருந்தும் செங்கோட்டையிலிருந்தும் அனுப்பி வைக்கப்பட்டன. தென் பிராந்திய இரயில்வேயின் மூத்த அதிகாரிகள் சென்னையிலுள்ள தலைமை இடத்திலிருந்து விபத்து நடந்த இடத்திற்கு விமானத்தில் விரைந்தனர். மதுரை இரயில்வே கோட்டக் கண்காணிப்பாளரும், மதுரை கோட்டத்திலுள்ள கோட்ட அதிகாரிகளும் விபத்து நடந்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்றனர். விபத்தில் காயமடைந்த உள்ளூர் அரசு மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்ட 10 பேர் ஒவ்வொருவருக்கும் இரயில்வே அதிகாரிகள் கருணைக் கொடையாக ரூ. 200 வழங்கினர்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

கீழே பெயர் குறிப்பிட்டுள்ளவர்கள் கடையநல்லூர், திருநெல்வேலி மருத்துவ மனைகளில் சிகிச்சை பெற்று வருகின்றனர் :-

கடையநல்லூர் மருத்துவ மனை :

1. திரு. ஆசிர்வாதம், பண்டகக் கிடங்குக் காப்பாளர், இரயில்வே, கொல்லம்.
2. திரு. சண்முகம், எரியூட்டுபவர் (பயர்மென்), இரயில்வே, மதுரை.
3. திரு. முத்தையா, பயணி.

திருநெல்வேலி மருத்துவ மனை.

1. திரு. பி. பெருமாள், 109-ஆம் எண், இரயில் வண்டியின் வலவர்.
2. திரு. சிவசங்கரன், அடையாள விளக்கு காட்டுபவர், இரயில்வே, திருநெல்வேலி.
3. திரு. ஸ்டீபென்சன், 133-ஆம் எண், இரயில் வண்டியின் வலவர்.
4. திரு. காசிம், இ.எல்.ஆர். காங்கியாள், இரயில்வே.

விபத்துக்குள்ளான இரண்டு இரயில் வண்டிகளிலும் பயணம் செய்தவர்களை அவரவர்கள் போய்ச் சேர வேண்டிய இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பங்களுர் இரயில்வே உதவி ஆணையாளர் இந்த இரயில் விபத்து குறித்து செங்கோட்டையில் 18-8-1972 பகல் 11 மணி முதல் விசாரணை நடத்துகிறார்.

(3) 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை நிதி நிலை அறிக்கை—
அளித்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை நிதி நிலை அறிக்கையை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டிற்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை இம் மன்றத்தின்கண் வைக்க முன்வந்துள்ளோன். மானியக் கோரிக்கைகளை விளக்கும் விரிவான அறிக்கை யொன்றும் இம் மன்றத்தின்

1972 ஆகஸ்ட் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மானியக் கோரிக்கைகளின் மொத்தத் தொகை எட்டு கோடியே. தொண்ணூற்றேழு இலட்சம் ரூபாய் களாகும். இதில் ஆறு கோடியே முப்பத்து மூன்று இலட்சம் ரூபாய் வருவாய்க் கணக்கின்கீழ் வருவதாகும். எஞ்சிய தொகை மூலதன, கடன் கணக்குகளைச் சார்வதாகும். இக் கோரிக்கைகளில் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்கென நாலரை கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மானியக் கோரிக்கைகளின்கீழ், வரும் முக்கியமான செலவினங்கள் சிலவற்றைச் சுட்டிக் காட்ட விழைகிறேன்.

அரசு ஊழியர்களில் மாத ஊதியம் ரூ. 300-க்குக் குறைவாகப் பெறுபவர்கள் பெற்று வந்த அகவிலைப் படியை ரூ. 15-லிருந்து 25 ஆகவும், 300-க்கு அதிகமாகப் பெறுபவர்கள் பெற்றுவந்த அகவிலைப்படியை ரூ. 30-லிருந்து 40 ஆகவும் அரசு உயர்த்தியுள்ளது. இதற்கு ஆண்டுதோறும் ஆறு கோடி ரூபாய் கூடுதலாகத் தொடர் செலவாகும். தொடக்கச் செலவுக்காக எதிர்பாராச் செலவு நிதியிலிருந்து முன்பணமாக ரூ. 1.5 கோடி அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதைக்கு, “மானியம் 33” இன் கீழ் அடையாள நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்பட்டுள்ளது. நடப்பாண்டில் இச் செலவுக்கு அந்தந்த மானியங்களின் மிச்சங்களிலிருந்து எடுத்துச் செலவிடப்படும்; அல்லது அடுத்து வரும் ஒரு கூட்டத் தொடரில், தொடர்புடைய மானியங்களின்கீழ் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் வேண்டப்படும். இதுவன்றி “மானியம் 32” இன்கீழ் நாம் ரூ. 62 இலட்சம் ஒதுக்கியுள்ளோம். அரசு ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும் அரசு ஆசிரியர்களல்லாத பிற ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் குறைந்த அளவு ஓய்வூதியத் தொகையை மாதமொன்றுக்கு ரூ. 40 ஆக உயர்த்தியதால் ஏற்பட்ட செலவும் இதில் அடங்கும். 1960-ம் ஆண்டு சூலை முதல் நாளுக்கு முன்னர் ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களும், கீழ்நிலைப் பதவி வகையைச் சேர்ந்த முன்னாள் நகராட்சிப் பணியாளர்களும் கூட தாராளமாக்கப்பட்ட ஓய்வூதியங்களால் பயன் பெறுவர். முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல், அரசுப் பணியாளர் அனைவருக்கும் அகவிலைப் படியை பத்து ரூபாய் வீதம் உயர்த்தி வழங்கப்பட்டதை ஒட்டி, தற்போது ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கும், இனி எருங்காலத்தில் ஓய்வூதியம் பெற இருப்பவர்களுக்கும் மாதமொன்றுக்கு ரூ. 5 அகவிலைப் படியாகக் கொடுக்க அரசு அனுமதியளித்துள்ளது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

வேலையின்மைத் துயரைத் தணிக்கும் பொருட்டு ஏற்கெனவே யுள்ள திட்டங்களுக்குக் கூடுதலாக ரூ. 433 இலட்சம் செலவில் சிறப்பு வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் ஒன்றையும் நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். இதில் ரூ. 3 கோடி செலவாகும் கிராமச் சாலைத் திட்டமும் அடங்கும். இதன் மூலம் 1,500-ம் அதற்கு மேலும் மக்கள் தொகையுடைய கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் தார் சாலைகள் வடிவில் எல்லாப் பருவ நிலைக்கும் ஏற்ற சாலைகள் அமைக்கப்படும். மேலும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயிற்சியேதும் பெற்றிராத 15,000 பேர்களுக்கும், பொறியாளர்கள், நிர்வாகப் பணியாளர்கள் அடங்கிய மேற்பார்வைப் பணியாளர்களுக்கும் வேலையளிக்கப்படும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக “மானியம் 27” இல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சிறப்பு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தில், இளைஞர் அணிக்குக் கூடுதலாக, 1,450 ஆண் தொண்டர்களையும் 150 பெண் தொண்டர்களையும் சேர்ப்பதும் அடங்கும். இதற்கு “மானியம் 33”இல் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. சிறப்பு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் செலவிடப்படும் மொத்தத் தொகையில் சுமார் ரூ. 2 கோடி மத்திய அரசால் கொடுக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கீழ்மட்டத்திலிருந்தே திட்டமிடும் அடிப்படையில் அமைந்தால் மட்டுமே திட்டமிடும் பணி பயனுள்ள வகையில் உருவாக முடியும் என்பதை முழுமையாக உணர்ந்து, மாநிலத் திட்டக் குழுவின் ஒரு பகுதியாக, மாவட்ட திட்டப் பிரிவுகளை நாம் அமைத்துள்ளோம். இதற்காரும் செலவுக்காக “மானியம் 8”இன் கீழ் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக, தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரர்களுக்கு வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலும் சிறப்புக் காப்பு மறுவாழ்வு இல்லங்கள் இரண்டினை நிறுவ அரசு அனுமதித்துள்ளது. இதற்கு “மானியம் 42”இன் கீழ் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கடந்த ஆண்டில் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த இந்த அரசு, இந்த ஆண்டில் விழி இழந்த ஏழைகளுக்குக் கண்ணொளி வழங்கி வாழ்வில் ஒளிகாட்ட, மாவட்டங்களில் இலவச கண்ணொளி வழங்கும் திட்ட முகாம்களை நடத்தி வருகிறது. இலவச கண் சிகிச்சை முகாம்களை நடத்துவதற்காகத்

1972 ஆகஸ்ட் 18] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தேவையான பணியாளர்களுடனும் சாதனங்களுடனும் இயங்கும் கண் சிகிச்சைப் பிரிவுகள் ஐந்தினை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதித் துள்ளது. இதற்காக ரூ. 71.5 இலட்சம் தொடரா இனச் செலவும் ரூ. 8.6 இலட்சம் தொடர் இனச் செலவும் ஆகும். இது குறித்து தொடக்கத்தில் ஆகும் ரூ. 45.4 இலட்சம் செலவிற்கு “மானியம் 14” வகை செய்கிறது. இத் தொகை நாளடைவில் கண் ஒளி வழங்கும் திட்ட நிதியிலிருந்து நேர செய்யப்படும்.

மத்திய அரசுப் பொறுப்பேற்கும் திட்டமாகிய ஊட்டச் சத்துணவுச் சிறப்புத் திட்டத்தை, சென்னை மாநகர எல்லையோரப் பகுதிகளுக்கும் வெளியூர்களுக்கும் நீட்டிப்பதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இதுவரை 3 வயதுத் தொகுதி சிறார்கள் மட்டுமே இத் திட்டத்தினால் பயனடைந்தனர். எனினும் இந்த ஆண்டு, கர்ப்ப வதிகளுக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் 3 முதல் 6 வயது வரை உள்ள சிறார்களுக்கும் இத்திட்டம் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. நகர்ப்புறக் குடிசைப் பகுதியைச் சேர்ந்த 2,10,000 சிறார்களும், 40,000 தாய்மார்களும் இத் திட்டத்தின்கீழ் பயனடைவர். இத் திட்டத்திற்கு ரூ. 83 இலட்சம் செலவாகும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ரூ. 78.7 இலட்சம் செலவிலான மீனள மேம்பாட்டுத் திட்டம் ஒன்றிற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத் திட்டத்திற்காகும் செலவில் 75 சத விதத்தை வேளாண்மை மறுநிதி உதவிக் கழகம் வழங்குகிறது. எஞ்சிய 25 சத விதத்தை அரசு ஏற்கும். இத் திட்டத்திற்கு, அரசு தொகை வழங்க “17-வது மானியமும்” “19-வது மானியமும்” வகை செய்கின்றன.

தமிழ் நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமையாக்குதல்) சட்டத்தின் மூலம் வேளாண்மைத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு நிலங்களை உடைமையாக்க முடிந்தது என்பதை மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர்கள் அறிவர். இச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளைச் செயல்படுத்தும்போது எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நிலங்களுக்காக இழப்பீட்டுத் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இதற்காகும் ரூ. 15.1 இலட்சம் செலவிற்கு “36-வது மானியம்” வகை செய்கிறது.

மத்திய நிலவள வங்கி வெளியிட்டுள்ள கடனீட்டுப் பத்திரங்களுக்குத் தொகை அளிக்கும் வகையில் ஒரு கோடி ரூபாயைக் கூடுதலாக அரசு முதலீடு செய்துள்ளது. வேளாண்மை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

மறுநிதி உதவிக் கழகமும், உலக வங்கியும் அளித்துவரும் நிதி உதவியைக் கொண்டு கடன் வழங்கும் திட்டத்தை மத்திய நிலவள வங்கி பெருமளவில் முனைப்பாகச் செயல்படுத்தி வரும் இச் சமயத்தில், இப்போது செய்துள்ள முதலீடானது, வங்கி இன்னும் செவ்விய முறையில் செயல்படுவதற்குப் பேருதவியாக இருக்கும்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இம்மன்றத்தின் முன் வைத்து உரையாற்றுங்கால் நான் அறிவித்தபடி, தமிழ் நாடு உணவுப் பொருள் வழங்கு கழகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கழகத்தின் பங்கு மூலதனத்திற்கென தொடக்கத்தில் 25 இலட்சம் ரூபாய் அளிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. தமிழ் நாடு திரைப்பட அரங்குக் கழகத்திற்குப் பங்கு மூலதனமாக 10 இலட்சம் ரூபாயையும் அரசு வழங்கியுள்ளது. இத்துணை மதிப்பீட்டில் இவற்றிற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

துணை மதிப்பீட்டில் சேர்த்துள்ள செலவினங்களின் முக்கியக் கூறுகள் பற்றி நான் கூறியுள்ளேன். உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள விளக்கக் குறிப்பில் இந்த இனங்களைப் பற்றிய விரிவான விவரங்களைக் காணலாம். துணை மதிப்பீடுகளில் சேர்ந்துள்ள ஏனைய திட்டங்கள் குறித்துச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியதொன்றுமில்லை எனக் கூறி, 1972-73 ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் துணை மதிப்பீடுகளை இம்மன்றம் ஏற்று இசைவளிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

(2) அறிக்கைகள் அளித்தல்—தொடர்ச்சி

(ஆ) சம்பள முரண்பாடுகளை ஆராய்த்த தனி நபர்

குழுவின் பரிந்துரைகள் மீது அரசு எடுத்த முடிவுகள் பற்றி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேரவை விதி 82-ன் கீழ் ஓர் அறிக்கை அளிப்பார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது சம்பள ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகளையொட்டி அரசு எடுத்த முடிவுகளில் தென்பட்ட முரண்பாடுகளைப் பற்றி ஆராயத் தனி நபர் குழு ஒன்றை அரசு நியமித்ததை உறுப்பினர்கள் அறிவர். அண்மையில் அக்குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையினையும், பல்வேறு அலுவலர் சங்கங்கள் கொடுத்த விண்ணப்பங்களையும் அரசு ஒருசேர ஆய்வு செய்தது. அதை யொட்டி அரசு எடுத்த முடிவுகளை அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

பட்டதாரி ஆசிரியர்களது சம்பள விகிதங்கள் தற்போதுள்ள ரூ. 275-10-375-15-450 என்பதிலிருந்து ரூ. 300-10-350-15-500 ஆக மாற்றி உயர்த்தப்படும். இதனையொட்டி, நேர்முகத் தேர்வுக்கு பட்டப்படிப்புத் தகுதியாக அமைந்துள்ளன, முதுநிலை கூட்டுறவு ஆய்வாளர், காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், தலைமைச் செயலக உதவியாளர்கள், மொழி பெயர்ப்பு உதவியாளர்கள் ஆகியார் சம்பள விகிதங்களும் தற்போதுள்ள ரூ. 275-10-375-15-450 என்பதிலிருந்து ரூ. 300-10-350-15-500 என மாற்றி உயர்த்தப்படும். இந்த உயர்வினால், பட்டதாரி ஆசிரியர் 25,000 உட்பட 31,000 பேர் பயன் பெறுவர்.

கால்நடை உதவி மருத்துவர்கள் சம்பள விகிதம் தற்போதுள்ள ரூ. 400-15-475-20-575-25-650 என்பதிலிருந்து ரூ. 425-20-525-25-700 என மாற்றி உயர்த்தப்படும். இதன் பயனாக ஏறத்தாழ 900 பேர் பயனடைவர்.

இளம் பொறியாளர்கள் சம்பள விகிதங்கள் தற்போதுள்ள ரூ. 400-15-475-20-575-25-650 என்பதிலிருந்து ரூ. 425-20-525-25-700 என மாற்றி உயர்த்தப்படும். இதன் விளைவாக ஏறத்தாழ 1,900 பேர் பயனடைவர்.

இளநிலை உதவியாளர்கள் சம்பள விகிதங்கள் தற்போதுள்ள ரூ. 200-5-250-10-300 என்பதிலிருந்து ரூ. 210-5-245-10-325 என மாற்றி உயர்த்தப்படும். இதன் பயனை ஏறத்தாழ 30,000 பேர் அடைவர்.

தலைமைச் செயலகம் தளிர்த்த பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றும் உதவியாளர்கள் சம்பள விகிதம் தற்போதுள்ள ரூ. 250-10-400 என்பதிலிருந்து ரூ. 250-10-300-15-450 என மாற்றி உயர்த்தப்படும். இதனால் ஏறத்தாழ 13,000 பேர் பயன் பெறுவர்.

தலைமைச் செயலகம் தளிர்த்த பல்வேறு துறைகளில் பணியாற்றும் கண்காணிப்பாளர்கள் சம்பள விகிதம் தற்போதுள்ள ரூ. 350-15-500-20-600 என்பதிலிருந்து ரூ. 350-15-425-25-600 என மாற்றியமைக்கப்படும். இதன் பயனாக ஏறத்தாழ 1,100 பேர் பயன் அடைவர்.

184 சம்பள முரண்பாடுகளை ஆராய்ந்த தனி நபர் குழுவின் பரிந்துரைகள் மீது அரசு எடுத்த முடிவுகள் பற்றி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

வருவாய்த் துறையின் கீழ் வரும் கிராம அதிகாரிகள் ஊழியர்கள் மதிப்பூதியம் (Honorarium) மாதமொன்றுக்கு ரூ. 7 வீதம் உயர்த்தப்படும். மொத்தம் 54,000 பேர் இதன் பயனை எய்துவர்.

இடைநிலைப்பள்ளித் தலைமையாசிரியர்கள் சம்பள விகிதம் தற்போதுள்ள ரூ. 225-5-250-10-350 என்பதிலிருந்து ரூ. 250-10-400 என மாற்றி உயர்த்தப்படும். இத்துடன் தேர்வுநிலை ஆசிரியர்களிடமிருந்து தலைமையாசிரியர்களை வேறுபடுத்திக் காட்ட சிறப்பூதியமாக மாதம் ரூ. 15 அளிக்கப்படும். இதனால் 4,900 தலைமை ஆசிரியர்கள் பலனடைவர்.

சம்பள விகிதங்கள் தற்போது மாற்றியமைக்கப்படும் பதவிகள் தவிர்த்த, மற்ற பதவிகளில், புதிய விகிதங்களில் சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கும் முறை மாற்றியமைக்கப்படும். இதன்படி, பழைய பணிக்காலத்திற்கு இரண்டு இரண்டு, மூன்று, மூன்று ஆண்டுகள் பணிக்கு ஒரு உயர்வு வீதம் என நான்கு உயர்வுகளுக்கு மேற்படாது சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படும். கடைநிலை ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரை, ஒவ்வொரு இரண்டாண்டுக்கும் ஒரு உயர்வு எனக் கொண்டு ஐந்து உயர்வுகளுக்கு மேற்படாது சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படும்.

இவை தவிர, தனி நபர் குழு சொல்லியுள்ள பல்வேறு பரிந்துரைகள் மீது அரசு விரைவில் ஆய்வு செய்து ஆணைகள் பிறப்பிக்கும்.

இச் சலுகைகள் வரும் செப்டம்பர்த் திங்கள் முதல் தேதியிலிருந்து செயல்படுத்தப்படும். எனினும் சம்பள விகிதங்களைக் கணக்கிடுவதற்கு 2-10-1970 அடிப்படையிலே தேதியாகக் கொள்ளப்படும்.

தனிநபர்குழு பரிந்துரைகள் உள்ளிட்ட இச் சலுகைகளின் விளைவாக தற்போது ஆண்டொன்றுக்கு நான்கு கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவும், இறுதியில் ஆண்டொன்றுக்கு ஐந்தரைக் கோடி ரூபாய் கூடுதல் செலவும் ஆகும். தற்போதுள்ள நிதிநிலை நெருக்கடியில் அரசு மன்முவந்து அளித்துள்ள இச் சலுகைகளை அனைவரும் வரவேற்றிடுவீர் என்றும் இந்த அவை தனது ஆதரவை நல்கும் என்றும் நம்புகின்றேன்.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

(4) அறிவிப்புகள்

(அ) பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் விரைவில் வெளியிடப்பட்டது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

நமது சட்டப்பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் அச்சிடப்படுவதில் அதிகக் கால தாமதம் ஏற்படுவதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்ததையொட்டி, நடவடிக்கைக் குறிப்புகளை விரைவில் அச்சிட்டு வெளியிடுவதன் அவசியத்தை நான், அச்சத்துறைப் பொறுப்பை வகிக்கும் தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. என். வி. நடராசன் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அவர்களும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் உடனடியாகத் தொடர்பு கொண்டு, நடவடிக்கைக் குறிப்புகளைத் தாமதமின்றி உடனுக்குடன் வெளியிட வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தியதன் விளைவாக, கடந்த கூட்டத் தொடரின் கடைசி நாளான 6-4-1972 அன்றைய நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் வரை அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன என்கின்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியைப் பேரவைக்குத் தெரிவிப்பதில் பெருமை அடைகிறேன்.

மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சருக்கும், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும், குறிப்பாக அச்சத்துறை இயக்குநர் அவர்களுக்கும், சட்டப் பேரவைத் துறைச் செயலாளர், மற்றும் அதிகாரிகளுக்கும் இப்பேரவையின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

நடவடிக்கைக் குறிப்புகள் தொடர்ந்து விரைவாக வெளியிடப்பட வேண்டிய நடவடிக்கையினை, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் தொடர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்கின்ற நம்பிக்கையினை யும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு சட்டப்பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை @ (சட்டப் பேரவையின் 1972 ஆம் ஆண்டு 27 எண் சட்ட முன்வடிவை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1948-ஆம் ஆண்டு எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்து வாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1948), தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு இனும் எஸ்டேட்டுகள் (ஒழிப்பு-ரயத்துவாரியாக மாற்றுதல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 26/1963) ஆகியவற்றின் விதித்துறைகளின்கீழ், இழப்பிட்டுத் தொகை அல்லது தஸ்திக் படி கணக்கிடுவதற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் கூறுகளில் தண்ணீர்த் தீர்வையும் ஒன்றாகும். தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வைச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1963) 1962 ஜூலை 1-ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்த பின்னர், தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 8-வது சட்டத்தின்கீழ் விதிக்கத்தக்க கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வையானது பல்வேறு எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டங்களின் கீழ் செலுத்தத்தக்க இழப்பிட்டுத் தொகை அல்லது தஸ்திக் படியைக் கணக்கிடும் காரியத் திற்காகக் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டுமா என்ற பிரச்சினை எழுந்தது. தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 8-வது சட்டத்தின்கீழ் விதிக்கத்தக்க கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வையானது, பல்வேறு எஸ்டேட் ஒழிப்புச் சட்டங்களின் கீழ் செலுத்தத்தக்க இழப்பிட்டுத் தொகை அல்லது தஸ்திக் படியைக் கணக்கிடுவதற்காகக் கணக்கில் எடுத்துச் கொள்ளப்படக் கூடாது என்பது அரசின் நோக்கமாகும். எனவே தமிழ் நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 8-வது

@ 10—8—1972 தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

சட்டத்தின் 2, 17-வது பிரிவுகளைத் திருத்தவும், தொடர்புள்ள கால அளவுகள் அனைத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் இத் திருத்தங்கள் முன்னர் ஒரு நாளிலிருந்து செயலுக்கு வருமாறு செய்யவும் அரசு முடிவுசெய்துள்ளது.

தமிழ்நாடு 1864-ஆம் ஆண்டு வரி வசூலிப்புச் சட்டம் (தமிழ் நாடு சட்டம் 2/1864). தமிழ்நாடு 1967-ஆம் ஆண்டு 16-வது சட்டத்தின் மூலம் சென்னை மாநகருக்கு நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. ரத்து செய்யப்பட்டுள்ள '1851-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர் நிலவரிச் சட்டம்', '1857-ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர் நிலவரி (திருத்தச்) சட்டம்' ஆகிய சொற்றொடர்களை நீக்கி தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 8-வது சட்டத்தின் 10 வது பிரிவைத் தருந்தவாறு திருத்த இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கருதப்பட்டுள்ளது.

சட்டத்தின் விதித்துறைகளுக்குச் செயல்வடிவம் கொடுப்பதில் எழக்கூடிய இடர்பாடு எதனையும் நீக்குவதற்கு ஆணைகள் பிறப்பிக்க தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு 3-வது சட்டத்தின் 15-வது பிரிவு அரசுக்கு அதிகாரமளிக்கிறது சட்டத்தின் விதித்துறைகளை மாற்றுவதன் மூலம் ஐயப்பாட்டினை அல்லது இடர்ப்பாட்டினை நீக்குவதற்கான அதிகாரமானது சட்டம் இயற்றுவதற்கான அதிகாரமன்றத்தின் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவதாகும், என்றும், ஆகவே இந்த அதிகாரம் நிர்வாக அதிகார மன்றத்திற்குப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட முடியாது என்றும் தலைமை உயர்நீதி மன்றம் ஒரு தீர்ப்பில் கூறியுள்ளது. எனவே, இவ் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மேற்படி சட்டத்தின் 15-வது பிரிவை நீக்கிவிட்டு தொடர்பான அவசியமான திருத்தங்களைச் செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இச்சட்ட முன்வடிவு மேற்கண்ட நோக்கங்களை எய்த விழைகிறது.

இத்தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு இம் மாமன்றத்தை நான் வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக ஓரிரு கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே வைப்பதற்கு முற்படுகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

பொதுவாக, இந்த வரி, செஸ் எப்படி விதிக்கப்பட வேண்டும், அதன்மூலம் என்ன என்ன பிரிவுகள் சட்டத்திலே அமைய வேண்டுமென்ற கருத்துக்களை அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய முன்னுரையிலே தெளிவாக எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பல்வேறு சட்டங்களின், அமைப்பின் காரணமாக இந்த செஸ் வரி விதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே இது அமைய வேண்டும். அதற்கு என்ன முறையிலே அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, சட்டசபைக்கு உரித்தான அதிகாரங்கள் அதிலே வரக்கூடிய சங்கடங்களையும் கோளாறுகளையும் நீக்குவதற்காக டெலிகேட் லெஜிஸ்லேஷன் என்ற முறையிலே அதை மாற்றி அமைப்பதற்கு நமக்கு உரிமையிலேயே யென்ற சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பின் அடிப்படையிலே இந்த சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. வரி விதிப்பதும் இன்று கூடிக் கொண்டே வருகிறது. விவசாயிகள் மத்தியிலே வரி விதிப்பது இன்னும் அதிகமாக வேண்டுமென்ற கருத்தை மத்திய அரசாங்கமும் மாநில அரசாங்கமும் சொல்லிக் கொண்டே வருகிறது. இந்தக் கருத்துக்கு எவ்வளவு வலிவு இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதையெல்லாம் நாம் சற்று நிதானமாக சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த செஸ் வரி விதிப்பின் காரணமாக இருக்கிற சட்ட சிக்கலை அகற்றுவதற்கு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகள் இன்று நலிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பண்டங்களுக்கு விலை குறைவாக இருக்கிறது என்ற கருத்தினை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். அண்மையில் நடந்த விவசாயிகள் போராட்டங்களில் கூட, பருத்தி போன்ற விவசாயப் பண்டங்களின் விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று பல விவசாயச் சங்கங்களிலிருந்து கூறினார்கள். அவர்களுக்குப் பல பாதுகாப்புகள் வேண்டும், பயிர் பாதுகாப்பு வேண்டும், காட்டில் இன்ஷூரன்ஸ் வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் விவசாயிகள் சார்பாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவையெல்லாம் வரவேற்கத்தகுந்த அம்சம் என்று கருதுகிறேன். நாம் சட்டங்களைத் திருத்துகின்ற முறையிலே பல சங்கடங்களுக்கு ஆளாக்கப்

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

பட்டு இருந்தாலும் இந்த விவசாயிகளுடைய துயரத்தை அகற்று வதற்கு முன்னோடி திட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதையும் நான் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எஸ்டேட் அபாலிஷன் சட்டப்படியும், மற்ற முறையிலேயும் இந்தத் தண்ணீர்த் தீர்வையை எப்படி வசூலிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கூறி இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு இன்னொரு சட்டத்தையும் அடுத்த பில்லிலே உருவாக்க இருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்த பில்லுக்கு அடுத்தபடியாக இப்பொழுது விவாதத்திற்கு வருகிறது. இந்த சட்டத்தை அமுல் செய்கின்ற முறையைப் பார்க்கின்ற பொழுது இது கொஞ்சம் ஆத்திரப்பட்டு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றதோ என்று நாங்களெல்லாம் ஐயப்பட வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. ஆதலால் இந்த ரயத்துவாரி முறை அமுலாகிற காரணத்தால் இந்த சட்டத்திலே இருக்கிற சிக்கலைப் போக்குவதற்கு இது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினாலும் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகமான சலுகைகள் தேவைப்படுகின்றன என்ற காரணத்தினாலும் அவர்களுக்கு இருக்கிற துன்பங்களை நீக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கமும் இந்த மன்றமும் முனைந்து நிற்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை இங்கு கூறுகிறேன்.

இந்த ரூல்-மேக்கிங் பவர்-ஐ எல்லாம் எந்த முறையிலே டெலிகேட் செய்ய வேண்டுமென்பதையெல்லாம் நாம் ஆராயவேண்டும். ரூல்-மேக்கிங் பவர்-ஐ எல்லாம் டெலிகேட் செய்தால் . . .

Delegated authority cannot be delegated further என்று விதி இருக்கிறது. Delegatus non-delegari என்ற அமைப்பும் இருக்கிறது. ஆதலால், இந்த சட்டத்திற்கு விதி முறைகள் வகுக்கின்ற நேரத்திலே, எந்த விதமான சிக்கலும் ஏற்படாத வகையில் வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி இத்தோடு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, ஏதோ புதிய வரி போடப்போவதாக, காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசியதாக நான் கருதுகிறேன். இது புதிய வரி அல்ல—நாம் புதிய வரி போடவில்லை 1963-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட தண்ணீர்த் தீர்வை, கூடுதல் நிலவரிதான் இது. ஏற்கனவே போடப்பட்ட ஒன்று இது. அதைப் பின்னர் சில சட்டங்கள்மூலம் நிலத்திற்கு இழப்பீடு கொடுக்கின்றபொழுது

190 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

Tamil Nadu Inam Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, Minor Inams Act,

இப்படி பல்வேறு சட்டங்களின்கீழ் அந்த நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்பொழுது தண்ணீர்த் தீர்வை சேர்த்து கணக்கிடப்பட வேண்டுமென்று இருந்தது. ஆனால், 1963-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட இந்த புதிய தீர்வையை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று அப்பொழுதே ஒரு ஆணை அரசாங்கத்தால் பிறப்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு சட்ட வடிவம் கொடுக்கத்தான் இது கொண்டு வரப் படுகிறது.

டெலிகேட் லெஜிஸ்லேஷன் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ஏதோ அதிகமான வரம்பை எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதை உயர்நீதிமன்றம் நீக்கிவிட்டது, தவறு என்று சொல்லிவிட்ட ஒன்றை இதன் மூலமாக மாற்றங்கள் செய்து இருக்கிறோமே தவிர, இதில் வேறு ஒன்றும் கிடையாது. எனவே, இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் புதிய வரி ஒன்றும் கிடையாது. ஏற்கனவே, 1963-ம் ஆண்டு போட்ட கூடுதல் வரியை, நிலத்திற்கு காம்பன் சேஷன் கொடுக்கும்பொழுது சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைக்கு சட்ட வடிவம் கொடுக்கத்தான் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது. எனவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 27 of 1972) be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration clause by clause.

Clauses 2 to 6 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water Cess (Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 27 of 1972) be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

(ஆ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72).

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கோருகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1963-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி-கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 8/1963), வருவாய்க் கணக்குகளில் நன்செய், புன்செய் மானவாரி நிலங்களெனப் பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்காக, சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப, கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பதற்கு வகை செய்கிறது. ஆயினும் வரி விதிக்கப்பட்ட தரிசு நன்செய் நிலங்களுக்குக் கூடுதல் நிலவரி விதிப்பதற்கும், புறம்போக்கு நிலங்கள், வரி விதிக்கப் பட்ட தரிசு நிலங்கள் (புன்செய் அல்லது மானவாரி), விதிக்கப் படாத தரிசு நிலங்கள் ஆகியவற்றிற்குக் கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பதற்கும் மேற்படி சட்டம் வகை செய்யவில்லை. மேற்படி சட்டத்தின் விதித்துறைகளின்கீழ், நன்செய் நிலங்கள், பாசன புன்செய் நிலங்கள் ஆகியவற்றின் உடைமையாளர்கள் முறையே கூடுதல் நில வரியையும் கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வையையும் செலுத்துகையில், மேற்குறிப்பிட்ட நிலங்களை, மேற்படி சட்டத்தின் செயல் வரம்பிலிருந்து விட்டுவைப்பது முரணானதாகும் என்று கருதப்படுகிறது. மேற்சொன்ன வகை நிலங்களை மேற்படி சட்டத்தின் செயல்வரம்பிற்குள் கொண்டுவரும் பொருட்டு மேற்படி சட்டத்தைத் திருத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்படி சட்டத்தின் 2 (11) பிரிவில், “நன்செய் நிலம்”, “ஒருபோக நன்செய் நிலம்”, “வரி இணக்கம் செய்துகொள்ளப் பட்ட இருபோக நன்செய் நிலம்”, அல்லது “இருபோக நன்செய் நிலம்” என்ற சொற்களுக்கு, அரசின் வருவாய்க் கணக்குகளில், சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப நன்செய் ஆக, ஒருபோக நன்செய்யாக, வரி

@ 10-8-1972 தேசிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

192 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

இணக்கம் செய்து கொள்ளப்பட்ட நன்செய்யாக அல்லது இரு போக நன்செய்யாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களெனப் பொருள் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வரி விதிக்கப்பட்ட தரிசு நன் செய் நிலங்கள் மேற்படி பிரிவின் செயல்வரம்பிற்குள் வரவில்லை. எனவே, மேற்படி சட்டத்தின் 3-வது, 4-வது பிரிவுகளின்கீழ் கூடுதல் நிலவரி விதிக்கப்பட்ட தரிசு நன்செய் நிலங்களை ஒருபோக நன்செய் நிலங்களாக அல்லது இருபோக நன்செய் நிலங்களாகக் கருதும் வகையில் இப்பிரிவைத் திருத்துவதெனக் கருதப்படுகிறது.

அரசின் வருவாய்க் கணக்குகளில் புன்செய்யாக அல்லது மான வாரியாகப் பதிவு செய்யப்பட்ட நிலங்களுக்குக் கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பதற்கு மேற்படி சட்டத்தின் 5-வது பிரிவு வகை செய்கிறது. அதாவது, அப்பிரிவின்படி, முதல்வகுப்பு அல்லது இரண்டாம் வகுப்புப் பாசன வாயில் மூலம் பாசனம் பெறும் நிலங்கள் குறித்து 75 சதவீதமும், மூன்றாவது, நான்காவது, ஐந்தாவது வகுப்பு பாசன வாயில் மூலம் பாசனம் பெறும் நிலங்கள் குறித்து 37½ சதவீதமும் தண்ணீர்த் தீர்வை உயர்த்தப் படும் புறம்போக்கு நிலங்கள், வரி விதிக்கப்பட்ட தரிசு நிலங்கள் (புன்செய் அல்லது மானவாரி) அல்லது வரி விதிக்கப்படாத தரிசு நிலங்கள் அனைத்தையும் ஒரே வகை நிலங்களாகக் கருதி, இந்த நிலங்கள் மீது கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கும்பொருட்டு, இந்நிலங்களை இப்பிரிவின் செயல் வரம்பிற்குள் கொண்டுவருவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் மேற்படி சட்டத்தின் 5 (1) பிரிவு நிலவரி, தண்ணீர் தீர்வை, கூடுதல் தண்ணீர் தீர்வை ஆகிய வற்றின் மொத்தத் தொகை, ஒருபோக பயிர் மட்டும் விளைவிக்கப் படும் நிலங்களுக்கும், ஒரு பயிருக்கு மேல் விளைவிக்கப்படும் நேர்வில் முதல்போகப் பயிருக்கும், விளைச்சல் ஆண்டு ஒன்றிற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 15-க்கு மேற்படக்கூடாது என்று வகை செய்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்களுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்ட தரிசு நிலங்களுக்கும் (புன்செய் அல்லது மானவாரி), வரி விதிக்கப்படாத தரிசு நிலங்களுக்கும் உயர்ந்த அளவு வரம்பு வரையறுக்க வேண்டிய தேவையில்லை என்று கருதப்படுகிறது. ஏனென்றால், இந்த நிலங்கள் ஆக்கிரமிப்பின்கீழ் உள்ளன. இது காரியத்துக்கென, மேற்படி சட்டத்தின் 5-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட் பிரிவிற்றகண்ட வரம்பு நிபந்தனைகளிலிருந்து இந்த நிலங்களை நீக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. அப்போதுதான்,

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இப்பிரிவின் முக்கிய விதித்துறை அது காரணமாகவே இந்த நேர்வுகளில் செல்திறன் உள்ளதாகும். மேற்சொன்ன நோக்கங்களை எய்த இந்தச் சட்ட வரைவு விழைகிறது.

இப்பேரவை இதனை ஏற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவில் இன்றையதளம் நிலங்களுக்குத் தீர்வை விதிக்கின்ற ஓர் அதிகாரத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தண்ணீர் தீர்வை விதிக்கிறபோது ஒருபோகம், இரண்டுபோகம் என்று சொல்கிற நிலங்களுக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பது பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. நம் ராஜ்யத்தில் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கரா எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லாமல் இருந்திருக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள் அவற்றை வெட்டி, திருத்தி, வயலாக்கி பல ஆண்டுகளாக அவற்றில் விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த நிலங்களுக்குப் பாசன வசதிகளை இருக்காது. மழை பெய்தால் தான் அந்த நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய முடியும். குளம், குட்டை, ஏரியில் இருக்கும் தண்ணீரை இறைத்து விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்கிற நிலங்களுக்கு தீர்வையைப் போல பல மடங்கு தண்டத் தீர்வை என்று விதித்து வருவதை நாம் அறிவோம். இதுபற்றி அடிக்கடி விவசாயிகள் சார்பாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

சில சமயங்களில் ஜமாபந்தி காலங்களில் விவசாயிகள் விண்ணப்பங்கள் கொடுத்து அந்தத் தண்டத் தீர்வைகளை ரத்து செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்து வந்தது. இப்போது அரசாங்கம் சட்டபூர்வமாக புறம்போக்கு நிலங்களுக்கும் கூட தீர்வை வசூல் செய்தாக வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் இந்தச் சட்டத்தையே கொண்டுவந்திருப்பதை நான் வலுவாக ஆட்சேபிக்கிறேன். இந்தத் தரிசு நிலத்திற்கும், மாவாரி நிலத்திற்கும் தீர்வை கூடாது. அந்த நிலங்களில் எல்லாம் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய மற்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இன்றையதினம்

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

அவற்றுக்கு யாரும் கால்வாய் வெட்டிக்கொடுக்கவில்லை. புறம்போக்கு என்றால் நாதியற்று அரசாங்கமும் கவனிக்காமல், ஸ்தலஸ்தாபனங்களும் கவனிக்காமல் இருக்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. இருந்தும் கூட விவசாயிகள் இன்றையதினம் தங்களுடைய கடுமையான உழைப்பினால், தங்கள் பணத்தையும் செலவிட்டு சாகுபடி செய்கிறார்கள் என்றால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவுகிறார்கள் என்று கருதவேண்டுமே தவிர அவர்களுக்குப் போய் தீர்வை விதிப்பது சரியாகாது. இராமநாதபுரத்தில் இதுபோல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டம் ஒரு டெல்டா பிரதேசம். அங்கும் கூட பல இடங்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களில் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்ய, அவர்களுக்குப் பல மடங்கு தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். திருத்துறைப்பூண்டி ஏரியாவில் வெள்ளையர்காலத்தில் ஐயாயிரம் ஏக்கரா சொச்சம் நிலங்களுக்கு யாரும் அதற்குள் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்பதாகத் தடை விதிக்கப்பட்டது. வெள்ளையர் காலத்தில் விதிக்கப்பட்ட தடைகள் தான் இன்னமும் 25 ஆண்டுக்காலம் ஆன பிறகும் நீக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அந்தத் தடையை ரத்து செய்து நிலமற்ற உழைக்கும் விவசாயிகளுக்கு அந்தத் தரிசு நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுக்க இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகள் ஏனோ தானே என்று இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களையும் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

புறம்போக்கு நிலங்களைச் சாகுபடி செய்வது என்பது சுலபமான காரியம் அல்ல. ஒருவர் பத்து சென்ட், 20 சென்ட்க்கு மேல் சாகுபடி செய்ய முடியாது. அப்படி இருக்கிறபோது புறம்போக்கு, தரிசு நிலங்களுக்கும் கூட சட்டப்படி வரி விதிக்க இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பதானது அநீதியாகும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து புறம்போக்கு, மானுவாரி, தரிசு நிலங்களை இந்த மசோதாவில் இருந்து எடுத்து விட முன்வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் இந்த மசோதா பெரிய அநீதியை விளைவிப்பதாக ஆகும். இதைக் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன் என்று தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் 195
தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை
சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

1972 ஆகஸ்ட் 18]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் கடுமையாக எதிர்க்கின்றேன். புஞ்சைக்கு வரி எடுத்ததோடு, நஞ்சைக்குக் கூட எடுத்துவிடப் போவதாக நாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோம். இன்றைக்கு அதை விடுத்து மானாவாரி, தரிசு, புறம்போக்கு ஆகியவற்றுக்கு எல்லாம் கூட வரிவிதிக்கின்ற இந்த மசோதாவை ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருப்பது மிகமிக வருந்தத்தக்கது. விவசாயிகளிடத்தில் இந்த அரசு காட்டி வருகிற அலட்சிய கடுமையான போக்குக்கு இதுவும்கூட ஒரு சான்றுகத்தான் அமைகிறது. ஏற்கெனவே அவர்களிடத்தில் மிகவும் கடுமையாக நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். மேலும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவது கடுமையாக இருக்கும் என்று சொல்கிறேன். புஞ்சைக்கு விலக்கு அளித்துவிட்டோம், நஞ்சைக்கும் விலக்களிக்கப்போகிறோம் என்பதாக மேடையில் பேசுகின்ற அவர்கள் தரிசு, புறம்போக்கு, மானாவாரி ஆகிய எல்லாவற்றுக்கும் வரி விதிக்கிற மசோதாவைக் கொண்டுவருவது நியாயமானதல்ல.

‘ The Act does not, however, provide for the levy of additional assessment for the assessed waste wet lands and additional water-cess for the poramboke lands, assessed waste land (dry or manavari) and unassessed waste lands.

‘ It has been considered that it will be anomalous to leave off the lands referred to above from the scope of the Act..... ’

இதெல்லாம் சட்டத்திலே தப்பித்தது என்பதற்காகத் திரும்பவும் கொண்டுவந்து கூடுதல் வரி போடுகிறோம் என்று சொன்னால் இது விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செய்யப்படுகிறதா அல்லது உபத்திரவம் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் செய்யப்படுகிறதா. இதன் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்றும் தெரியவில்லை. அதை அமைச்சரவர்களும் மிகவும் சாமர்த்தியமாகச் சொல்லவில்லை. புதிதாக இந்தக் கூடுதல் வரிகளைக் கொண்டு வருவதன் காரணமாக இத்தனை கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னாலும் ஏதோ கோடிக்கணக் கான ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள், புதிதாக வரி போடுகிறார்கள் என்று தெரியும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே மானாவாரிப் பிரதேசம் அதிகமாக இருக்கின்றது. அந்தப் பஞ்சப் பிரதேசத்தில் புஞ்சைப் பயிர் போடுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குத் தீர்வை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

போட்டு கூடுதல் நிலத் தீர்வை, தண்ணீர் தீர்வை என்று கொண்டு வர வேண்டுமென்று செய்தால் இது நல்லெண்ணத்தில் செய்ததாக இருக்கவில்லை. எனவே இதைத் தயவு செய்து மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கூறுவதற்கு நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே மாதிரி

In section 2 (ii) of the Act the terms "wet land", "single-crop wet land", "compounded double-crop wet land", or "double-crop wet land" have been defined as the lands registered in the revenue accounts of the Government as wet, single-crop wet, compounded-crop wet, or double-crop wet as the case may be. Assessed waste wet lands do not fall within the scope of the section

ஆகையால் அதையும் இங்கே கொண்டுவருவதற்கு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு மேலாகப் பார்க்கும்பொழுது, கடைசியிலே

'Section 5 (1) of the Act, also provides that the aggregate of land revenue, water-cess and additional water-cess should not exceed Rs. 15 per acre per fasli year for the lands raised with only one crop and for the first crop if more than one crop is raised . . .'

அதற்கும் உச்சவரம்பு ரூபாய் 15 என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கடுத்தபடியாக வருவது ரொம்ப ஆபத்தாக இருக்கிறது.

'It has been considered that no maximum limit need be fixed for the poramboke lands, assessed waste lands (dry or manavari) lands and unassessed waste lands, in view of the fact that these lands are under encroachment and for this purpose it has been decided to exclude these lands from the provisions under sub-section (1) of section 5 of the Act'

இது அடிக்கடி ரெவினியூ அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தண்டத் தீர்வை 600 ரூபாய், 700 ரூபாய், என்று போடுகிறார்கள். ஏழை விவசாயிகள், நிலம் இல்லாதவர்கள், தங்களுக்குப் பட்டா நிலம் வாங்கச் சக்தியில்லாதவர்கள் கான் புறம்போக்கு நிலத்தை உழுகிறார்கள். இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை, நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், இராணுவத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அடைமானம் செய்து தருகிற காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமே

1972 ஆகஸ்ட் 18] திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

தவிர அவர்கள் அதில் விவசாயம் செய்தால் போடு 600, போடு 700, இல்லையென்றால் அறுவடை செய்ய விடமாட்டேன் என்ற பயங்கரமான நிலையை இந்தச் சட்டத்திலே வைத்திருப்பது ஏழை நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய காரியமா என்பதை உழவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் தண்டத் தீர்வை போடும் பொசிஷன் இல்லை. ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் எப்பொழுதோ சொன்னார்கள், போர்ட் மெம்பரை அனுப்புகிறோம். தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்ய என்னென்ன செய்யப் போகிறோம், எங்கெங்கே என்க்ரோச்மெண்ட் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கவனிக்கச் சொல்லப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 'ஆடோமேடிக் வாட்டர் சிப்பேஜ்'. நீர்ப்பிடிப்பு இடங்களில் புறம்போக்கிலே விவசாயம் செய்தால் 600 ரூபாய், 700 ரூபாய் தண்டத் தீர்வை என்று தண்டத் தீர்வை வசூலிக்க இந்த அரசாங்கம் முயற்சித்தால் அது பெரிய தவறு. இந்த அரசாங்கத்திலே புறம்போக்கு நிலங்களை இருக்கக்கூடாது. ஏன் இருக்கிறது? ரொம்பவும் தீவிரமாக நிலச்சீர்திருத்தம் செய்கிறோம், அதையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்கிறோம், இதையெல்லாம் ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், புறம்போக்கு நிலங்களில் உற்பத்திக்கு லாயக்கில்லாத நிலங்களை எத்தனை எக்ஸ் சர்வீஸ்மேன்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கவேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கூட ரெவின்யூ அமைச்சரைச் சந்தித்து, எக்ஸ் சர்வீஸ்மேன் ஒருவர் அப்ளிகேஷன் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிவித்தேன். இப்படி ஆயிரம் பேர் காத்து இருக்கிறார்கள். அதற்குக் கர்ணம் மனசு வைத்தால் உண்டு, இல்லையென்றால் இல்லை. எனவே, எத்தனையோ எக்ஸ் சர்வீஸ்மேன், நிலமில்லாத ஏழைகள், எத்தனை அரசியல் நியாயிகள், கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் 1½ ஏக்கரா நஞ்சை, 3 ஏக்கரா புஞ்சை என்று சொல்கிறார்களே தவிர, அவைகளை நடைமுறையில் செய்திருந்தால் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று இருப்பதற்கு நியாயமே இல்லை. ஏதாவது லோகல் பாடீஸ், பஞ்சாயத்துக்கள் போன்றவைகள் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டவும், ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டவும், இல்லையென்றால் பொது மக்களின் நன்மைக்காகவும் இருக்கும் இடங்களைத் தவிர மற்ற அத்தனை நிலங்களையும் அடைமானம் செய்வதற்கு நடவடிக்கை

198 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

எடுத்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட சட்டத்திருத்தமே தேவையில்லை. அதுதான் நிலச் சீர்திருத்தத்தில் முக்கியமான கட்டம். அதை விட்டுவிட்டு எக்ஸ்சைம்பவுனை ரத்து செய்வது என்று சொல்வது நியாயமல்ல.

‘No maximum limit will be fixed’

என்று போட்டிருக்கிறது. அது கருணையற்ற பொசிஷன், அதைத் தயவு செய்து ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்து, உச்சவரம்பாக 15 ரூபாய்க்கு மேல், 20 ரூபாய்க்குமேல் வரி வசூலிக்கக்கூடாது என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால் பல ஏழை நிலமில்லாத உழவர்கள் இதன்மூலம் கட்டாயம் பயனடைவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ட்ரை, மானுவாரி நிலங்களில், குறிப்பாக இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மழை பெய்தால்தான் உண்டு, இல்லையென்றால் இல்லை. அப்படி இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் நிலைமையிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த நிலைமை என்னைவிட ரெவின்யூ அமைச்சரவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மானுவாரி நிலங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கூடுதல் நிலத் தீர்வை, கூடுதல் தண்ணீர் தீர்வையிலிருந்து விலக்கு அளிக்க முடியுமா என்று பார்ப்பது நியாயமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதைவிட்டுவிட்டு எங்கெல்லாம் பணம் வருகிறதோ அங்கெல்லாம் புகுந்து வசூலிப்பதில் கவனம் செலுத்துவது என்ற நிலைமையிருந்தால் இது சாமான்யர்களின் அரசாங்கமாக இருக்க முடியாது என்பதை எடுத்துக்கூறி இதை வன்மையாக எதிர்க்கின்றேன்.

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : தலைவரவர்களே, நானும் மயிலாப்பூர் தொகுதி உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்களோடு சேர்ந்து இந்தச் சட்டத்தை எதிர்க்கின்றேன்.

பொதுவாகவே, இந்தச் சர்க்காரின் வரி விதிப்புக் கொள்கையிலே இரண்டு முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு பக்கத்திலே வரிவிலக்கு கொடுக்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்திலே அதை எடுக்கும் விதத்திலே வேறொரு உருவத்திலே வரி போடுகிறார்கள் என்ற அடிப்படையில்தான் சமீபகாலத்திலே இந்தச் சர்க்காரின் வரிவிதிப்புக் கொள்கை விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில்

1972 ஆகஸ்ட் 18] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏற்கனவே நஞ்சை புஞ்சைகளுக்கெல்லாம் வரிக் குறைப்பு செய்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு, லோகல் செஸ், வாட்டர் செஸ் என்று இதுபோன்ற இனங்களைப் பார்த்தால், விவசாயிகளைப் பொருத்தவரையில் எடுத்துக்கொண்டால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு நிவாரணம் இல்லை. நானும் வரி கட்டிக்கொண்டு வருகிறேன், 5 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது, வரவரக் கூடுகிறதே தவிர, குறையவில்லை. இதைத் தயவு செய்து ரெவின்யூ அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

புறம்போக்கு நிலங்களில் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்ட நிலங்களைப் பட்டா செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒன்று அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும், அல்லது அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். அதை விட்டுவிட்டு புறம் போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்தவர்களிடம் நூற்றுக்கு நூறு தண்டத் தீர்வை வசூலிப்பது தர்மம் அல்ல, நியாயம் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதுவரையிலே ஆக்கிரமிப்பு செய்த நிலங்களை நல்ல முறையிலே 3 அல்லது 6 மாதங்களில் பட்டா செய்துகொடுக்க விசேஷ ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுப்பதுதான் நியாயமாக இருக்கும். புறம்போக்கு நிலங்களுக்கு இன்றைக்கு இந்த செஸ் வரி விதிப்பது சரியல்ல. ஏற்கனவே தண்டத் தீர்வை ஒன்றுக்கு 100 மடங்கு கட்டும் விதத்திலே இதையும் போடுவது சரியல்ல.

ஆகவே, பொதுவாக இந்த வரியேற்றம் என்ற கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிகளைப் பொருத்தவரையில் தயவு செய்து ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் கருணைகூர்ந்து இந்தச் சட்டத்தை இனிமேலும் கையாளாமல் இருப்பது நல்லது. சமீபத்தில் 2 பைசா, 1 பைசர் உயர்த்தியதன் விளைவாக விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன, விவசாயிகள் மத்தியிலே ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடந்தன நமக்குத் தெரியும். ஆகவே, இந்த அடிப்படையிலே விவசாயிகளைச் சோதிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் எதிர்க்கிறேன்.

திரு சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்த கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை என்ற மசோதாவிலே தரிக் நிலங்களில் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால்

200 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை - சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

தண்ணீர்த் தீர்வை விதிப்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு எனக்ரோச்மெண்ட் அல்லது புறம்போக்கு இப்படிப் பட்ட நிலங்களில், புஞ்சைக்குப் பக்கத்திலே கொஞ்சம் மோசமாக உள்ள நிலத்தைச் சீர்திருத்தி சீராக்கி, பண்படுத்தி விவசாயம் செய்யும் ஒருவருக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கலாம் என்ற ஷரத்தைச் சேர்த்து, வேறு நிலங்களுக்கு 15 ரூபாய் விதிக்க வேண்டுமென்ற அந்த நிபந்தனைக்குப் புறம்பாக இம்மாதிரி புறம் போக்கு நிலங்கள் அல்லது எனக்ரோச்மெண்ட் செய்து அரை ஏக்கர், அல்லது ஒரு ஏக்கரில் தொடர்ந்து விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் தண்டத் தீர்வை விதிக்கலாம் என்ற ஏற்பாடு சரியல்ல. இப்பொழுதுகூட கீழ்பவானி ப்ராஜக்டிலே ஒரு ஏக்கருக்கு 200 ரூபாயிலிருந்து 800 ரூபாய் வரையில் தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். அதேமாதிரி தாமிரவருணி ஆற்றுப் பகுதியிலே தண்ணீர் பாயக்கூடிய பகுதிகளில் ஆற்றுப் பகுதிகளில், ஓடைப் பகுதிகளில் உள்ள புறம் போக்கு நிலங்களில் எல்லாம் அரை ஏக்கர் ஒரு ஏக்கர் என்ற முறையில் அவர்கள் அதிகமான அளவில் பணம் செலவழித்து பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் என்ற அளவிலே தண்டத் தீர்வை போட்டு தொந்திரவு கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் 200 ரூபாய் அல்லது 300 ரூபாய்தான் வருமானமே வரும். அந்தக் குறைந்த வருமானம் பெறுகின்றவர்களுட இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் அதிகமான வரிசெலுத்தவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல, நியாயமல்ல. அப்படி ஏதாவது எனக்ரோச்மெண்ட் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதினால்—எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல்—ஒன்று சிறிய விவசாயி அந்த நிலத்தை பயிர் செய்து கொண்டிருந்தால் அவருக்கும் அந்த நிலத்தை நிலமில்லாதவர்கள் பயிர்செய்துகொண்டிருந்தால் அவர்களுக்கும் பட்டாப் போட்டுக்கொடுத்துவிடவேண்டும். 15 ரூபாய்க்கு மேல் இந்த வரிப் போடக்கூடாது என்று சீலிங் ஏற்கனவே இருக்கிறது, அதே சீலிங் இதற்கும் ஏற்கக்கூடிய வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தி யமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[1972 ஆகஸ்ட் 18 [திரு. சோ. அழகர்சாமி]]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தவறான கருத்திலே முதலிலேயே இந்தச் சட்டத்தை அணுகி யிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாகக் கோடிக் கணக்கான ரூபாய் வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு அதிகமாகக் கிடைக்கப் போகிறது என்று எண்ணுவது தவறு. புறம்போக்கு நிலங்களின்மீது கூடுதலாக வரியைப் போட்டு அரசாங்கம் ஏதோ லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று நோக்கத்தில் அல்ல, இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு இருப்பது சாதாரணப் பட்டா நிலத்திற்கு என்ன கூடுதல் தீர்வையை விதிக்கிறோமோ அதே தீர்வையைப் புறம்போக்கு நிலங்களுக்கும் அரசாங்கத் தண்ணீரைப் பாய்ச்சுகின்ற நிலங்களாக இருந்தால் போடுகிறோம். ஆகவே, இது ஏதோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற தண்டனை என்பது கிடையாது. பட்டா நிலம் வைத்திருக்கிறவர்கள் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்காகக் கூடுதல் தீர்வை எவ்வளவு விதிக்கப்படுகிறார் களோ அதே அளவுக்கு புறம்போக்கு நிலங்களைப் பயிர்செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள், பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், ஆகியவர்களும் விதிக்கப்படுகிறார்கள்.

தண்டத் தீர்வைபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அது வேறு. புறம் போக்கு நிலங்களுக்கு 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் என்று போட்டு விடலாம் என்று கருதுவது சரியல்ல. அப்படியல்ல. தண்ணீர்த் தீர்வை ஒரு ஏக்கருக்கு 15 ரூபாய் வரையில் விதிக்கலாம் என்றுதான் இப்பொழுது சட்டம் இருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்களாக இருந்தால், அதிகப்பட்சம் 15 ரூபாய் என்ற வரம்பை நீக்கி, அதற்கெல்லாம் 75% வரையில் கூடுதலாக வரி போடலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் அதிகப்பட்சம் 26¼ ரூபாய்தான் வருமேதனிர அதிகமாக வராது.

கிருஷ்ணகிரி ஆயக்கட்டுப் பகுதிகள், போன்ற பகுதிகளில் உள்ளவைபோன்ற புறம்போக்கு நிலங்கள் வேறு இடங்களில் அரசாங்கத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகின்ற நிலையில் கூடுதலாக 75% போடுகிறோம், அது ரூபாய் 26¼க்கு மேல் போகாது.

இராமநாதபுரம் பகுதியிலே அது மானுவாரிப் பகுதி, அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் போடுகிறார்களே என்று திருமதி அனந்த நாயகி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். புறம்போக்கு

202 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

நிலங்களை எங்கெங்கெல்லாம் பயன்படுத்துகிறார்களோ—அது இராமநாதபுரம் பகுதி என்பதல்ல—எங்கெங்கெல்லாம் பயன்படுத்துகிறார்களோ எங்கெல்லாம் அரசாங்கத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்துகிறார்களோ அங்கு எல்லாம் இந்தக் கூடுதல் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. தண்டத் தீர்வை அல்ல, அது வேறு. தண்டத் தீர்வை என்பது தண்ணீரைத் தவறுதலாகப் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்குப் போடுவது.

தண்டத்தீர்வை போடப்பட்ட நிலங்களில் கூட சிலவற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதை எப்படிச் செய்யலாம் என்பதுபற்றியெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு போர்டு நியமித்து இருக்கிறோம். அறிக்கை வந்ததற்குப் பிறகு அதைப்பற்றிய பரிசீலனை தொடங்கப்படும். புறம்போக்கு நிலங்களையெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுத்துவிடுங்களேன் என்று சொன்னார்கள். எங்கெங்கெல்லாம் நிலங்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் பட்டாசெய்து கொடுக்க இந்த அரசு முயற்சிகளையெல்லாம் எடுத்துவருகிறது, அந்த முயற்சிகளைப்பற்றி இதுவரையிலும் யாரும் குறை சொன்னதில்லை. அதிவேகமாக பட்டா செய்துகொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ரிக்கார்டுகளும் இருக்கின்றன. மேட்டூர் பகுதியில் அங்கேயுள்ள நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் உள்ள பகுதிகளிலேயெல்லாம் நிலங்களைப் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலங்களை யெல்லாம் அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்து விட்டால் நீர்ப்பிடிப்பே இல்லை என்ற நிலைமை வந்துவிடும். ஆகவே அப்படிப் பட்ட பகுதிகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு மற்ற நிலங்களையெல்லாம்—ஆறு, குளம், பாதை இவையெல்லாம் கூடத்தான் புறம்போக்கு களாகப் பாவிக்கப்படுகின்றன. இவையெல்லாம்—சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்கள் எங்கெங்கெல்லாம் இருக்கின்றனவோ அவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து பட்டா செய்து கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகின்றோம்.

சென்ற ஆண்டு 1¼ லட்சம் ஏக்கர் பட்டா கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டோம், அதேபோன்று ஒரு லட்சத்து 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் பட்டாசெய்து கொடுத்து இருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு 75 ஆயிரம் ஏக்கர் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கிட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் முடித்துவிடுவோம் என்று நம்புகிறோம். இதைத்தவிர காட்டு நிலங்களையெல்லாம் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளையெல்லாம்கூட இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. இந்த அரசு பொறுப் பேற்றுக்கொண்டதற்குப் பிறகு இதுவரையிலே 5 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பட்டா செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டம் பட்டா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர்த் தீர்வை கூடுதல் தண்ணீர் தீர்வை எந்த அளவுக்குப் பெறுகிறோமோ அந்த அளவுக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களுக்கும் அரசாங்கத் தண்ணீர் பயன்படுத்தப்பட்டால் கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை விதிக்கிறோம் என்பதற்காகத் திருத்தப்படுகிற சட்டமே தவிர வேறு தவறுதலாகக் கருத வேண்டியதில்லை. எனவே இந்த மன்றம் இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I wish to bring some points to the attention of the Hon. Minister. The Hon. Minister was explaining to us that only when source of water and irrigation is given by Government, there will be additional water-cess...

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): எக்ஸ்பள நேஷன் ஏதாவது இருந்தால் கேளுங்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: I want explanation to be clear to us because only when the source of irrigation is given by Government, assessment will be there. But in the Statement of Objects and Reasons it is stated as follows:—

“The Act does not, however, provide for the levy of additional assessment for the assessed waste wet lands and additional water-cess for the poramboke lands, assessed waste land (dry or manavari) and unassessed waste lands”.

I want to know whether additional assessment is to be paid for these lands also.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தின் முதல் வரியைச் சேர்த்துப் படிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

The Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-cess Act, 1963 (Tamil Nadu Act 8 of 1963), provides for the levy of additional assessment and additional water-cess on certain lands.

204 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

அந்தச் சட்டத்தை இதற்கு நீட்டிக்கிறோமே தவிர, அடிஷனல் செஸ் போடவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இந்தச் சட்டத்திலே அந்த நிலங்கள் நீக்கப்படுகின்றன, ஆகவே வேண்டாம் என்பதைத்தான் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். புறம்போக்கு நிலங்கள் அரசாங்கத் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தினால் அதற்குத் தண்ணீர் தீர்வை இல்லாமல் இருந்தது மற்றப் பட்டா நிலங்களுக்கு என்ன வாங்குகிறோமோ அதேமாதிரி இந்த நிலங்களுக்கும் வாங்கக்கூடிய முறையில் சமமாக ஆக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கிறது, இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

‘தமிழ்நாடு 1972-ஆம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும்’.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு. சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2. பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

Clause 3

MR. CHAIRMAN : (THIRU N. VEERASAMY) : The question is :

“ That clause 3 do stand part of the Bill ”.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

THIRU A. K. SUBBIAH : Sir, I move the following amend-
ment—

“ In sub-clause (i) of Clause 3, delete the brackets and words
“ including any poramboke land, assessed waste land (dry or
manavari) or unassessed waste land ”.

நான் என்னுடைய திருத்தத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்
கின்ற அந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று
கேட்டுக்கொள்கிறேன். மழையில்லா மாவாரிப் பகுதிகளில்
மழை பெய்தால் அதற்குக் கூட வரி போடுகிறோம் என்று
சொல்வது நியாயமல்ல. மாவாரிப் பகுதிகளில் மழை பெய்தால்
தான் பயிர்செய்ய முடியும். அதற்குக் கூட வரிப் போடுவது
சரியல்ல, ஆகவே அதை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

திருத்தம் முறையாக வழிமொழியப்பட்டது.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, in support of the
amendment moved by the hon. Member, Thiru A. K. Subbiah,
I would like to say a few words.

So far as sections 3 and 4 are concerned it is for additional
assessment. As far as section 5 is concerned it is for additional
water-cess. But so far as sections 3 and 4 are concerned, there
should be no additional assessment for fresh lands which are to be
taken in under this Bill. No doubt, the Hon. Minister has been
saying that only an amendment is made to the original Act of 1963
and that he is not bringing forward a new Bill. But in the Act of
1963 these lands were not included. Now only these lands have
been included for additional assessment. I once again say with all
the emphasis at my command that the additional assessment for
poramboke and dry or manavari lands must be given up.

So far as section 5 is concerned, if the Hon. Minister wants to
impose additional water-cess, let him have the pleasure of doing
so.

மாண்புமிகு திரு ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே,
அடிஷனல் அஸெஸ்மென்ட் என்பது அரசாங்கக் கணக்கில்
அஸெஸ்டு வெட் ஆக இருந்தால்தான் வரும், இல்லாவிட்டால்

206 தமிழ் நாடு 1972-ம் ஆண்டு கூடுதல் நிலவரி, கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 28/72)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

வராது. பாக்கி முழுவதும் வாட்டர் செஸ்தான். பட்டா நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் என்ன தீர்வை விதிக்கப் படுகின்றதோ அதே தீர்வைதான் விதிக்கிறோமே தவிர வேறல்ல. புறம்போக்கு நிலங்களில் பயிரிடுகின்றவர்களுக்குச் சலுகை இருக்கக்கூடாது, அவர்கள் பட்டா வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். பட்டா அரசாங்கம் வழங்க முடியாத நிலை இருந்தால் அவர்கள் அதைக் காலி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்தத் தீர்வையைக் கட்ட வேண்டும். புறம்போக்கு நிலத்தில் சாகுபடி செய்யும்போது தீர்வை விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அரசாங்கத் தண்ணீர் உபயோகித்தால் கூடுதல் தண்ணீர்த் தீர்வை உண்டு, இல்லாவிட்டால் இல்லை என்று கூறி இந்தத் திருத்தத்தை அங்கத்தினர் அவர்கள் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

The amendment of Thiru A. K. Subbiah was put and lost
Clause 3 was put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Additional Assessment and Additional Water-cess (Second Amendment) Bill, 1972 (L.A. Bill No. 28 of 1972) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

(இ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 31/1972)

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்தச்) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு

* 10—8—1972. தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

எண் 31/1972) பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென முன்மொழிகிறேன்.

பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்ட சமய நிறுவனம் ஒன்றுக்கு, ஆண்டுக்கு ரூ. 20,000 க்குக் குறையாமல் வருமானம் உடைய சமய நிறுவனம் ஒன்றுக்கு பரம்பரை அறங்காவலர் எவரும் இல்லை எனில், இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் துறை ஆணையாளர், தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறநிலையங்கள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 22/1959) 47-வது பிரிவைச் சேர்ந்த (1) உட்பிரிவில் வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரத்தைக் கொண்டு மேற் சொன்ன சமய நிறுவனம் தொடர்பாக, அவரால் நியமிக்கப் படுகிற, மூன்று பேருக்குக் குறையாத, ஐந்து பேருக்கு மேற்படாத நபர்களடங்கிய அறங்காவலர் வாரியம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும். பட்டியலில் சேர்க்கப்படாத கோவில்களைப் பொறுத்த வரை, அறங்காவலர் வாரியத்தை அமைப்பதற்கு, தொடர்புடைய, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் துறை உதவி ஆணையாளர், 49-வது பிரிவின்கீழ், அதே வகை அதிகாரங்கள் உடையவராவார்.

சமூகநல ஏற்பாடாகவும், சீர்திருத்த நடவடிக்கையாகவும் கேர்வில்களுக்கான அறங்காவலர் வாரியம் ஒவ்வொன்றிலும் அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது. அதன்படி பட்டியலிற் கண்டுள்ள கோவில்களின் அறங்காவலர் வாரியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும், அதன் மொத்த உறுப்பினர் மூவராகவோ ஐவராகவோ இருந்தாலும், அரிசனங்கள் அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஆணையாளரால் கட்டாயமாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுக்கு இச்சட்ட வரைவு செயல்வடிவம் கொடுக்கிறது.

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதனைப் பேரவை ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, கோயில்களுக்குத் தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதில் அரிசனங்களுக்குச் சட்டப்படிஸ்தானம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 13]

சட்டப்படி ஒருவர் அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இந்த மாதிரி தர்மகர்த்தாகளாக நியமனம் செய்யப்படுவதன் மூலமாகத் தீண்டாமை இழிவு போக வழியாக இருக்குமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதன்மூலம் கோயில்களில் அரிசனங்கள் தாராளமாக அச்சம் இல்லாமல் சென்று ஆலயத்தில் ஆண்டவனைத் தொழ உதவிகரமாக இருக்கும்.

அங்கே சிப்பந்திகள் நிறைய நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் அத்தனைபேரும் அரசு நோக்கத்திற்கு விரோதமானவர்களாக நியமனம் செய்யப்படுகிறார்கள். தர்மகர்த்தா குழுதான் நியமனம் செய்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். தர்மகர்த்தா குழு நியமனம் செய்கிறபோது மெஜாரிடி, மைனாரிடி என்று பார்த்து நியமனம் செய்யப்படுகிறது. பத்து பேர் வேலை செய்தால் அதிலே இரண்டு மூன்று பேர்களை அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் இருந்து சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்ற நிலையை அரசு உத்தரவு மூலமாக அனுப்புவது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மசோதாவின் நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும் அரிசனங்களில் இருந்து ஒருவர் மட்டுமே போடக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஐந்து பேர் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கும்போது அதிலே இருவர் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும், மூவர் மற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று செய்வது நலமாக இருக்கும். அரிசனங்களில் இரண்டு பேர்களைத் தாராளமாக நியமனம் செய்யலாம். இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் அடிபடக்கூடிய முறையில் தகுதியைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். தர்மகர்த்தாக்களாக நியமனம் செய்யப்படுகின்றவர்கள் சொத்துடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். சில கிராமங்களில் அரிசன வகுப்பு மக்களிடையே சொத்துடையவர்களையே காண முடியாது. எல்லாரும் ஏழைகளாகவே இருப்பார்கள். இந்தத் தகுதி நிர்ணயம் காரணமாக அவர்கள் தர்மகர்த்தாக்களாக வா முடியாத நிலை ஏற்படும். இதனால் அரசாங்கத்தின் நல்ல நோக்கம் அடிபட்டு விடும். இதை

1972 ஆகஸ்ட் 18] [ஆ. கு. சுப்பையா]

அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இதிலே நான் சொன்ன ஆலோசனைகளை ஏற்று சட்டமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கா. வேழவேந்தன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கின்ற மசோதாவை முழு மனத்தோடு ஆதரித்து, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற அரசைப் பாராட்டி ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காலகாலமாக இந்த நாட்டில் கடவுளை அரிசனங்கள் நேரிலே போய்ப் பார்க்க முடியாது; கோவிலில் அருகில் சென்று கடவுளைப் பார்க்கமுடியாது; இந்த நாட்டிலேதான் நந்தனார் கதைகள் நடந்தன. நந்தனார் கதையைக் காலட்சேபம் செய்து வந்தார்களே தவிர வேறு ஒன்றும் செய்யவில்லை. இன்று நடைமுறையில் கடவுளை அருகில் சென்று தரிசிக்க வேண்டுமென்பதற்கு அப்பாலும் கூட அவர்கள் அறங்காவலர் குழுவில் இருந்து பணியாற்ற வேண்டுமென்ற அக்கறையை இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்தாலும் கழக அரசு இன்றைக்கு இதை இரண்டாவது புரட்சியாகச் செய்திருக்கிறது. முதல் புரட்சி தமிழ் வழிபாட்டு மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று செய்ததாகும். இரண்டாவது, அறங்காவலர்கள் மூன்று பேர், ஐந்து பேர் என்று இருக்குமிடத்தில் ஒருவர் கட்டாயமாக அரிசனத் தோழராக இருக்க வேண்டும், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த தோழராக இருக்க வேண்டுமென்று கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது மிகப் பெரிய புரட்சியாகும். இதனை இந்த மாமன்றத்தில் பெரிய அளவில் வர வேற்று அமைச்சர் அவர்களையும், தமிழக அரசையும் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தப் புரட்சியில் இன்னும் கூடக் கொஞ்சம் தீவிரம் வேண்டுமென்பதைப் பணிவோடு வேண்டுகோளாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அறங்காவலர் துறை, ஆணையாளர், துணை ஆணையாளர் ஆக இருப்பவர்கள், அந்தத் துறையின்கீழ் வருகிற கோயில்களுக்கு மட்டுந்தான் இந்தப் பிரிவு அமல்படுத்தப்படும் என்ற முறையில் இருக்கிறது.

[திரு. கா. வேழவேந்தன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

ஹெரிடிட்டரி ட்ராஸ்டி என்று சொல்லப்படுகிற, பரம்பரையாக இருக்கிற அறநிலையங்களில், அந்தக் கோவில்களில் இப்படி அமைப்பதற்கு இன்னும் கூட தடை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அமைச்சர் அவர்களுக்கும் அமைச்சரவைக்கும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காலம் மாறிக் கொண்டு வருகிறது. கிரிடங்கள் எல்லாம் கூட மறைந்து வருகின்றன. மன்னர்கள் எல்லாம் கூட மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சிலர் கடவுள்களைத் தங்கள் சொந்த சொத்துக்களாக ஆக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனது தாத்தா கோவில், என் முப்பாட்டன் கட்டிய கோவில் இதை நாங்கள்தான் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆகவே விரைவில் ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்து ஹெரிடிட்டரி ட்ராஸ்டிஷிப் முறையை மாற்றவேண்டும்.

முதல் பட்டியலில் உள்ள வார்த்தை எடுக்கப்பட்டு எல்லா அறநிலையங்களிலும் ஹரிஜனங்கள் இடம் பெறக் கூடிய முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும். திரு. சுப்பையா அவர்கள் ஒரு ஹரிஜனத் தோழர் இருப்பதை வரவேற்று இரண்டு பேர்கள் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதே ஆர்வத்தோடு நானும் என் கட்சியினரும் இருக்கிறோம் என்றாலும் மூன்றில் ஒருவரை நியமிக்கும்போது அதுவே மிகப் பெரியதொரு வெற்றியாகும். மெஜாரிட்டி ஹரிஜனங்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியமே. அது மகிழ்ச்சி அளிக்கக் கூடியதுதான் என்றாலும் ஊரில் உள்ள உண்மை நிலையையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

கிராமத்தில் உற்சவத்தில் சுவாமி கிளம்பினால் காலனி வரை போய் வந்து சேருவதற்கே போனீஸ் பந்தோபஸ்துடன் வந்து சேரவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆகவே இந்நிலையில் ஒரு ஹரிஜன தோழரை நியமிப்பது என்பதே ஒரு பெரிய வெற்றியாகும். கலைவாணர் என். எஸ். கே. ஒருமுறை குறிப்பிட்டார்கள். ஒரு ஹரிஜனத் தோழர் கோவிலினுள் நுழையும்போது உள்ளே யிருக்கிற ஜாதி, சமயத் தலைவர் உள்ளே வரக்கூடாது என்று வெளியே தள்ளிவிடுகிறார். உடனே அவர் உள்ளே வருவதற்கு என்ன தகுதி வேண்டுமென்று கேட்கிறார். நீ சுத்தமாக இல்லை, குளித்திருக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார். உடனே அவர் பதில் சொல்லும்போது தினம் தினம் மீன்கள் குளிக்கின்றனவே,

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. கா. வேழவேந்தன்]

கோவிலுக்கு வராத மீன்கள் தினம் தினம் குளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, அவை சொர்க்கத்திற்கா போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று கேட்பதாக வருகிறது. இன்று அவர்கள் இல்லாவிட்டாலும், இந்தக் கொள்கையை எடுத்துச் சொன்ன அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இல்லை என்றாலும் அவர்கள் கொள்கையை நிலை நாட்டும் வகையில் சரித்திர முக்கியத்துவம் பெற்ற இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட இருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் கோவில்களுக்குப் போவது மட்டுமல்லாமல் இனிமேல் திருவிழாக்கள் நடத்துபவர்களாகவும், கோவில்களைப் பராமரிப்பவர்களாகவும் நியமிக்கப்படக்கூடிய வகையில் இந்த மசோதாவினைக் கொண்டு வந்ததற்காக அமைச்சர் அவர்களையும், இந்த அமைச்சரவையையும் தமிழ்நாடு மக்கள் சார்பில் நானும் நெஞ்சார வரவேற்று இந்த மசோதாவைப் பாராட்டி வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

* திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள திருத்தத்தை ஆதரித்து என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இத்திருத்தம் மிகவும் உகந்தது என்றதான் கூறவேண்டும். இப்போதுள்ள எக்ஸிஸ்டிங்க் செக்ஷனில்,

Provided that the Commissioner may, pending the constitution of such a Board of Trustees, appoint a fit person to perform the functions of the Board of Trustees.

என்றிருக்கிறது. பென்டிங் என்ற க்வண்டிங் பல கோவில்களில் பல மாதங்களாக இருந்து வருகின்றன. எனது தொகுதியில் உள்ள திருவானைக்கோவிலில் கூட பல மாதங்களாக ட்ராஸ்டிகள் இல்லாதிருக்கும் ஒரு நிலை இருக்கிறது. அகவே ட்ராஸ்டிகளை நியமனம் செய்வதில் அது துரிதமாக செய்யப்பட வேண்டும். ஐந்து பேர்களுக்கு மேல் இல்லாமல் ட்ராஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஐந்து பேர்களை அப்பாயின்ட் செய்வதில் மூன்று பேர்கள் மற்ற இனத்தைச் சார்ந்தவர்களாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் பழங்குடி மக்கள் இவர்களில் இரண்டு பேர்கள் இருக்கவேண்டும் என்றும் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அதை வெகு அழகாக திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் சொல்லாமல் சொன்னது போல் அப்படி அவர்களைப் போடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை

[திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

யென்றாலும்கூட கிராமங்களில் குறைகள் ஏற்படும், தொந்தரவுகள் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், பழங்குடி மக்கள் இவர்களின் நலனுக்காகப் பல நல்ல தொண்டுகளைச் செய்துவரும்போது இந்தச் சமயத்தில் இதை வற்புறுத்தி கண்டிப்பாகப் போட்டேயாக வேண்டும், அப்படி அப்பாயின்ட் செய்யும்போது 5,000 ரூபாய் சொத்து இருக்க வேண்டும், மூன்று ஏக்கர் நிலம் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் இருக்கிறது. நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்க வந்திருக்கிற இந்த அரசு மூன்று ஏக்கர்கள் கொடுத்துவிட்டால் அந்தத் தகுதியைப் பெற்றவராக அவர் ஆகிவிடுகிறார். பின்னர் 5,000 ரூபாய் சொத்து இருக்கவேண்டும் என்ற தகுதியை exempt செய்ய வேண்டும். கோவில் சொத்துக்களைப் பராமரிக்க தகுதி வாய்ந்தவர்களாகப் பார்த்து அப்பாயின்ட் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள செக்ஷனில்,

The Commissioner may in lieu of a member of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes appoint as a member of such Board a person belonging to the Scheduled Castes or Scheduled Tribes.

என்றிருக்கிறது. இது எப்படி இருக்கிறதென்றால் பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனில் அரசாங்க ஊழியர்கள் தேர்விலும் கூட நாம் பார்க்கிறோம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ரிஸர்வேஷன் என்று கொடுக்கிறார்கள். தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லாத காரணத்தினால் பல உத்தியோகங்கள் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் அறிகிறேன். நான் கேட்கிறேன் அப்படித் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இந்தப் பரந்த தமிழ் நாட்டில் இல்லாமலா இருக்கிறார்கள்? அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ரிஸர்வேஷன் வைத்தும் கூட சில சமயங்களில் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லை என்று சொல்லும் போது எந்த அடிப்படையில் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் அல்ல என்று குறிப்பிடுவது வெளியாவதில்லை தகுதி இல்லாவிட்டால் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்றிருக்கிறது. அது இங்கும் அப்போது ஆகிறது.

ட்ரஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்வதில் என்ன கஷ்டமிருக்கிறது? கோவில்களை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கும் வகையில் பார்த்துக் கொள்ள அவர்களிடையே தகுதி வாய்ந்தவர்கள் இல்லையா? ஒரு ஆப்பர்சூனிட்டி கொடுத்தால்தான் தகுதி வாய்ந்தவர்களா

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம்]

இல்லையா என்பது தெரிய வரும். இல்லாவிடில் அந்தக் கேள்விக்கே இடமில்லை, தகுதி வாய்ந்தவர்களா இல்லையா என்பதற்கு. எனவே, மூன்று ஏக்கர் நிலம், ஐயாயிரம் ரூபாய் சொத்து என்று வைத்துக் கொண்டு அது இல்லாவிடில் தகுதி வாய்ந்தவர் இல்லை என்று நிர்ணயித்தால் அரசாங்கம் பெரிய தவறு செய்வதாகும். இரண்டு பேர்களைப் போடுவதில் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்களில் ஒருவரும், பழங்குடி மக்களில் ஒருவரும் என்று போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரியில் உள்ள கோவில்களைப் பொறுத்தமட்டில் இன்று மகாராஜாக்கள் இல்லையென்ற ஒரு நிலை இருந்தாலும் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ஸ்டேட்டாக இருந்தபோது ஏற்படுத்திய படி அவர்களது பிரதிநிதி இன்னும் தனிச் சலுகை பெற்று— அவர்கள் சலுகைகள் போய்விட்டிருந்தாலும் கூட—அவர்களுடைய செய்கிறார். தேவன்வம் போர்ட் இன்னும் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த போர்டை அபாவிஷ் செய்துவிட்டு ட்ரஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்து பெண்களையும் ட்ரஸ்டிகளாகப் போடவேண்டும்.

எங்கெல்லாம் ட்ரஸ்டிகள் அப்பாயின்ட் செய்யாமல் மாதங்கள் பல, அல்லது சில ஆண்டுகள் என்று ஆகியிருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் உடனடியாக ட்ரஸ்டிகளை அப்பாயின்ட் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு சாக்குப்போக்கு சொல்லாமல் தகுதிவாய்ந்த ஹரிஜனங்கள் இல்லை என்ற குறையைக் கூறாமல் உடனடியாக வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு திரு. சுப்பையா அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. என். இராஜாங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதா உள்ள படியே பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இதே மன்றத்தில் 35, 40 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹரிஜனங்களுக்கு ஆலயப் பிரவேசம் என்ற விவாதம் எழுந்தபோது ஹரிஜனங்கள் எல்லாம் இந்து மதத்தினர் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாமே தவிர அவர்கள் இந்து மதத்தில் உள்பட்டவர்கள் அல்ல, சாஸ்திரப்படி அவர்கள் ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், சாஸ்திரங்கள் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது, சாஸ்திரப்பிரகாரம்

[திரு. என். இராஜாங்கம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

அவர்கள் கோவில்களுக்குள் நுழைய அருகதையற்றவர்கள் என்று எதிர்த்தரப்பிலிருந்து அன்றையதினம் வேண்டாதவர்கள் வாதாடினார்கள். பிறகு மகாத்மா காந்தி அடிகள் ஆலயப் பிரவேசம் செய்யவேண்டும் என்று சொன்னபோது அவர்களை எதிர்த்து எழுந்தது நாடு. ஏன் எதிர்த்தது? அவர்கள் முறை தவறிப் போகிறார்கள். இந்து மதத்திற்குத் துரோகம் செய்கிறார்கள். இந்து மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களை, சாஸ்திரப்படி ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டவர்களை சாஸ்திரங்களுக்கு உட்பட்ட கோவில் களுக்குள் நுழைய அனுமதி கோருகிறார்கள். ஆகவே அவர்களது வாதம் சரியல்ல என்று நாடு அவர்களது வார்த்தைக்கு செவி சாய்க்கவில்லை.

அதன் பிறகு மகாத்மா காந்தி அவர்கள் ஒரு விவாதத்தில் மாட்டிக் கொண்டபோது சொன்னார்கள், இந்து மதத்தில் இருக்கிற 4 ஜாதிகளில் ஹரிஜனங்கள் வராவிட்டாலும், இந்து மதத்தில் இரண்டு கடவுள்கள் இருக்கின்றார்கள், ஒன்று சிவன், மற்றொன்று ஹரி, சிவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள் அந்த ஜாதியினர், ஹரிக்குச் சொந்தமானவர்கள் இவர்கள் என்று சொல்லி, இந்து மதத்தில் இரண்டு கடவுள்களை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிற நீங்கள், இவர்களையும் இந்து மதத்தில் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் கருத வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதன் பிறகு தான் ஓரளவு மக்கள் அவர்களை இந்து மதத்தினர்களாக ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆலயப் பிரவேசத் திற்கும் இசைந்தார்கள்.

ஆலயப் பிரவேசம் எப்படி நடந்தது என்று பார்த்தால், மதுரை மீனாட்சி கோவில், சிதம்பரம் கோவில் போன்ற கோவில்களில் ஆலயப்பிரவேசம் நடைபெறுகின்ற அன்று கதவை மூடிவைத்து விட்டு, பூட்டு போட்டு விட்டார்கள். அதை எதிர்த்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாநில அரசாங்கத்திற்கும் கோரிக்கைகள் அனுப்பப்பட்டு, எதிர்க்கட்சியில் இருந்தவர்கள்--அதாவது தற்போது ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள்--எல்லாம் அதை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்திய பிறகு, ஜனாதிபதி அவர்களும், கவர்னர் அவர்களும் உத்தரவிட்டார்கள், "கோவில்களைத் திறக்கா விட்டால் போலீசை வைத்து அரசாங்கமே கோவில்களைத் திறக்க வேண்டியிருக்கும்" என்று சொன்னவுடனே தான் கதவு திறக்கப் பட்டு, அவர்கள் உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. என். இராஜாங்கம்]

ஆலயப் பிரவேசத்திற்காக டாக்டர் அம்பேத்கார், தமிழ்நாட்டின் தலைமகன் என்று போற்றப்பட்டவர்கள் கூடப் போராடினார்கள். ஆலயத்தின் உள்ளே செல்வதற்கே இப்படிப்பட்ட போராட்டங்களைத் துவக்கி நடத்திய காலம் போய், இன்று தமிழக அரசும், முதலமைச்சர் அவர்களும், அந்த இலாகாவைச் சார்ந்த அமைச்சர் அவர்களும், உள்ளபடியே அவர்களுக்கு இருக்கும் நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் நமது சபைக்கு வந்திருக்கிறது.

இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக 2 பேர், 3 பேர் அறங்காவலர்கள் குழுவில் இருந்தாலும், அதிலே ஹரிஜன் ஒருவரை அறங்காவலராக நியமிக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். அன்று கோவிலில் நுழைவதற்கே போராட்டங்கள் நடத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால் இன்றைய நிலை, கோவிலில் நுழைவதற்கு மட்டுமல்ல, கோவிலில் சென்று மற்றவர்களோடு சேர்ந்து கடவுளைத் தொழுவதற்கு மட்டுமல்ல, கோவிலில் உள்ள நிர்வாகத்தைக் கண்காணிப்பதற்கும், அந்தக் கோவிலைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும் இந்தச் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காணுகிறபோது எந்த அளவுக்குத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏற்றம் கொடுத்திருக்கிறது, எந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த தமிழக அரசையும், சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா அமைச்சரையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் சார்பாகப் பாராட்டி நன்றியைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா ஒரு நல்ல திருத்த மசோதா என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. அதே சமயத்தில் இந்தச் சீர்திருத்தத்திற்குக் காரணமான மகாத்மா காந்தி அவர்களையும் நாம் மறக்க முடியாது. ஆண்டவனே செய்ய முடியாத அந்தத் திருத்தத்தை நாந்தியடிகள் அவர்கள் செய்து காட்டினார்கள். நந்தன் ஈசனைக் காண வேண்டுமென்பதற்காக இசை பாடி ஆலயத்தின் முன்னே நின்றபோது, ஈசன் நந்தியைப் பார்த்து நகர்ந்து கொள் என்று சொன்னாரே தவிர,

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

நந்தா உள்ளேவா என்று கூறவில்லை. அப்படி ஆண்டவனே செய்ய முடியாத ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த மகாத்மா காந்தி அவர்களை மறக்க இயலாது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட அந்தச் சமுதாயம் நல்ல வகையில் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்கும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் அடிப்படையில் கொண்டு வந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன்.

அறங்காவலர்களாக நியமிப்பதற்கு மாத்திரம் சட்டம் கொண்டு வந்தால் போதாது. இந்த அறநிலைய இலாகாவில் இருக்கும் பல் வேறு குறைபாடுகளையும் கவனிக்க வேண்டும். குறிப்பாக, இந்த அறங்காவலர்களை நியமிப்பதில் நிறைய குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. எனக்கு முன்னாலே பேசிய அம்மையார் ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி பல ஆலயங்களில் அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். வருஷக் கணக்கில் காலதாமதமாகிறது. ஏன் அந்தத் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. பொதுவாக, அறங்காவலர்களாக நியமிக்க நம்முடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கிடைப்பார்களா என்பதிலே அரசு கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறது. ஆண்டவன் பெயரில் நம்பிக்கையில்லாத திருக் கூட்டத்தை அறங்காவலர்களாக நியமித்தால் அந்த ஆலயங்கள் உண்மையிலேயே நல்ல விதத்தில் நிர்வகிக்கப்படுமா என்கிற சந்தேகம் எழுகிறது. இதிலே கூட கட்சிக் கண்ணோட்டம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், உள்ளபடியே கோவில்களின் நிர்வாகத்தில் அவர்களுக்கு அக்கறையிருக்கிறதா என்பது கேள்விக் குறியாகவே இருக்கிறது. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அம்மையார் அவர்கள் அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிற திருவானைக்கோவிலுக்கு அறங்காவலர்கள் நியமிக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அங்கே மட்டுமென்ன, இங்கே சென்னையில், தமிழ் நாட்டின் தலைநகரத்தில், எச்.ஆர். அண்டு சி.இ. டிபார்ட்மெண்டின் தலைமைச் செயலகம் நுங்கம்பாக்கத்தில் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், இங்கே உள்ள பைராகி மடம் கோவிலுக்குப் பல ஆண்டுகளாக அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படாமல் காலதாமதம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதே சட்ட மன்றத்தில் நான் பல தடவைகள் இந்தப் பிரச்சனையை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு

1972 ஆகஸ்ட் 18][திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

முறையும் எந்தெந்தக் கோவில்களில் அறங்காவலர்கள் இல்லை என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர முடியுமா? அவர்களாகவே ஒரு கட்டு திட்டம் வைத்து அதைச் செய்ய வேண்டும். ஆலயங்களில் உள்ள நிர்வாகத்தை சீர்செய்ய வேண்டும் ஆலயங்களில் இருக்கும் நிர்வாக அதிகாரிகளை 3 மாதத்திற்கு ஒரு தரம், 6 மாதத்திற்கு ஒரு தரம் மாற்றி விடுகிறார்கள். ஒரு நிர்வாக அதிகாரி வந்து அந்தக் கோவிலின் வருமானம் எவ்வளவு, சொத்து எவ்வளவு, எந்த வகையில் வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கிறது, என்பதை யெல்லாம் அறிந்து கொள்வதற்கு முன்பாக அவர் மாற்றப்படுகிறார் என்று சொன்னால் எப்படி அவர் கோவிலின் முன்னேற்றத்திற்காக, ஆலயத்தின் நல்ல நிர்வாகத்திற்காகத் தன்னுடைய கவனத்தைச் செலுத்த முடியும்? அவர்கள் குறைந்தது 2 அல்லது 3 வருஷங்களாவது ஒரு கோவிலில் தொடர்ந்து பணியாற்றுவதற்கு விடவேண்டும். அப்போதுதான் அறங்காவலர்களும் இந்த நிர்வாக அதிகாரி நமக்கு அப்போதுதான் அறங்காவலர்களும் இந்த நிர்வாக அதிகாரி நமக்கு துணை நிற்பாரா என்பதையும் அறிந்துகொள்ள முடியும். அறங்காவலர்கள் குழு இந்த நிர்வாக அதிகாரி எங்களோடு ஒத்துவரவில்லை, அல்லது அவர் பேரில் ஏதாவது குற்றம் குறை இருக்கிறது என்று சொன்னால் மட்டும் அவர் மாற்றப்பட வேண்டும்.

இப்போதுதான் கோவில் சொத்துக்களெல்லாம் யார் யார் இடத்தில் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருவதாகச் சொன்னார்கள். இது ஏதோ ஒரு ஆயிரத்தில் ஒரு பிரச்சனை தானே தவிர வேறு அல்ல. இதற்காக அரசாங்கம் தீவிர கவனம் செலுத்திக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவில்களில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கு மிகக் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அந்தக் காலத்தில் மானியங்கள் கொடுத்து வந்தார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் தாராளமாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். தற்போது அரசாங்கம் அந்த மானியங்களை யெல்லாம் நிறுத்திவிட்டது. இப்போது எல்லாவற்றிற்கும் டிக்கெட் போட்டு எப்படி அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்கலாம் என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரை

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி][1972 ஆகஸ்ட் 18]

மீனாட்சி கோவிலுக்கு உள்ளே செல்ல வேண்டுமானால் அதற்குக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கோவிலுக்குச் செல்பவர்கள் ஆண்டவனைக் கும்பிடப் போகிறோம் என்ற உணர்வோடு வந்து, தர்ம சிந்தையோடு, தர்ம உணர்ச்சியோடு காணிக்கை செலுத்தி வந்தது போய், இப்போது வட்டிக்காரன், ஈட்டிக்காரன் மாதிரி காச வாங்குவது நல்லதல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நீ காச கொடுத்தால்தான் உள்ளே போகலாம் இல்லாவிட்டால் போகக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வாங்குகிற காசைக் கொண்டு கோவில்களைப் பராமரிப்பதற்கு உபயோகித்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் அரசாங்கம் அதை வேறு காரியங்களுக்குத்தான் பயன்படுத்துகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு கோவிலில் அறங்காவலராக இருந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இருந்த அந்தக் கோவிலிலும் கட்டணங்கள் வசூலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதுபோன்று வசூல் செய்வது தவறு என்று அந்தக் கோவிலில் இருந்தபோது என் அந்தக் கருத்தைச் சொல்லவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அந்தக் கோவிலில் கற்பூரம், அர்ச்சனை, தேங்காய் உடைப்பதற்காகத்தான் கட்டணம் வசூல் செய்தோம்.

When we expect a special pooja or duty to be performed, we can pay to the Iyer. சாமி பார்ப்பதற்காக கட்டணம் வசூலிக்க வில்லை. அதைத்தான் நான் சரியில்லை என்று சொல்கிறேன். கற்பூரம் கொளுத்துதல். தேங்காய் உடைத்தல் போன்றவை என்றால். நமக்கு ஸ்பெஷலாக சில காரியங்களைக் கோவிலில் செய்கிறார்கள். ஆகவே அதற்குக் கட்டணம் வசூலிக்கலாம். ஆனால் சாமி பார்ப்பதற்கே கட்டணம் என்பது சரியல்ல. திருப்பதி கோவிலில் 101 ரூபாய் கொடுத்தால்தான் உள்ளேயே விடுவேன் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் கோவில் நம் தமிழ் நாட்டில் இல்லை. ஆந்திர மாநிலத்தில் இருக்கிறது. அகவே, அதைப் பற்றிய கவலை நமக்கு இல்லை. அங்கே 101 ரூபாய் கொடுத்தால் கூட க்யூவில் நின்று

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பிறகு தான் உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரியான நிலையில் பணத்தை வசூல் செய்து ஆலயங்களின் திருப்பணிக்காகச் செலவழித்தால் பரவாயில்லை. அப்படித் திருப்பணி செய்யாமல், அதை எடுத்து வேறு காரியங்களுக்குச் செய்வது நல்லதல்ல. புணக்காரக் கோவிலிலிருந்து பணத்தை எடுத்து ஏழைக் கோவில்களுக்கு, பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கும் கோவில்களைப் பராமரிப்பதற்கும் செலவழித்தால் நல்லது.

திருவேற்காடு கருமாரியம்மன் கோவிலுக்குப் பின்னாலே வட வேதாரண்யம் என்ற பாடல் பெற்ற கோவில் இருக்கிறது. அது பாழடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. அதற்கு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட கோவில்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் இருக்கிற கோவில்களிலிருந்து நிதியை வழங்கினால் பரவாயில்லை. அதை விட்டு விட்டு, கண் சிகிச்சைக்காகவும், பள்ளிகள், கல்லூரிகள் திறப்பது போன்ற அரசாங்கம் செய்யும் பணிகளையும் செய்து கொண்டிருந்தால் அது நல்லதல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

They cannot spend from the consolidated fund for such purposes.

கடவுள் பெயரால் சொல்லி வாங்குகிற பணத்தைக் கொண்டு கடவுளுக்குத்தான் திருப்பணிகள் செய்யவேண்டுமேயன்றி வேறு காரியங்களுக்குச் செய்வது சரியல்ல என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கோவில் உபரி நிதிகளை மத மேம்பாட்டு வளர்ச்சி அல்லாத இத்தகைய காரியங்களுக்கும் செலவழிக்கலாம் என்ற சட்டம் அவர்களுடைய கட்சி ஆட்சியிலிருந்த காலத்தில்தான் இயற்றப்பட்டது. ஆகவே அம்மையார் எந்தக் கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்குவார்களா?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்பொழுதும் இதே கருத்தைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய பேச்சை டிபேட்டிலிருந்து பார்க்கலாம்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 13]

Even then I have insisted that religious funds must be spent on religious activities first and priority must be given only for those activities.

அப்பொழுதும் இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறேன். ரெகுலர் ஆக்ஷிமிடஸ், அதாவது ஆஸ்பத்திரி, ஸ்கூல் இவைகளுக்காக செலவழிக்கக் கூடாது. கள்ளுக்கடை, சாராயக்கடை இவைகளிலிருந்து ரூ. 40 கோடி வருமானம் வருகிறதே? அதை சமுதாய நன்மைக்குச் செலவழியுங்களேன். யார் வேண்டாம் என்கிறார்கள்? மத உணர்ச்சியை மக்கள் மத்தியிலே பரப்ப வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்துடன் பழைய காலத்தில் கோவில்களுக்கு இத்தகைய சொத்துக்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை எடுத்துச் செலவழிப்பதில் மத சம்பந்தமான காரியங்களுக்குத் முதல் இடம் கொடுக்க வேண்டும். கள்ளுக்கடை, சாராயக் கடையிலிருந்து ஏழைகளை ஏமாற்றி வாங்குகிறீர்களே, அந்த வரிப் பணத்தை சமுதாய மேம்பாட்டிற்குச் செலவழியுங்கள். அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரி கட்டுங்கள், ஸ்கூல் ஏற்படுத்துங்கள், சித்த வைத்தியத்திற்கு செலவழியுங்கள். ஆலயங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பணத்தை ஆலயங்களைச் சிறப்பாக வைத்துக் கொள்வதில் அக்கறை காட்டி அந்தத் துறையில் செலவழிக்க வேண்டும். கோவில் திருப்பணிக்கு என்று கேட்டால் 15,000, 10,000 ரூபாய் தான் என்று செலவழித்துவிட்டு, மீதிப் பணத்தைக் கொண்டு ஆஸ்பத்திரி கட்டுகிறேன், சித்த வைத்தியம் செய்கிறேன் என்றால் அது சரியல்ல.

வந்தவாசி கோவிலில் திருப்பணி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ரூ. 15,000 அல்லது 20,000 தான் திருப்பணிக்காகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சிறந்த வைணவக் கோவில். ஒரு அம்மையார் சிறப்பாக திருப்பணி வேலைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அரசின் உதவி இன்னும் அதிகமாக இருந்தால் சீக்கிரம் திருப்பணி வேலைகளைச் செய்து முடிக்க முடியும். 15,000 ரூபாய் வேண்டுமென்றால் 15,000 தடவை எச்.ஆர். அண்டு வி. டிபார்ட்மெண்டுக்கும் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் நடக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அம்மையார் வயது ஆனவர்கள். இந்தத் திருப்பணி செய்து முடிப்பதற்குள் அவர் காலமே முடிந்துவிடுமோ என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

ஏன் இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் யார் எதைச் சொன்னாலும் சரி கோவில் வருமானத்தை கோவில் மேம்பாட்டிற்காகத்தான் செலவழிக்க வேண்டும், கோவில் வருமானத்திலிருந்து ஸ்ரீனித்துக் கிடக்கக்கூடிய கோவில்களைப் புதுப்பிப்பதற்கு முன்வர வேண்டும். வட வேதாரண்யம் வேதபுரிசுவரர் திருக்கோயிலைப் புதுப்பிக்கவேண்டும். கருமாரியம்மன் கோவில் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அதைப் புதுப்பித்தால் நல்ல வருமானம் வரும். அது இன்வெஸ்ட்மெண்டுதான்.

திருப்பதி கோவிலில் இருக்கிற ஆண்டவன் எத்தனை கோடி ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறார்? நீங்கள் அதிகாரிகளை வைத்து, கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர் போன்ற அதிகாரிகளை வைத்து வியாபாரிகளை மிரட்டி, உருட்டி வரி வசூலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், ஆண்டவன் அத்தகைய சிப்பந்திகள் எவரும் இல்லாமல் உட்கார்ந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டே எத்தனையோ கோடி ரூபாய் சம்பாதித்துக் கொடுக்கிறார். திருக்கோவில்களை செப்பணிட்டு சீர்திருத்தம் செய்தால், அதனால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு இல்லாமாலேயே கிடைத்துவிடும். ஆகவே, சீர்கெட்டிருக்கும் கோவில்களைச் செம்மைப்படுத்துவதற்கு முக்கியமாகச் செலவழிக்க வேண்டும். அதைவிட்டுவிட்டு மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவழித்தால், அது நியாயமாக இருக்காது. செகலர் ஆக்டிவிடீஸ்களுக்கு அரசாங்கம் வரிப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டும். கோவில் மேம்பாட்டுக்கு செலவழித்து மிஞ்சியிருந்தால் சமுதாய நன்மைக்காக தராளமாகச் செலவழியுங்கள்; வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

இந்துக் குழந்தைகளுக்கு அனாதை இல்லங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படித் தனி அனாதை இல்லங்கள் இல்லாமல் வேறு பல அனாதை இல்லங்களுக்குப் போய்ச் சேருவதால் மதமாற்றம் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அறநிலையங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கட்டளையிலிருந்து வருகிற வருமானத்தை மத உணர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கும், மதத்தை வளர்ப்பதற்கும் என்ன என்ன காரியங்கள் தேவையோ, அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அவைகளுக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர, அதை விட்டுவிட்டு மற்ற காரியங்களுக்காகச் செலவழிப்பது தவறு.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

கோவில் சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் மிகக் குறைவு. இவ்வளவு வருமானம் வரும்பொழுது அய்யர், மற்றும் கோவில்களில் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகளுக்குக் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது. அந்தச் சம்பள விகிதங்களைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு அரசு முன்வர வேண்டும். கோவில் நந்தவன சிப்பந்திகள் போன்றவர்களுக்கு ரூ. 30, 35, 50 என்று சம்பளம் தரக்கூடிய பரிதாபகரமான நிலை இருக்கிறது. அற நிலையங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகளும் வாழ வேண்டியவர்கள். அவர்கள் வாழ்க்கைக்குத் தகுந்த நல்ல உதியம் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

இந்த மசோதாவிற்கு நான் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். நல்ல எண்ணத்தோடு தான் கொடுத்திருக்கிறேன். நம் முடைய அமைச்சர் 5 பேர்கள் கொண்ட அறங்காவலர்கள் குழுவில் ஷெட்யூல்டு காஸ்டு அல்லது ஷெட்யூல்டு டிரைபஸ் இவர்களில் ஒருவரைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார். அதோடு 'உமன்' ஒருவரையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். தற்பொழுது பெண்கள் குறைவான எண்ணிக்கையில் தான் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். ஆண்களை விட பெண்கள்

They are more religious-minded. They are more pious. There must be representative of women in the board of trustees in all listed temples.

ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை நல்ல எண்ணத்தோடு தான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த அம்மையார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே என்ற எண்ணத்தில் இல்லாமல், 5 பேர் கொண்ட அறங்காவலர் குழுவில் ஒரு ஹரிஜனோடு ஒரு பெண்ணையும் போடுவார்களேயானால், இன்னும் சிறப்பாக கோவில்களைக் கவனித்துக் கொள்ள முடியும். கோவில் நிர்வாகம் மிகச் சிறப்பான கண்காணிப்பில் இருக்கும். இந்த நிலை ஏற்படுவதற்கு என்னுடைய திருத்தம் மிகவும் அவசியம். அதே சமயத்தில் அரிஜனங்களுக்கும், பெண்களுக்கும் ரிலாக்ஷேஷன் இருக்க வேண்டும். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் சொத்து போன்ற தகுதி தேவை என்று

1972 ஆகஸ்டு 18] [திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

சொல்லக் கூடாது. அவர்களின் மேலே ஏதாவது கிரிமினல் குற்றம் இல்லாமல் இருந்தால், 25 அல்லது 30 வயதுக்கு மேல் இருந்து தகுதியுடையவராக இருந்தால், இந்த நாட்டுப் பிரஜையாக இருந்தால் போதும், அவர்களை அறங்காவலர் குழுவில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவர்கள் விஷயத்தில் சொத்து, போன்ற தகுதிகளைப் பார்ப்பது என்றால், ஷெட்யூல்டு காஸ்டு அல்லது ஷெட்யூட்டு டிரைப்ஸிலிருந்து ஒருவர் கூட கிடைக்க மாட்டார்கள். திருத்தம் கொண்டு வந்தும், வலது கையால் கொடுத்ததை இடது கையால் பிடுங்கிக்கொண்டு போவது போல் தான் ஆகும். அமெண்டு மெண்டு கொண்டு வந்தோம், ஆனால் ஆள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய சூழ்நிலை தான் ஏற்படும். ஆகவே ஷெட்யூட்டு காஸ்ட் அல்லது ஷெட்யூல்டு டிரைப்ஸ் அல்லது பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் ரிலாக்ஸேஷன் கொடுத்ததாக வேண்டும். தகுதிக்கான வயதுவந்தவர்களாக இருந்து, இந்தியப் பிரஜையாக இருந்து, தெய்வ பக்தியுடையவராக இருந்தால் போதும் என்ற எண்ணத்தில் பார்க்கவேண்டுமே தவிர, எதையும் கவனிக்கக் கூடாது. அந்த அளவில் என்னுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் ஒவ்வொரு கோவிலிலும் அறங்காவலர்களை மூன்று மாதங்களுக்குள் நியமிக்க வேண்டும், காலியாக இருக்கக் கூடாது என்பதையும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில்தான் திருவள்ளூர் கோவில் இருக்கிறது. வள்ளுவரைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு அவருடைய கோவிலைக் கவனிப்பதே இல்லை. பஸ்களில் வள்ளுவர் படத்தை மாட்டுகிறார்கள். ஆனால் வள்ளுவர் சிலை தெய்வமாகக் குடிகொண்டிருக்கும் கோவிலை அரசு கவனிக்காமல் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு அறநிலைய இலாகாவிற்கு அனுப்பி மாதக்கணக்கில் ஆகியும், அது இன்னும் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை. அந்தத் தொகுதி எம்.எல்.ஏ. காங்கிரஸ்காரராக இருக்கிறார் என்பதாலே அந்தக் கமிட்டிக்கு இன்னும் அங்கீகாரம் கொடுக்கவில்லையோ என்னவோ புரியவில்லை. திருவள்ளூர் கோவிலை அழகாகச் சீர்திருத்தம் செய்து, செப்பணிட்டு, உலக நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் அத்தனை பேர்களும் அதனைப் பெருமையோடு கண்டுக்கிக்கக்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

கூடிய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். திருக்குறளை இயற்றிய திருவள்ளுவர் அந்தக் கோவிலில் குடிகொண்டிருப்பதை, இவர் தானே திருவள்ளுவர் என்று ரசித்துப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அந்தக் கோவிலையும் கவனிக்காமல், போட்ட கமிட்டியையும் அங்கரிக்காமல். அல்லது ஒரு புதுக் கமிட்டியையும் போடாமல், ஒன்றுமே நடக்காமல் எல்லாம் பெண்டிங்காக இருந்தால் எப்படி? டிஸ்போஸலே கிடையாதா? இந்த நிலைமை நீடித்திருப்பது நியாயமல்ல. இதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. பாரதாமன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விழைகிறேன்.

இந்தப் புரட்சிமிகு திருத்த மசோதா தமிழக அறநிலையத் துறையிலே ஒரு சிறப்பு மிக்க வரலாற்றினை உருவாக்குகின்றது என்பதனை நாம் மகிழ்ச்சியோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இரண்டு கொள்கைகளை இந்த மசோதா நிறைவேற்றியிருக்கிறது. தி.மு.க. பல ஆண்டுகளாகப் பேசி வருகிற சமதர்மக் கொள்கையையும், சீர்திருத்தக் கொள்கையையும், ஆக இந்த இரண்டு கொள்கைகளையும் அடக்கிக் கொண்டு இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுகிற நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் எந்த சமுதாயம் தமிழகத்திலே நல்ல முறையில் வளர வேண்டும் என்று எண்ணினார்களோ, அதற்காக 35 ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டிலே தன்னுடைய பேச்சால், எழுத்தால், தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்களோ. அந்தக் கனவுகள் வெற்றி பெறுகின்ற நிலையில் தான், இன்றையதினம் டாக்டர் கலைஞர் அரசு சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களாக, நசுக்கப்பட்டவர்களாக, சக்கையாக்கப்பட்டவர்களான தன்மையிலே காட்சி அளித்த தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தினருக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்கிற சமதர்மக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஆ. பாந்தாமன்]

இந்தத் திருத்த மசோதாவை இங்கே கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, இது பாராட்டிப் போற்றி வரவேற்கக்கூடிய ஒரு மசோதாவாகும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். தி.மு.க. அரசு மற்ற கட்சித் தோழர்களை அறங்காவலராக நியமிப்பதில்லை என்ற குற்றச் சாட்டினை இங்கே தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன். திருத்தணி திருமுருகன் ஆலயத்தில் இன்றையதினம் அறங்காவலராக இருந்து கொண்டிருக்கும் திரு. துரைசாமி முதலியார் அவர்களை நமது டாக்டர் கலைஞர் அரசுதான் நியமித்திருக்கிறது என்பதனைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற கட்சி சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் என்பதனையும் அவர்களுக்கு நிலைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இந்த இயக்கத்தின் சார்பாக அங்கே அனுப்ப வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறங்காவலர்களுடைய பதவி காலத்தைவிட துரைசாமி முதலியார் அவர்களுக்கு ஐந்து ஆண்டு அதிக காலத்திற்கு இந்த அரசு நியமித்திருக்கிறது என்பதனை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்ல. அதே திருத்தணி ஆலயத்தில் திரு. சண்முக முதலியார் என்பவரை, இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்திருப்பவரை, இந்த அரசுதான் அறங்காவலராக நியமித்திருக்கிறது என்பதனையும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய அரசு கட்சிகளை மறந்து செயல்படுகிற அரசாக இன்றையதினம் தமிழகத்தில் காட்சியளித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மிக மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கடவுள் மீது எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ இல்லையோ ஆனால் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலே கடவுளுக்கு எங்கள் மீது அதிகமாக நம்பிக்கை வளர்ந்து விட்டது என்பதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். அதன் அடிப்படையில் தான் இன்றையதினம் திருத்தணி திருமுருகன் ஆலயம் மூன்றாவது நிலையிலிருந்து முதல் நிலைக்கு மாறும் என்ற நிலையில் டாக்டர் கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்திலே மாறி வருகிற தன்மைகளை மகிழ்ச்சியோடு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்தச் சீர்திருத்தக் கொள்கை

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

அடங்கிய, சமதர்மக் கொள்கை அடங்கிய இந்த சிறப்பு மிக்க மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனமார வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் இப்படி அறங்காவலர்களை நியமிக்கின்ற நேரத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது மற்றவர்களாக இருந்தாலும் அந்த ஆலயத்தின் அருகிலுள்ள வட்டாரத்தில் இருக்கிறவர்களை பெரும் அளவிற்கு அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களை மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கிறவர்களை நியமிப்பதன் மூலம் அந்த ஆலயத்தின் பலவேலைகளை உடனுக்குடன் கவனிக்க முடியும். அத்தகைய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே 50 மைல், 100 மைல் தூரத்திலிருந்து அறங்காவலர்களை நியமிப்பதைக் காட்டிலும் அந்தந்த இடங்களில் இருப்பவர்கள் அறங்காவலர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற தாழ்மையான எண்ணத்தைத் தெரிவித்து இந்த சிறப்பு மிக்க மசோதாவை, சமதர்ம மசோதா, சீர்திருத்த மசோதா என்ற அடிப்படையில் வரவேற்று அமைகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I entirely welcome this amendment brought forward by the Government.

We are very proud, particularly my party is very proud that after 40 years of efforts for Harijan uplift, the Government has now decided to bring in an amendment enabling Harijans to become members of the Board of Trustees of Temples. Sir, it is wellknown how under Mahathma's leadership, the Congress was fighting for the uplift of Harijans. The Vaikam Sathyagraha is a standing example of the terrible fight put forth for the uplift of Harijans. Similarly, I find that when appointments are taking place, various qualifications are laid down. So far as the Harijans are concerned, I think these qualifications—ownership of properties—should be removed and they should be exempted from such qualifications, so that Harijans who belong to the Hindu religion and who have faith in the Hindu religion, whatever their property, could become a trustee.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [Thiru K. M. Subramaniam]

There are general criticisms. The hon. Member, Mrs. Anandanayaki made a lot of remarks and I want to make one important remark. So, far as temples are concerned, if we go to temples like the one in Guruvayur and other temples in Malabar, there is absolute equality shown to devotees whether they are rich or poor, whether one is a Brahmin or non-Brahmin. There is no special VIP treatment shown in any of the temples in Malabar. But particularly in Tamil Nadu, we find a lot of VIP treatment shown to certain class of people. Such people sometimes happen to be those who do not believe in Hindu Religion at all. They are given temple honours though they do not believe in temple worship, etc. The Hon. Minister for Religious Endowments should bear this in mind and bring in reforms that will make the temple places where there will be absolute equality shown to all devotees. Mr. Paranthaman referred to 'Samatharmam'. Well there may be Samatharmam in Tamil Nadu but there is little or no Samatharmam in temples of Tamil Nadu. All sorts of people are given all sorts of temple honours.

One other important point I want to stress is this. In the matter of appointment of trustees of temples, whatever the party to which one belongs, one must be a person who believes in Hindu religion and who has faith in Hindu religion. Otherwise, there is no use appointing some people who have no faith, but who can manipulate to bring in more money? That is no good. What is wanted is faith. The purpose of temple is to propagate the Hindu religious ideas and trustees must be in a position to follow, practise and set an example in such things. I think this amendment is not too late, it is a welcome measure and I think every one in this country would welcome this. It is a culmination of the ardent desire of our Great Mahathma Gandhi. All of us support this measure; myself and my party definitely support this amendment.

* மாண்புமிகு திரு. மு கண்ணப்பன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தத் திருத்த சட்டத்தை இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் ஒருமுகமாக வரவேற்று, பாராட்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றியை இந்த நேரத்தில் நாங்கள் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம். அறங்காவலர்கள் நியமனத்தில் 5 பேராக இருந்தாலும், அல்லது 3 பேராக இருந்தாலும் கட்டாய

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

மாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த அல்லது பழங்குடி மக்களைச் சேர்ந்த ஒருவரைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதன் நோக்கம் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களையும் இந்தத் தூய்மையான பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு சம அந்தஸ்து வழங்கப்படவேண்டும். அவர்களும் மற்ற சமுதாய மக்களால் மதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இத்தகைய திருத்தத்தைச் செய்திருக்கிறோம். இப்படி சட்டத்தின் மூலம்தான் செய்ய முடியுமா, சட்டம் இல்லாமலே அரசு ஏன் செய்யக் கூடாது என்று சிலர் கேட்கலாம். சட்டம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பின்னால் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்கு அவர்களும் வாழ்க்கைத் துறையிலே முன்னேறவேண்டும், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு நல்ல அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்ற வகையில் பல்வேறு காரியங்களை நாம் செய்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த மக்களை கடந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற கோயில்களில் 491 பேர்களை நாம் அறங்காவலர்களாக நியமித்திருக்கிறோம். அதேநேரத்தில் பழைய ஆட்சிக் காலத்தில் 62-67 வரை எடுத்துக் கொண்டால் 227 பேர்களைத்தான் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களை அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் இந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் அவர்கள் செய்ததை விட இந்த ஆட்சி இரண்டு மடங்கு அதிகமான அளவில் செய்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, முன்பு இந்த மாதிரி சட்டம் இல்லை. ஆனாலும் அரிஜனங்களையும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களையும் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்காலத்தில் அறங்காவலர்களாகப் போட்டிருந்தார்களே, இதை இல்லையென்று அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்களா? சட்டம் இல்லாத போதும் அரசாங்கம் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததைக் குறை கூறுகிறார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, அதை நான் குறை கூறவில்லை, ஏற்கெனவே 62-லிருந்து 67 வரை

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நியமனம் செய்யப்பட்ட போதும் 67-லிருந்து இன்றையதினம் வரை நியமனம் செய்யப்பட்டபோதும் சட்டமே கிடையாது. சட்டம் இல்லாத நேரத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 227 பேர்கள்தான் நியமனம் செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 491 பேர்கள் நியமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு காலத்திலேயும் சட்டம் கிடையாது என்பதைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இருந்தாலும் கூட எந்த ஆட்சி வந்தாலும் அவர்களுக்கு நிரந்தரமாக பாதுகாப்பு தரவேண்டுமென்று இந்தச் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தைப் பாராட்டிப் பேசுகிற நேரத்திலே இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா அவர்களும், அவர்களுக்குப் பின்னால் பேசிய உறுப்பினர்களும் திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். மூன்று பேராக இருந்தாலும், 5 பேராக இருந்தாலும் இரண்டு பேரை நியமிக்க வேண்டும். ஒருவர் கூடாது, இரண்டு பேரை நியமிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சட்டத்தின் மூலம் ஒருவரைக் கண்டிப்பாக நியமிக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இரண்டு பேர்களில்லை, 3 பேர்களையுமே அல்லது 5 பேர்களையுமே அரிஜனங்களாக நியமிக்க எந்த விகிதமான தடையும் கிடையாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, நானூற்றுச் சில்லரை பேர்களை நியமனம் செய்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். இவர்கள் கட்சி அடிப்படையிலே நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற விவரங்களைத் தெரிவிப்பார்களாவென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவரவர்களே, யார் யாருக்குத் தகுதியிருக்கிறதோ அவர்கள் நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். கட்சி அடிப்படையில் வேண்டுமானால் மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கணக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அப்சேபணையில்லை. ஆகவே, இரண்டு பேரைக் கண்டிப்பாக நியமனம் செய்யவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்திலே பேசவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு சுப்பையா அவர்கள் ஏற்கெனவே ஒரு கோயிலில் அறங்காவலராக இருந்து சிறந்த முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள். இரண்டு பேரை வேண்டுமானாலும் அறங்காவலர்களாக நியமித்துக் கொள்ளலாம். ஐந்து பேரை வேண்டுமானாலும் நியமித்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு சட்டத்தில் எந்த வகையான தடையும் இல்லாத காரணத்தினால் இந்தத் திருத்தம் தேவையில்லை என்று என்னைப் பொறுத்த அளவிலே நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்து, அரிசன மக்களில் தகுதி படைத்தவர்கள் கிடைக்கா விட்டால் அந்த இடத்தைக் காலியாக வைக்கவேண்டுமென்று பலரும் சொன்னார்கள். அப்படிக் காலியாக வைக்காமல் அந்த இடத்தையும் நாம் நிரப்பவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம். இப்போது அரிசன உறுப்பினரையும் நியமிக்க வேண்டுமென்று வழிவகை செய்திருக்கிறோம். ஆனால் தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காவிட்டால் காலியாக வைக்கமுடியாது. ஏனென்றால் சிறிய சிறிய கிராமங்களில் அரிசன உறுப்பினர் கிடைப்பது கடினமாக இருக்கிறது. அதனால் நீண்ட நாட்கள் அந்த இடத்தைக் காலியாக வைக்காமல், வேறு வகுப்பினரை நியமிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. அந்த முறையிலேதான் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதே அல்லாமல் அரிசன மக்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அல்ல என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், அரிசன மக்களின் மீது இந்த அரசுக்கு இருக்கிற அக்கறையினால்தான் கடந்த ஆண்டு அர்ச்சகர் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்தோம். அதுபற்றி நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடரப்பட்டு, சில தீர்ப்புகள் நமக்குப் பாதகமாக இருந்தாலும் முதன்முதலிலே சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தது இந்த அரசுதான் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்குத் காழ்த்தப்பட்ட சமூதாயத்தினரை நல்ல அந்தஸ்துக்குக் கொண்டுவர முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம். திரு. சுப்பையா அவர்களும், திருமதி ஹோதி வெங்கடாசலம் அவர்களும், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் சொன்னார்கள் அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்கு சொத்து இருக்கவேண்டு

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

மென்று இருப்பதாக. அறங்காவலர்களாக நியமிக்கப்படக் கூடியவர்களுக்குச் சில தகுதிகள் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறோம். ஆனால் சொத்து இருக்கவேண்டுமென்று அந்தத் தகுதிகளில் சொல்லப்படவில்லை. அறங்காவலர்களாக வரக் கூடியவர்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும்; 25 வயது முதல் 70 வயதுக்குட்பட்டவராக இருக்கவேண்டும்; மூளைக்கோளாறு, செவிடு போன்ற குறைபாடுகள் இல்லாதவராக இருக்கவேண்டும்; கோயில் உழியராக இருக்கக் கூடாது. இப்படிப்பட்ட தகுதிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சொத்து தகுதி இருக்கவேண்டுமென்று சட்டத்திலே கிடையாது என்பதைத் தெரிவாகக் கூறிட விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையிலேதான் அறங்காவலர்களை நியமனம் செய்திருக்கிறோம்.

பரம்பரை அறங்காவலர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தங்கள் சொத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று காரணம் காட்டி பலர் பரம்பரை அறங்காவலர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை நீக்க வேண்டுமென்று திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்தை, இந்த அரசாங்கம், எந்த வகையிலே நிறைவேற்றலாம் என்பது குறித்து எற்கெனவே பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. பரம்பரை அறங்காவலர் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமித்து சீர்படுத்துவதா அல்லது அவர்களை அடியோடு நீக்கி விடுவதா என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

அடுத்து, கன்னியாகுமரி தேவசம் போர்டைப் பற்றி திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் திருவிதாங்கூர் மகாராஜா பிரதிநிதி ஒருவர் இருக்கிறார். நம்முடைய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருவர் இருக்கிறார்கள். அப்படி மூன்று பேர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நியமன உறுப்பினர் தேவையில்லை. நம்முடைய அரசாங்கச் சட்டத்தையே கன்னியாகுமரிக்கும் நீட்டிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் இப்போது நம்முடைய அரசாங்கம் நியமிக்கவேண்டிய உறுப்பினர்களைக் கூட நியமிக்காமல் இருக்கிறது. நம்முடைய அரசாங்கமே மூன்று பேரையும் நியமனம் செய்வதா அல்லது

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

நமது சட்டத்தை கன்னியாகுமரிக்கும் நீட்டிப்பதா என்பதை பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசின் கருத்தையும் அறியவேண்டியிருப்பதால், மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். விபரம் தெரிந்தவுடன் முடிவு செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருவானைக்கோவிலைப் பற்றி அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள். அங்கு பல மாதங்களாக அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்படாமல் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அங்கு 5 அறங்காவலர்கள் உண்டு. 22-11-1971 முதல் 4 பேர்களுடைய பதவி காலம் முடிவடைந்துவிட்டது. 23-4-1972 அன்று அந்த இடங்கள் நிரப்பப்பட்டுள்ளன. நான்கு பேர்களின் பதவி காலம் முடிந்து, ஒருவர் மட்டும் இருந்ததால், காலியான இடங்களுக்கு விண்ணப்பங்கள் பெறப்பட்டு, பரிசீலனை செய்து, முடிவு செய்வதில் தான் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதுவும் காலியான 5 மாதங்களுக்குள்ளேயே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, பைராகி மடத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். 15-3-1969 அன்று அறங்காவலர் பதவி காலியானது. மீண்டும் 13-3-1972-ல்தான் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக நியமிக்கப்படாததற்கு சிவில் கோர்ட்டில் அது சம்பந்தமாக வழக்கு நடைபெற்றதுதான் காரணமே அல்லாமல் அரசாங்கத் தினால் எந்தவிதமான காலதாமதமும் ஏற்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அறங்காவலர்களைக் கட்சிக் கண்ணோட்டத்துடன் நியமிக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படி எந்தக் காலத்திலும் நியமிக்கப்படவில்லை. மாற்றுக் கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களுடைய இப்போது அறங்காவலர்களாக இருக்கிறார்கள். திரு. பரந்தாமன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொன்னார்கள்.

அடுத்து, கோவில் பணத்தை எடுத்து வேறு காரியங்களுக்காகச் செலவிடுகிறார்கள் என்று பலர் சொன்னார்கள். இந்து மதத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் கோவில் பணத்தில் பல அறப்பணிகள் செய்யப்படுகின்றன. அதில் எந்தவித ஐயப்படும் வேண்டியதில்லை. ஏற்கெனவே இந்து மதத்தில்

1972 ஆகஸ்ட் 18]

[திரு. மு. கண்ணப்பன்]

நம்பிக்கை வைத்து இருக்கக்கூடிய மக்கள், அந்த எண்ணத்தில் மாறாமல் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால் மற்ற மதங்களைச் சார்ந்தவர்கள் கல்வித் துறைக்கு, மருத்துவத் துறைக்கு, இது போன்ற வேறு பல காரியங்களுக்கும் தங்கள் மத நிறுவனத் திலிருந்து பணம் செலவிடுகிறார்கள். அதேமுறையில்தான் இந்து மத நிறுவனங்களிலிருந்து அறநிலையங்களிலிருந்து கல்லூரிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மருத்துவ மனைகள், செவிடர்-ஊமையர் பள்ளிகள், வேறு பல நற்காரியங்கள் முதலியவற்றிற்குப் பணம் செலவிடப்படுகிறது.

பிச்சைக்காரர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் எந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கும், எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் கருத்து வேறுபாடு இருக்காது என்றே நான் நினைக்கிறேன். எல்லோரும் அதை வரவேற்பார்கள் என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட நற்காரியங்களுக்கு அறக்கட்டளைகளிலிருந்து பணம் செலவிடுவதில் எவ்வித தவறும் இல்லை.

அதேமாதிரி மதத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவர்களைப் பார்த்து அறங்காவலர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் தான் அறங்காவலர்கள் பதவிக்கு விண்ணப்பிக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில்தான் நியமனம் செய்து இருக்கிறோம்.

மேலும், இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம், இது ஒரு திருத்த மசோதாவாக இருந்தாலும், இதை அறநிலையத்துறை மானியமாகவே எடுத்துக்கொண்டு, அரிய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளையும் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிறந்த முறையில் செயலாற்றுவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவைகள் எந்த அளவுக்குப் பயன்படுமோ அந்த அளவுக்கு அங்கத்தினர்களின் கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு நல்ல அந்தஸ்து அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் சமுதாயத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படக்கூடாது; உயர்ந்த ஜாதி, தாழ்ந்த ஜாதி என்ற வேறுபாடு இருக்கக்கூடாது—வேறுபாடு காட்டக்கூடாது என்ற வகையிலே இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

[திரு. மு. கண்ணப்பன்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தங்களைத் திரும்பப்பெற்று, இந்தச் சட்டத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களிடம் ஒரு சிறு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி தேவஸம் போர்டில் முன்னாள் திருவிதாங்கூர் மகாராஜாவின் நியமன உறுப்பினர் ஒருவர் இருக்கிறார். அந்த நியமன உறுப்பினர் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமா வேண்டாமா என்பதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் கருத்து அறியப்படவேண்டும் ; அதற்காகக் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மன்னர்களுடைய விசேஷ உரிமைகள், சலுகைகள் எல்லாம் ரத்து செய்யப்பட்டப் பிறகு மேலும் அவர்களுக்கு சலுகையோ, உரிமையோ கிடையாது. அப்படி இருக்கும்போது முன்னாள் மன்னரால் நியமிக்கப்பட்ட நியமன உறுப்பினர் தொடர்ந்து பதவி வகிக்கலாமா என்பதற்கு ஏதாவது விளக்கம் இருந்தால் அமைச்சரவர்கள் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கேரளமும், தமிழ்நாடும் பிரியும்போது சில ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ளப்பட்டன. மன்னர்களுடைய விசேஷ சலுகைகள் ஒழிக்கப்பட்டாலும், அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசின் எண்ணத்தை அறியவேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசின் முடிவு தெரிந்தவுடன் இது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி: “தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

Clause 2.

MR. CHAIRMAN : The question is—

‘ That clause 2 do stand part of the Bill.’

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (1) of clause 2 after the words “ Scheduled Castes or Scheduled Tribes ” add the word “ woman ”.’

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I second the amendment.

THIRU A. K. SUBBIAH : Sir, I move the following amendments :—

‘ In sub-clause (1) of clause 2, for the words “ of whom one shall be a member of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes ”, substitute the words “ of whom two shall be members of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes ”.’

‘ Sub-clause (2) of Clause 2 shall be deleted.’

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, I second them. Sir, my amendment is a very important one but I do not think that it has caught the attention of the Hon. Minister. In his reply he has referred to Scheduled Castes and Scheduled Tribes and he has completely forgotten about the women. You know what is the population of women. So, when the Government constitute such Board of Trustees, it is but just that they must give representation to the women of the locality. When they can appoint representatives from the Scheduled Castes and Scheduled Tribes, I do not think there would be any special difficulty for appointing women on the Board. If women are appointed, much more work will be turned out and much more attention will be paid to the religious functions of the temple. I am sure, the Hon. Minister will be chivalrous enough to accept my amendment and see that women are appointed on the Board.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தில் 2 பேரை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். நிச்சயமாக ஒருவர் இருக்க வேண்டுமென்பதை நாங்கள் எல்லாம்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்
(திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 31/1972)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

பாராட்டுகிறோம். சட்டப்படி ஒருவர் இருக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த சட்டம் மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. அதேசமயத்தில் நான் சொன்னதற் போல் இரண்டு பேர் இருந்தால், ஒருவருக்கொருவர் துணையாக இருக்கும். 3 பேர் கொண்ட டிரஸ்டு போர்டு என்றால் ஒருவர் இருக்கலாம். 3 பேருக்கு மேல் இருந்தால் 2 பேர் இருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் அதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

இந்த நியமனத்திற்குத் தகுதி என்று சொல்லும்போது, 20 வருஷங்களுக்கு முன்னாலே இந்த பார்ட்கள் எல்லாம் பிரின்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே போட்டிருக்கக்கூடிய கன்டிஷன் களையெல்லாம் பார்த்தால் சில பேர் தகுதியற்றவர்களாகி விடுகிறார்கள். தகுதியுள்ளவர்கள் கிடைக்காததால் தர்ம கந்தாக்கள் நியமனம் செய்யவில்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதற்குக் காரணம் அந்த பார்ட் தான். எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர், நாணயமானவர், ஒழுக்கமுள்ளவர், அந்த ஊரிலே உள்ள ஜனங்களாலே மதிக்கத் தகுந்தவர் என்று இருந்தால் போதும் என்ற முறையிலே அந்த பார்ட்களைத் திருத்தி யமைப்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் உறுதி கொடுத்தால் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெறுகிறேன். 15, 20 வருஷங் களுக்கு முன்னாலே தயாரிக்கப்பட்ட அந்த கன்டிஷன்களெல்லாம் திருத்தப்படாததாலே அரிசனங்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு கிடைக்க வில்லையென்ற நிலை இருக்கிறது. அதை அமைச்சரவர்கள் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தின் மீது ஓரிரு கருத்துக்கள் கூறுவதற்கு முற்படு கின்றேன்.

முதலிலே தாய்க் குலத்திற்கு இந்த அறங்காவலர் நியமனத்திலே அதிகப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை நான் முழு மனதோடு வரவேற்றுப் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றுள்ள சட்ட அமைப்பை எடுத்துப் பார்த்தால்,

'Hindu Religious and Charitable Endowments Act'

சட்டத்திற்கு ஒரு மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பொதுவாக, இன்று சமூகத்திலே இருக்கிற சட்டங்களையெல்லாம் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

மத்திய அரசாங்கம் பல நல்ல சட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. முன்பு பெண்களுக்கென தனிச் சொத்துரிமை இல்லாமல் இருந்தது. அதையெல்லாம் நீக்கி அவர்களும் சட்டத்தின் முன் சமம் என்ற முறையை இன்று அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

விடோல் பற்றி பழம்பெரும் கருத்துக்கள் எல்லாம் இந்து லா-விலே இருந்தது. சொத்துக்களை அவர்கள் பராமரிப்பதிலே பல கஷ்டங்களும் சங்கடங்களும் இருந்ததைத் தவிர்ப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள்மூலம் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

அதேமாதிரி அறங்காவலர்கள் நியமனத்திலே பல சங்கடங் களும் கஷ்டங்களும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்திலே அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கும் முறையிலே விதிமுறைகளை சரியான முறையிலே அமைப்பது பொருத்தமானதாக இருக்கும்.

இந்த அறங்காவலர்கள் கடவுள் நம்பிக்கையுடையவர்களாக இருக்கவேண்டுமென்ற கண்டிப்பான விதி இருக்கிறது. அதையும் கண்டிப்பாகக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன். பொதுவாக, தாய்க் குலத்திற்குக் கடவுள் நம்பிக்கை அதிக மிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. ஆண்கள் அதிலே குறைந்தவர்கள் அல்லது சளைத்துப்போனவர்கள் என்று நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆதலால், இந்த நியமனத்திலே, குழுவிலே அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன். அதற்காக, இந்த விதி முறைகளையெல்லாம் வகுக்கின்றபொழுது, முன்னெச்சரிக்கையாக நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆதலால், இந்த கருத்தை வரவேற்று அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி ஷெநியூல்ட் காஸ்ட், ஷெநியூல்ட் டிரைபை சேர்ந்த ஆட்கள் போதிய அளவிலே சில இடங்களிலே கிடைக்கவில்லை, ஆதலால், நியமனம் பெறுவதற்கு அவர்களுக்குத் தகுதியில்லையென்று பல இடங்களிலே கருத்து நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சமுதாயத்திலே பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

பட்டவர்கள் இவர்களையெல்லாம் முன்னுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு சட்டம் போடுகிறோம். ஆதலால், கண்டிப்பாக அவர்களுக்கு நியமனம் கொடுத்தாக வேண்டும். அவர்களுக்குக் கொடுத்ததுபோக பாக்கியை மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை நான் வலியுறுத்திக் கூறி, இத்தோடு என்னுடைய உரையினை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களும் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் இங்கே, பெண்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினை வலியுறுத்தினார்கள். பெண்களை ஏற்கனவே பல கோயில்களிலே நியமித்திருக்கிறோம். ஆனால், அதற்காக சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது வேறு. அதேநேரத்திலே பெண்களை நியமிக்க வேண்டுமென்பது வேறு. இரண்டையும் ஒன்றாக எடுத்துப் பார்க்கக் கூடாது. ஏனென்றால், சமுதாயத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தொடக் கூடாதவர்கள் கோயிலுக்கு வரக் கூடாதவர்கள் என்றெல்லாம் இருந்ததை நாம் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த முறையில் சட்டமாக்குவது உள்படியே நிரந்தரமான பாதுகாப்பாகும். அதேநேரத்திலே பெண்களை அறங்காவலர்களாக நியமிக்கக் கூடாது என்ற நோக்கம் நமக்கு நிச்சயமாக இல்லை. உதாரணமாக, வடபழனி கோயிலிலே பெண்ணை அறங்காவலராக நியமித்திருக்கிறோம். நெல்லையப்பர் கோயில் போன்ற பெரிய கோயில்களிலே பெண்களை அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்திருக்கிறோம். மேற்கொண்டு பெண்கள் விண்ணப்பம் செய்வார்களானால், அவர்கள் விண்ணப்பத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, எத்தனை பேர் மனு போட்டாலும் அவர்களை நியமனம், செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்காக சட்டத்திலே விதி தேவையில்லையென்று கூறுகிறேன். அதை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கோருகிறேன்.

அடுத்து திரு. ஆ. கு. சுப்பையா அவர்கள் ஒன்று கூறினார்கள். விண்ணப்பத்திலே குறைபாடுகள் இருக்குமானால் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து நீக்கிவிட்டு எவை எவை சட்டப்படி தேவையோ அவைகளை வைத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. மு. கண்ணப்பன்]

ஆகவே, அவர்கள் சொல்லிய கருத்தையும் நான் ஏற்றுக்கொள்
கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்
கொண்டு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிக்
கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, the Hon.
Minister has stated that some women have been appointed as
Trustees. I do know that some women have been appointed but
how many have been appointed? Not even half of the members
belonging to the Harijans have been appointed. Now there are
491 Harijans on the Board and how many women are there?
I do not think it would exceed a dozen. That is why I want that
a woman must be on the Board of a listed temple. A listed
temple which has got an income of Rs. 20,000 can appoint five
Trustees and out of them one woman can be appointed. . . .

(MR. CHAIRMAN sounded the gong.)

So, I am pressing my amendment.

The amendment of Thirumathi T. N. Anandanayaki was put
and lost.

திரு ஆ. கு. சுப்பையா : ஐயா, அமைச்சரவர்கள் என்னுடைய
திருத்தத்தைக் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டதால் நான்
என்னுடைய திருத்தத்தைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The amendments of Thiru A. K. Subbiah were, by leave,
withdrawn.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the preamble and the long title were put and carried.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : தலைவர் அவர்களே,
தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளை (திருத்த)
சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 31/72)
சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்ட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை முன்
மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்
வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

(4) அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு, நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 26/72)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு, 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு, நியாயவாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவை (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 26/72) சட்டப்பேரவையில் ஆய்வித்து எடுத்துக்கொள்வதற்கு மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(ஈ) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு, நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 26/1972.)

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Speaker, Sir. I beg to move that the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari District) Bill,* 1972 (Legislative Assembly Bill No. 26 of 1972), be taken into consideration.

The Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955), and the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIV of 1956), were extended to Shencottah taluk of Tirunelveli district by the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and Payment of Fair Rent (Extension to Shencottah taluk) Act, 1959 (Tamil Nadu Act 28 of 1959), as the system of land tenure and the system of tenancy in Shencottah taluk were found to be the same as those prevalent in the rest of Tamil Nadu. The extension of the two Acts to Kanyakumari district was, however, kept in abeyance pending introduction of ryotwari settlement in that district. Ryotwari settlement has since been introduced in that district and

* Published in the Tamil Nadu Government Gazette, Extraordinary, dated 10th August 1972.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 241
 தியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [Thiru P. U. Shanmugam]

It is now time for extending the two Acts to Kanyakumari district. The Government have, therefore, decided to extend the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Tamil Nadu Act XXV of 1955) and the Tamil Nadu Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Tamil Nadu Act XXIV of 1956) to Kanyakumari district.

The Bill gives effect to the above decision.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அவற்றை அமல் நடத்துவதற்காகத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்று நான் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ராஜ்யப் பிரிவினை ஏற்பட்டபொழுது அங்கே தனிச் சட்டங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் பல சட்டச் சிக்கல்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. படிப்படியாக அந்தச் சட்டச் சிக்கல்களையெல்லாம் தீர்க்கக்கூடிய வகையில் இந்தச் சட்டங்களுையெல்லாம் ஒன்றாக இணைப்பதற்காக நடவடிக்கைகள் பல மேற்கொள்ளப்பட்டன. 1957 ஆம் ஆண்டிலே சில எக்ஸ்டன்ஷன் லாஸ் எல்லாம் கொண்டுவரப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு வேறு விதமான சட்டங்களை எல்லாம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். முதன்முதலாக நான் ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

ரிக்கார்டு ஆப் டெனன்ஸி ரைட்ஸ்-க்காக ஒரு சட்டம் அந்த ஜில்லாவில் அமல் நடத்தப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் எந்த நாளிலிருந்து அமல் நடத்தப்பட்டதோ அந்த நாளிலிருந்தே இந்தச் சட்டத்தையும் அமலாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏற்கனவே இது சம்பந்தமாக ரிஜிஸ்டர் தயார் செய்யப்பட்டு ஸ்டேட்மெண்ட் எல்லாம் வாங்கப்பட்டு அது சம்பந்தமாக கெஜட்டிலே வந்திருக்கிறது. யார், யார் குத்தகைதாரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பதிவுசெய்யப்பட்டு இருக்கிறது. ஒருவேளை அந்த ரிஜிஸ்டர் பரிபூர்ணமாக செயல்படவில்லை என்று நினைத்தாலும் இது ஒரு முக்கியமான காரியம்

242 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 26/1972)

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

ஆதலால் அந்த நாளிலிருந்து அமல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரிக்கார்டு ஆப் டெனன்ஸி ரைட்ஸ் எடுக்கின்றபொழுது. எழுத்துமூலமாக ரிக்கார்டு இல்லாத காரணத்தினால் பலர் பல கஷ்டங்களை அனுபவிக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. வெள்ளப் பார்வையாளர்கள் என்ற முறையிலே லைசென்ஸில் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிற இடங்களில் எல்லாம் இந்த ரிக்கார்டு புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

கூல்துளம் தாலுகாவிலே இந்தச் சட்டம் வந்தபொழுது பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் பல தொந்தரவுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தக்களை ஒன்றியத்தின் தலைவராக தி. மு. க. தலைவராக இருந்த இரணியல் ரவி. என்று சொல்லப்படுகின்ற சிவதானுப் பிள்ளை அவர்களுக்கு பல ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே பயிர் செய்து கொண்டிருந்த ஏழை விவசாயிகளின் பயிர்களையெல்லாம் போலீஸ் பாதுகாப்போடு அழித்தார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத் திற்கும் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டு விசாரணை எல்லாம் நடந்தது. பலாத்காரமான காரியங்கள் நடப்பதற்கு போலீஸ் உடந்தையாக இருந்ததால் அவர்கள் தாங்கள் பயிர்செய்திருந்த பயிர்களையெல்லாம் அழித்தார்கள். இந்த வகையிலே அவர்கள் சட்டத்தின் சந்துபொந்துகளிலே னுழைந்துகொள்கிறார்கள். ஆகவே சட்டங்கள் எல்லாம் எக்ஸி கியூஷனுக்குப் பொருந்தக்கூடிய சட்டங்களாகத்தான் இருந்தன. யார் உண்மையாக உழுது பயிரிடுகிறார்கள் என்று விசாரணை செய்வதிலே பலவிதமான காலத்தாழ்வுகள் இருப்பதாலே கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

சட்டத்தின் முன்னால் எல்லாரும் சமம் என்று பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்திலே அந்த ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையிலே பல ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நான் வேண்டுமென்றே பழிசமத்துவதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. டிரஸ்ட் நிலங்களைப் பயிர்செய்வதிலேகூட பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இப்பொழுது லைசென்ஸில் என்ற ரீதியைக் காட்டிக்கொண்டே பல டிரஸ்ட்கள் இருந்து

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 243
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வருகின்றன. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் தேவி
 நாயகர் டிரஸ்ட் போன்ற டிரஸ்ட்கள் எல்லாம் பாட்டம் என்று
 சொல்லாமல், பாட்டம் என்று சொன்னால் குத்தகைச் சட்டம்
 என்ற அமைப்பிலே வந்துவிடும் என்ற காரணத்தினால், லைசென்ஸீஸ்
 என்ற முறையிலே பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தச்
 சட்டத்தை உதாசினம் செய்யக்கூடிய முறையிலே நடந்து
 கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே ரிக்கார்டு ஆப் டெனன்ஸி ரைட்ஸ்
 ஆக்ட் வந்த நாளிலிருந்து இதையும் அமல் நடத்தவேண்டுமென்று
 கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்த ஜில்லாவிலே கட்டுப்பாட்டம் என்ற அமைப்பு இருந்து
 வருகிறது. அந்த முறையிலே நிலச்சுவான்தாரர்கள் எவ்வளவு
 கேட்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். 60, 40
 என்பது இல்லை. உழுபவனுக்கு 60, நிலத்துக்காரருக்கு 40 என்ற
 முறை அங்கு இல்லை. அது இருந்தால் நல்லது. எனவே ரிக்கார்டு
 ஆப் டெனன்ஸி ரைட்ஸ் என்ற அந்த விதியை சரியாக அங்கே
 ஏற்படுத்த முடியுமா என்பதை ஆய்வுசெய்யவேண்டும்.

ரயத்துவாரி முறை அங்கே அமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது.
 அனையொட்டி வேறு சட்டங்களிலேயும் வேண்டிய திருத்தங்கள்
 செய்யவேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக்
 கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உதாரணமாக கோர்ட் பீஸ் ஆக்டிலே
 ஒரு திருத்தம் செய்யவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே ஒரு வழக்கு,
 அல்லது ஒரு தாவா செய்யவேண்டுமென்றால் கோர்ட் பீஸ்
 கொடுக்கவேண்டுமென்றால் வருவாயின் அடிப்படையிலே மார்க்கட்
 வேல்யூவை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ரயத்துவாரி
 முறை ஏற்பட்டதாலே எவ்வளவு வருவாய் என்று பார்த்து
 அதற்குத் தகுந்தபடி கோர்ட் பீஸ் நிர்ணயிக்கின்ற அளவிலே
 அந்த ஆக்டிலே திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும்.

பொதுவாகவே உழுபவனுக்கு அதிக ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய
 நிலைமையில் நாம் இருப்பதால் சட்டங்களை அமல் நடத்துவதிலே
 நிர்தாட்சன்யம் ஆக அமல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்
 கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்ற முற்போக்கான
 கருத்துக்களையும், அம்சங்களையும் பொதுவாக வரவேற்று இந்தச்

244 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

சட்டத்தை நான் முன்பே கூறியதுமாதிரி அந்த நாளிலிருந்தே
 அமல் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு
 ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கின்ற இந்த
 மசோதாவை நான் ஆதரித்து, வரவேற்று சில விஷயங்களைச்
 சொல்ல விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்குக் காலம்
 கடந்து இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. 1956-ஆம்
 ஆண்டிலே குத்தகைதாரர் நியாயவாரச் சட்டம் இந்த அரசால்
 கொண்டுவரப்பட்டது. 16 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கன்னியாகுமரி
 மாவட்டத்திலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு
 வந்ததற்காகப் பாராட்டுகிறேன். 1956-ஆம் ஆண்டு குத்தகைதாரர்
 சட்டத்தை ராஜாஜி அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச்
 சட்டம் வந்ததற்கு ஒரு சரித்திரமே உண்டு. அந்த நேரத்தில்
 தமிழகத்திலே விவசாயிகள் ஒரு பெரிய கிளர்ச்சி செய்தார்கள்.
 தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி ஒரு போராட்டம்
 நடத்தினார்கள். அதன் காரணத்தினால் விவசாய சங்கத்தையே
 சட்ட விரோதமாக்கினார்கள். 1952-ஆம் வருஷம் விவசாயிகள் ஒரு
 நல்ல தீர்ப்பை அளித்தபிறகு விவசாயிகளின் கோரிக்கையைப்
 புறக்கணிக்கமுடியாத நிலைமையில் அந்த நிலை வந்ததற்குப் பிறகு
 தான் இந்த குத்தகைதாரர் பாதுகாப்பு சட்டத்தைக் கொண்டு
 வந்தார்கள். அதன்பிறகு, 1956-ஆம் வருஷம் நியாய வாரச்
 சட்டம் என்று 60 விவசாயிகடும், 40 நிலச்சுவான்தார்களுக்கும்
 என்ற சட்டத்தை அப்பொழுது முதலமைச்சராயிருந்த காமராஜ்
 கொண்டு வந்தார். இன்று இந்த இரண்டு சட்டங்களும் அமலில்
 இருக்கின்றன. இவற்றை அமலாக்குவதற்காக கோர்ட்டுகள் நிய
 மனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நியாய வாரக் கோர்ட்டுகள் என்
 றும், ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் என்றும் இருக்கின்றன. நியாய வாரக்
 கோர்ட்டுகளில் தாசில்தார் அந்தஸ்தில் நியாய வார அதிகாரிகளாக
 இருந்து பைசல் செய்கிறார்கள். அவர்களின் விசாரணையை
 எடுத்துக்கொண்டால், குத்தகைதாரர்களுக்கு விரோதமாகவே
 பெரும்பாலும் தீர்ப்பளிக்கிறது. அவர்கள் பல்வேறு முறைகளைக்
 கையாளுகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு அதிகம் விளைந்திருக்கிறது
 என்று யாராவது ஒருவர் சொன்னால் அதை வைத்துத் தீர்ப்புக்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 245
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

கூறப்படுகிறது. சில விவசாயிகளுக்கு அந்த வாரத்தை நிர்ணயம் செய்வதில் கோர்ட்டுகளுக்கு இழுக்கடிக்கப்பட்டு பெரிய நஷ்டத்திற்கு ஆளாகிறார்கள். அதுபோல குத்தகை அளக்கவில்லை அல்லது வேறு காரியத்திற்கு நிலத்தைப் பயன்படுத்துவதாக ப்ருவ் செய்தால் ரெவின்யூ கோர்ட் வெளியேற்றலாம் என்று இருக்கிறது. குத்தகை அளக்கவில்லை என்றால், குத்தகைதாரர்கள் பெரிதும் நஷ்டத்திற்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள், சொடுக்கச் சக்தி யற்றிருக்கிறார்கள் என்று சில மாதங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய அரசாங்கம் குத்தகை பாக்கிகளை ரத்து செய்து சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறது. சட்டம்கூட இன்னும் குடியரசுத் தலைவரின் அங்கீகாரம் பெறாமல் அப்படியே இருக்கிறது. பிறகு ஏதாவதொரு நிலையேற்பட்டால் விவசாயிகள் அவதிக் குள்ளாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆனசப்படுகிறேன்.

இந்த விவசாயிகளுக்காக வைத்திருக்கும் கோர்ட்டுகள், விவசாயிகளின் பாதுகாப்பிற்காகக் கொண்டுவரப்படும் சட்டத் தைப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாக விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு அல்லது விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுவதற்கு செய்யும் நிலையிலே அதிகாரிகள் தங்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். இதற்குப் பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே தான் இந்த விவகாரங்கள் அதிகமாக நடக்கிறது என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதேமாதிரி 1956-ஆம் வருஷமே ஹைகோர்ட்டில் ரிட் போட்டது இன்னும் முடிவிற்கு வராமல் இருக்கிறது. இப்படிப் பல நூற்றுக்கணக்கான கேஸ்கள் ஹைகோர்ட்டில் இருக்கின்றன. அவைகளை, அரசாங்கத் தரப்பிலே உள்ள வழக்கறிஞர்கள் சீக்கிரம் பைசல் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதன்மூலம் அந்த விவசாயிகளுக்கு உரிய பாதுகாப்பை அளிக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு, 16 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் விவசாயிகளுக்கு 60-40 என்று சொல்வது மிகவும் மோசமானது. 60-ஐ 75-ஆகக் உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும். குத்தகை செய்யும் விவசாயிகளுக்கு

246 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 தீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

75 என்று கொடுக்கவேண்டும். மற்றவைகளுக்கு உயர்த்துகிறார்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள்கூட கருணையோடு, அரசாங்கப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு இன்றைக்கு அதிக ஊதியம் கொடுப்பதாக அறிவித்தார்கள். அது மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. 6 கோடி ரூபாய் வருஷம் ஒன்றுக்குக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதேபோல உழுது கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும் அந்தவிதமான நிலை வரவேண்டும். இது 23, 24 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போட்டது. அதற்கேற்ப குத்தகைதாரர்கள் மிகவும் குறைவாக வாரம் பெறுகிறார்கள். இப்பொழுது 16 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. எனவே, இந்தக் குத்தகை வாரதாரர்களுக்கு 100-க்கு 75 வாரமும், நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 25 வாரமும் என்ற சட்டத்தையும் அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டமாகயிருந்தாலும், நியாய வாரச் சட்டமாக இருந்தாலும் பல சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. 15, 16 சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. எல்லாச் சட்டங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து ஒரே சட்டமாகக் கொண்டுவரப்படும் என்று பல முறை சபையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள் அதையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரே சட்டமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு, இந்தச் சட்டம் கன்னியாகுமரி ஜில்லா விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய ஒரு நல்ல அம்சம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டமானது, குத்தகை பதிவுச் சட்டம் எந்தத் தேதியிலிருந்து அமலுக்கு வருகிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்து இது செல்லும் என்று அரசாங்கத் தரப்பிலே அந்தத் திருத்தத்தை அவர்களாகவே கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால் விவசாயிகள் அத்தனைபேரும் வெளியேற்றப்படக்கூடிய நிலை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான ஆதாரமும் இருக்காது. ஆகவே இந்தக் குத்தகை பதிவுச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவந்த தேதியிலிருந்தே இந்தக் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமலுக்குக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 247
நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
தீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, இந்த இரண்டு சட்டங்
களையும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு விஸ்தரிப்பதற்கான
மசோதாவை இந்த அவைமுன் கொண்டுவந்தமைக்காக
அரசாங்கத்திற்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்
கின்றேன்.

இந்த குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு சட்டமானது 1956-ஆம்
ஆண்டு இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு, இது ஒரு முற்போக்
கான திட்டம் என்று எல்லாம் கட்சிகளாலும் வரவேற்கப்பட்ட
திட்டம். 1956-வது ஆண்டு இந்த மாநிலத்தை ஆண்ட காங்கிரஸ்
கட்சி, காங்கிரஸ் அரசு இந்த மசோதாவை 16 ஆண்டுகளுக்கு
முன்பு நிறைவேற்றி அன்று முதல் விவசாயிகளுக்கு நன்மைகள்
புரிந்திருக்கிறது என்று சொல்லும்போது நிச்சயமாக இந்த
மசோதாவை 16 ஆண்டுகளுக்குப் பின்பாக இன்றைக்கு கன்னியா
குமரி மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிப்பதற்காக இந்த மசோதாவைக்
கொண்டுவந்த அரசாங்கத்தைப் பார்க்கிலும், 16 ஆண்டுகளுக்கு
முன்பு இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிய அரசு மிகவும் முற்
போக்கான அரசு என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்
கிறோம். ஆக, இந்த நிலையிலே 1956-வது ஆண்டு நவம்பர் திங்கள்
முதல் தேதியிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டம் இந்தத் தாய்த் தமிழ்
கத்தோடு இணைந்தாலும்கூட 16 ஆண்டுகளாக இந்த முற்போக்குத்
திட்டத்தை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்காமல்
இருந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதை இந்தத் தருணத்திலே
கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே
இப்பொழுது இருக்கும் முறை பாதி வாரம் என்ற நிலையில் அமலில்
இருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சட்டம் விஸ்தரிப்பதால் 60-க்கு 40
என்ற நிலை அங்கே வருகிறது. ஆகவே, இந்த அளவிற்கு குத்தகை
தாரர்களுக்கு நன்மை செய்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள
விரும்புகிறேன். ஆனால் 1955 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் சில குறை
கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.
நில உடைமைக்காரர்களுக்குக் கூட விவசாயத்தில் ஓடைக்கும்
வருவாயில் ஒரு பகுதியைக் கொடுக்கிறோம். ஆனால்
நெல்லைக் கொடுக்கிறோம். அதோடுகூட வைக்கோலும் கொடுக்க

248 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

வேண்டுமென்ற ஒரு ஷரத்து அங்கு இருப்பதைக் காணும் போழுது நிச்சயமாக அது தேவையற்றது என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிற குத்தகைதாரர்கள்தான் மாடு, கன்றுகள் வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த வைக்கோலும் தேவைப்படுகிறது. நில உடைமைக்காரர்களுக்கு வைக்கோல் தேவையில்லை. ஆகவே, இந்த ஷரத்து இந்தச் சட்டத்திலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டிய ஷரத்தாகக் காணப்படுகிறது. ஒருவேளை அன்றிருந்த நிலையில், இந்தச் சட்டம் இயற்றுகின்றபோழுது எது சேர்க்கப்பட்டிருந்தாலும் இன்றுள்ள நிலையில் இந்த ஷரத்து தேவையில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சொந்தத் தேவைக்கு என்று சில குத்தகைதாரர்களை சில நேரங்களில் நில உடைமையாளர்கள் வெளியேற்றலாம் என்று காணப்படுகிறது. அது தேவைதானா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த ஷரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்து இன்று பல குத்தகைதாரர்கள் கஷ்டத்திற்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறியதைப் போன்று இன்றைக்கு ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த சில அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்டத்திலிருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பயன்படுத்தி தங்கள் செல்வாக்கில் இருக்கிற அதிகாரிகளின் துணையோடு கூட எவ்வளவு இன்னல்களைப் புரிகிறார்கள் என்பதைத் தலைவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் இந்தத் தருணத்தில் கூற விரும்புவது என்னவென்றால், சட்டத்தை இயற்றுவது பெரிதல்ல, ஆனால் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும், சட்டம் எல்லா மக்களுக்கும் ஒன்றுதான் என்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டும், எல்லோருக்கும் நீதி வழங்க வேண்டும், அதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று இந்தத் தருணத்தில் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தனது கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு நியாயம், மற்றவர்களுக்கு ஒரு நியாயம் என்ற குறைபாடு நிச்சயமாக சட்டத்தை அமலாக்கும்போது இருக்கக் கூடாது என்று கூற விரும்புகிறேன். இதுவரையில் அதுபோன்ற தவறுகள் இருந்தாலும் கூட இனிமேல் அப்படிப்பட்ட தவறுகள்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 249
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஏற்படாமல் அரசாங்க ஊழியர்கள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு
 இல்லாமல் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒரு முறை,
 மற்றவர்களுக்கு ஒரு முறை என்ற வகையில் இந்தச் சட்டத்தை
 அமல் நடத்துவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும், அதற்கான தாக்கீதை
 அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று
 இந்தத் தருணத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தனது சொந்தத் தேவைக்காகக் குத்தகைதாரர்களை அப்புறப்
 படுத்தும் ஷரத்தைப் பெயர்ப்படுத்தி பல நிலச்சுவான்தார்கள்
 குத்தகைதாரர்களைத் தேவையற்ற முறையில் அப்புறப்படுத்து
 கிறார்கள். அந்தப் பகுதியை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து அகற்ற
 வேண்டும். அதற்கான மசோதாவையும் அதிகக் காலதாமத
 மின்றி இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுச்
 கொள்கிறேன்.

இந்த ஷரத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி ஆப்ஜக்ட்டஸ் அண்டு
 ரீசன்ஸ் என்பதில் கூறும்போது, ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட்
 கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் அமல் நடத்தப்படாத காரணத்தால்
 காலதாமதம் ஏற்பட்டது. இப்போது ரயத்துவாரி செட்டில்
 மென்ட் அமல்படுத்தப்பட்டு விட்டதால் இதனை அப்பகுதிக்கும்
 விஸ்தரிக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்
 கிறது. ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் அமல் நடத்தும்போது
 இன்று இருக்கும் குறைபாடுகளை அமைச்சர் அவர்கள் கன்னியா
 குமரி மாவட்டத்திற்கு வந்தபோதும், இந்த மன்றத்தில் பல முறை
 யும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம்.

இப்போது ரூல் 91 நோட்டீஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த
 நோட்டீஸ் எல்லா மக்களுக்கும் போய்ச் சேராத காரணத்தால்
 அவர்கள் இந்த நோட்டீஸின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்திற்குக்
 கொடுக்க வேண்டிய மறுமொழிக்குக் காலதாமதமாகி இருக்கிறது.
 ஏற்கனவே, காலதாமதம் ஆகி இருந்தாலும் இன்னும் அதற்குக்
 காலம் கொடுத்து இந்த நோட்டீசிற்கான மறுமொழிக்கு அவ
 காசம் தர ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு
 இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டி
 அமர்கிறேன்.

250 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
நியாய வரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 26/1972)

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

மணலி திரு. சி. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, குடியானவர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தையும், குடியானவர் நியாய வரம் சட்டத்தையும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ரயத்துவாரி செட்டில்மென்ட் ஏற்பட்டதன் காரணமாக விஸ்தரிப்பதற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை வேறு விதமாகக் கொண்டு வந்திருந்தால் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பேன். இந்த இரண்டு சட்டங்களையும் தமிழகத்தில் அமல் நடத்தியதில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை வைத்துக் கொண்டு திருத்தச் சட்டமாக கன்னியாகுமரி ஜில்லாவும் உள்பட்டு அமலுக்குக் கொண்டு வரக் கூடிய விதத்தில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடுமானால் உள்ள படியே மேலும் வரவேற்கக்கூடியதாக இருந்திருக்கும். சொந்த அனுபவத்தை வைத்துப் பார்க்கும்போது பல சந்தர்ப்பங்களில் போராட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் இதனை அமல் நடத்துவதிலே பல ஊனங்கள் இருந்திருக்கின்றன. பலவிதமான ரெபர்சென்டேஷன்கள் மந்திரிகளுக்கும், கலெக்டர் களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரு சட்டங்களும் நல்ல சட்டங்களாக இருந்தாலும் அமல் நடத்துவதிலே பல ஊனங்கள் இருந்திருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தக் குறைகளை எல்லாம் போக்கும் வகையில் இந்த இரு சட்டங்களுக்கும் திருத்தச் சட்டங்களாக கன்னியாகுமரி பகுதியையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டு வந்திருந்தால் நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கும்.

ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளிலும், மேல் கோர்ட்டுகளிலும் சொத்துரிமைக் கண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடிய வர்க்கத்தில் இருந்து தான் பெரும்பாலான அதிகாரிகளும், ஜட்ஜுகளும் இருக்கக் கூடிய நிலைமையில் அவர்கள் இந்தச் சட்டங்களை வியாக்கியானம் செய்யும்போது விவசாயிகளை வெளியேற்றும் விதத்தில், ஒப்பேர் ரென்ட் கிடைக்காத நிலைமையில் செய்து வருகிறார்கள்.

60-40 சட்டம் 16 வருஷங்களுக்கு முன்பு கொண்டு வரப்பட்டது. அதைப் பற்றியெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய சுப்பையா அவர்கள் கூறினார்கள். பதினாறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் அதே 60-40 என்று பிரித்துக் கொள்ளும் நிலைதான் இருக்கிறது. அதுகூடச் சரியாகக் கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. காலப் போக்கு மாறி வருகின்ற நிலையில், 25 வாரத்திற்கு மேல் நிலச்சுவான்தார்களுக்குக்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 251
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [மணலி திரு. சி. கந்தசாமி]

கிடைக்கக்கூடாது என்ற கொள்கை நாடு பூராவும் ஏற்பட்டு, ஜனநாயகக் கொள்கையாக நிலச்சீர்திருத்தக் கொள்கை முக்கியமான கொள்கையாக இருக்கும்போது அதே 60-40-ஐ வைத்துக் கொண்டு அதையும் அமல் நடத்துவதில் ஊனங்கள் இருக்கும் போது எந்த அளவுக்கு அது பயன்படப் போகிறது என்று புரியவில்லை.

இப்போது இன்னொரு சட்டத்தையும் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். பிரசிடென்ட் அனுமதி கிடைக்கவில்லை என்றாலும் கூட இந்தச் சட்டத்தை அங்கே கொண்டு போகிற காலத்தில் பண்ணையாள் பாக்கி வைத்திருக்கும் குத்தகை வாரம்தாரர்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் பாக்கியைப் பெற பலவிதமான காரியங்களில் ஈடுபடுவது என்பது இயல்பான விஷயம். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி யோசித்து இதற்கு என்ன செய்தால் தடுக்க முடியும் என்று பார்க்க வேண்டும். பிரசிடென்டின் அனுமதிக்கு கையெழுத்தாகி வரும் வரையில், இடைக்காலமாக பழைய பாக்கிகள் வசூலிக்கப் படாமல் இருக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பிராசுதாரர்கள் எப்படியாவது தங்களுக்கு வரவேண்டிய பாக்கியை வசூலிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்கள். அதைப் பற்றி அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்காகப் பல சட்டங்கள் வந்திருக்கின்றன. அவை போதாது. வந்த சட்டங்களை அமல் நடத்தும்போது அனுபவங்களை அடிப்படையாக வைத்து ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாகப் பல திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் ஏற்கனவே சொல்லியதுபோல் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் கையில் இருக்கும் இலாகாக்களைப் பார்க்கும்போது அவர் ஆக்கவும் வல்லவர், அழிக்கவும் வல்லவர் என்ற வகையில் முக்கியமான பொறுப்பை வைத்திருக்கிறார். அவர் வேகமாகச் செயல்பட்டு பல திருத்தச் சட்டங்களைக் கொண்டு வந்தால்தான் தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் வருங்காலம் இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்தி, விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதைக் கடுக்க அவன் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

252 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 26/1972)

[1972 ஆகஸ்டு 18]

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் பேரில் பல உறுப்பினர்கள் கருத்துச் சொன்னாலும் கூட சில முக்கியமான விஷயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக ஏற்கனவே இருந்த இரண்டு சட்டங்களையும்—தமிழ்நாடு கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட், 1955, தமிழ்நாடு கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் பேமென்ட் ஆப் லீபேர் ரென்ட் ஆக்ட், 1956 ஆகிய இரண்டு சட்டங்களையும்—கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கும் பொருந்தும் படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்பதுதான் இந்த மசோதாவின் நோக்கம்.

முதல் முதலாக திரு—தமிழகம், தாய்த் தமிழகத்தோடு சேர்ந்து பதினாறு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. பதினாறு ஆண்டு களுக்குப் பிறகுதான் தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் புதிதாக நம்மோடு சேர்ந்த திரு—தமிழகத்திற்குப் பொருந்தும் என்று சொன்னால் அது எந்த முறையிலும் கூட நியாயப்படுத்த முடியாது. சில காரணங்கள் சொல்லப்பட்டாலும் கூட அந்தக் காரணங்கள் பொருத்தமானதல்ல, பொதுமானதல்ல என்று நான் முதல் முதலில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது 1952-ஆம் வருஷத்தைப் பற்றி திரு. ஏ. கே. சுப்பையா அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அன்றைக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் பூராவும் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவதை எதிர்த்து வலுவான பெரிய இயக்கம் நடந்ததும் அன்றைக்கு ஐக்கிய முன்னணியாக இருந்த தலைவர்கள் எல்லாம், குறிப்பாக பிரகாசம் அவர்கள் தலைமையில் நடந்த மாநாடும், அந்த மாநாட்டின் முடிவை அமல் நடத்தாமல் இருக்க வேறு வழி இல்லை என்ற முறையிலும் அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த ராஜகோபாலச்சாரியார் அவர்கள் பன்னையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள்.

அது உண்மையிலே விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் நிலச் சீர்திருத்தத்திற்கான ஒரு ஆரம்பமாக இருந்தது. 52-ல் என்ன நிலை இருந்ததோ அதேநிலைதான் 72-லும் இருக்கிறது என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம் குத்தகை விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் குத்தகை

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 253
 நியாஜ வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)-

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விவசாயிகள் என்றிருக்கக்கூடிய இந்த அமைப்பே இருக்கக் கூடாது என்பதன் அடிப்படையில் மசோதாக்கள் கொண்டுவரப் பட வேண்டும்.

What is after all abolition of landlordism? இம்மாதிரியாக குத்தகை விவசாயிகள் இருக்க வேண்டும், அவர்களை வெளியேற்றலாம், வெளியேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு சில சட்டதிட்டங்கள் போடுவது என்றால் it defeats the very purpose of abolition of landlordism. நிலப்

பிரபத்துவத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் குத்தகை விவசாயிகளுக்குப் படிப்படியாக அந்த நிலம் அவருக்கு சொந்தமாகியிருக்கிறது என்றும் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு பகுதியாக நாம் வரம்பு கட்டியவுடன் வரம்பிற்கு மேல் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் இந்தக் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாகும் என்றும் தனியாக உழுது பயிரிடமுடியாமல் இருப்பார்களே யானால் அது குத்தகை விவசாயிக்குப் போகக்கூடிய முறை வந்தால்தான் நிலப் பிரபத்துவ முறை ஒழிந்ததாக அர்த்தம்.

பல தடவை எல்லா மாநிலங்களையும் விட முன்னேற்றக்கரமான முறையில் நிலச்சீர்திருத்தங்கள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அது என்னால் ஜீர்ணிக்க முடியாத ஒரு விஷயம். 1-1-1970-க்குப் பிறகு இம்மாதிரி குத்தகை விவசாயி என்ற அமைப்பே கோளானில் கிடையாது. அப்படி ஒரு அமைப்பை இங்கு வைத்துக்கொண்டு அவர்களை வெளியேற்றுவதா வேண்டாமா என்ற சர்ச்சையில்தான் இத் திருத்தச் சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதுகுறித்து இரண்டு மூன்று தடவை நான் கூறியிருக்கிறேன். இப்போதும் அதை அழுத்தமாக கூற விரும்புகிறேன். குத்தகை விவசாயிகள் இருக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் சட்டங்களை அமைத்திருக்கிறோம். அப்படி அமைப்பதில் உள்ள ஊனங்களை எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த ஊனங்கள் என்ன? எவ்வளவு குத்தகை கொடுக்கவேண்டுமென்பதைப் பொறுத்த வரையில் 56-ம் ஆண்டில் என்ன சொன்னோமோ அதைத்தான் இன்றைக்கும் சொல்கிறோம். அன்று 60-40 சட்டம் இயற்றப்பட்டது. எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. நீளிர காகுபடி சம்பந்தமாகவுள்ள ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது கிட்டத்தட்ட எல்லா உறுப்பினர்களுமே 80-20 என்று போடுவது,

254 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 26/1972)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]/[1972 ஆகஸ்ட் 18]

75-25 என்று போடுவது, 60-40 என்பது இந்தக் காலத்திற்கு நியாய
மில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த மசோதாவை ஒரு குறிப்
பிட்ட மாவட்டத்திற்கு எக்ஸ்டென்ட் செய்கிறபோது the whole
concept of fixity of tenure is lacking என்ற முறை
யில் இருக்கிறது. மணலி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் இதோடு
சில திருத்தங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு வந்தால் உதவியாக
இருக்கும்.

60-40 என்பதற்குப் பதிலாக 75-25 என்று கொண்டு வருகிறோம்,
எக்ஸ்டென்ட் செய்வதோடு கூட பல திருத்தங்களையும் கொண்டு
வந்திருக்கிறோம் என்று அம்மாதிரி திருத்தங்கள் கொண்டுவரலாம்.

அடுத்தபடியாக, எந்தக் காரணத்தைக்கொண்டும் நிலத்தை
விட்டு வெளியேற்றப்படமாட்டார்கள் என்றிருக்கவேண்டும்.
பழைய பாக்கியிருந்தால் வெளியேற்றப்படலாம் என்பதற்கு ஒரு
ஷரத்து இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பாக்கி இருந்தால் வெளி
யேற்றக் கூடாது என்று ஒரு சிறிய திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்
தோம், We can discuss the entire legislation. 52-ம் ஆண்டு

சட்டத்தில் இருக்கிறது, 55-ம் ஆண்டு சட்டத்தில் இருக்
கிறது, 56 சட்டத்திலும் இருக்கிறது. அதை மாற்றி இன்றைக்கு
குத்தகை விவசாயிகளாக இருப்பவர்கள் எந்தக் காரணத்தைக்
கொண்டும் வெளியேற்றப்பட மாட்டார்கள் என்ற நிலை இருந்தால்
தான் குத்தகை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும்.
ரெவன்யூ போர்ட் மெம்பர் சுற்றுபயணம் செய்யும்போது பார்க்
கிறோம். குத்தகை விவசாயிகளை அடங்கலில் பதிவு செய்து
விட்டார்களா என்பதற்கான அந்த ஃபாரக்ளைப் பார்த்தால்,
அடங்கலில் பதிவு செய்துள்ள குத்தகை விவசாயி என்று இருக்க
வேண்டுமே தவிர முதல் ஐட்டமே நிலப்பிரபுதான். குத்தகை
விவசாயி கடைசியில்தான் வருகிறான். குத்தகை விவசாயிகளைக்
பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற நிலை இன்றி நிலப்பிரபுக்களைப் பாது
காக்கவேண்டும் என்ற முறையில்தான் விதிகளும் பாரங்களும்
இருக்கின்றன என்பதற்காகத்தான் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன்.
அடங்கலில் பதிவாகிறது என்பதே பெரிய காரியமாக இருக்கிறது.
குத்தகை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு, அறிக்கவேண்டுமென்று,
அவர்கள் பெயர்களை ரிக்கார்ட் செய்யவேண்டுமென்று ஏற்பாடு

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 255
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

செய்தால் அதில் பதிய முடியாத நிலைபற்றி. அதைத்தான் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ரிக்கார்ட்ஸில் அவர்கள் பதிவு செய்ய முடியவில்லை.

ஒரு பெரிய இயக்கம் நடந்தது. கிருஸ்துவ கோவிலைச் சேர்ந்தவர்கள். நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள். 40, 50 ஆண்டுகளாக குத்தகைக்கு இருந்த விவசாயிகளை வெளியேற்ற முயற்சி செய்து கடைசியில் வந்த காம்ப்ரமைஸில்கூட குத்தகை விவசாயி என்று பதிவு செய்ய அவர்கள் தயாராயில்லை. ஒரு பெரிய எதிர்ப்பு இருக்கும்போது பழைய சட்டத்தை அப்படியே டிரூன்ஸ்போர்ட் செய்கிறோம் என்று சொல்வது போதாது. இன்று இது எக்ஸ்டென்ட் செய்யப்படுகிறது. ஏற்கனவே செய்த சட்டங்கள் இன்றும் கோர்ட்டுகளில் உள்ளன. 56-ல் போட்ட ரிட் கூட இன்னும் முடியாமல் இருக்கிற நிலை இருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. சில விவரங்கள் கொடுத்தால் நல்லது. குத்தகை கொடுக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் யார் யார்? எந்தெந்த கேஸ்கள் இருக்கின்றன? என்ற விவரங்களைக்கொடுத்தால் நல்லது.

இன்னொரு அம்சம். நிலத்தை விட்டு விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது. அப்படி வெளியேற்றிய நிலப்பிரபுகள் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன? நடவடிக்கைகள் எடுக்க என்ன வசத்துக்கள் இருக்கின்றன? கேள்வி சட்டத்தில், 56-ல் நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றக்கூடாது என்று இங்கு வந்ததுமாதிரி கோளாவிலும் வந்தது. 57-ல் அங்கு, அந்த சமயத்தில் நான் கோளாவிற்கு போக வேண்டிய நிலை இருந்தது. அங்கு ஒரு பெரிய ஜன்மி இருந்தார். மிகப் பெரிய நிலச்சுவாந்தார். அவர் ஒரு குத்தகை விவசாயியை வெளியேற்றினார். அதே நேரத்தில் இங்கு மதுரை மாவட்டத்தில் பொதுமடை என்ற ஊரில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அங்கு ஒரு விவசாயி வெளியேற்றப்பட்டார். அங்குள்ள விவசாயிகள் பூராவும் நாங்கள் தொடர்ந்து உழுதுகொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை வந்தபோது அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு ரிசர்வ் போலீஸ் கொண்டு வரப்பட்டு அவர்கள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டார்கள். சட்டப்படி அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு.

256 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பர்துகாப்பு
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]/[1972 ஆகஸ்ட் 18]

ஆனால் போலீஸ் நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருந்தார்கள். அதே நேரத்தில் கேரளாவில் அந்தப் பெரிய ஜன்மியை விலங்கு போட்டு ஏன் அந்த விவசாயியை வெளியேற்றினாய் என்று கேட்டு அவரை கைது செய்தார்கள். அமல் நடத்தும் முறைபற்றிச் சொல்கிறேன். குத்தகை விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கும்போது அதற்கு விரோதமாகச் செயல்பட்ட நிலச்சுவாந்தார் அங்கு கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.

அப்படி வெளியேற்றினால் தண்டனை கிடைக்கும் என்ற பயம் இருக்க வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போகலாம், அடங்கலில் பதிவு செய்யாமல் இருந்தால் குத்தகை விவசாயி இல்லை என்று சொல்லலாம் என்ற போக்கு இங்கு இருக்கிறது. இதை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு விஸ்தரிக்கப்போகிறோம் என்ற திருப்தி இருக்கலாம். சிறிய நிலம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமானால், அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டால், நஷ்டயீடு கொடுக்கலாம். நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு நஷ்டயீடு கொடுக்கலாம். தேவைப்பட்டால் 5,000 ரூபாய் ஒரு ஏக்கருக்கு சாதாரணமாக மற்றவர்களுக்கு கொடுத்தால் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு ரூ. 20,000 கொடுப்போம் வேண்டுமானால். இன்று நிலச் சீர்திருத்தம் என்பது ஏன் அதிகமாக வருகிறது என்றால் அது பெரிய உற்பத்திச் சாதனமாக இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் மிகப் பெரிய உற்பத்திச் சாதனமாக நிலம் இருக்கிறது. 12 மாதமும் சாகுபடி செய்யமுடியும். அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரிய உற்பத்தி சாதனத்தை வைத்துக்கொண்டு அதில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டமுடியாத ஒரு நிலை இருப்பதால் லட்சக்கணக்கான வாலிபர்களுக்கு இன்று வேலையில்லாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக கொண்டு வந்துவிட்டோம் என்றிருக்கக் கூடாது. விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட மாட்டார்கள், சிறு நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்ற அளவில் ஃபுல் ப்ரூப்பாக ஒரு சட்டத்தை விரைவில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு விஸ்தரிப்புச் செய்கிற 1972-ம்

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 257
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள், பாதுகாப்பு, நியாயவாரம் கொடுத்தல் ஆகிய இந்தச் சட்டத்தை அங்கத்தினர்கள் பொதுவாக வரவேற்றுப் பேசினார்கள்.

ஆனால், 16 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏன் இந்தச் சட்டம் இவ்வளவு காலதாமதமாக இந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரிக்கப்படுகிறது என்று கேள்வியைக் கேட்டார்கள். நான் இந்தச் சட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துகிற போதே, இப்போதுதான் ரயத்துவாரி செட்டில்மெண்ட் முடிந்தது, உடனே கொண்டு வந்திருக்கிறோம், என்று கூறினேன். “செங்கோட்டைப் பகுதியில் 1959-ம் ஆண்டே இது விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம், செங்கோட்டைப் பகுதியில், நில உரிமை முறையும், நிலக் குத்தகை முறைகளும் தமிழ் நாட்டின் பிற பகுதிகளில் செயலிலுள்ள முறைகளைப் போன்றே இருந்ததால். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் இந்த இரு சட்டங்களையும் நீட்டிப்பது அந்த மாவட்டத்தில் ரயத்துவாரி நிலவரி ஏற்பாடு செயலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.” அது இப்போதுதான் முடிந்த காரணத்தால். உடனே கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதிலே காலதாமதம் ஒன்றும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் சுப்பையா அவர்கள், நீதிமன்றங்கள் பெயரால் தாசில்தார்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நல்ல நோக்கத்தோடு தான் நாம் சட்டங்கள் கொண்டு வருகிறோம். மிகுந்த எச்சரிக்கை எடுத்துக்கொண்டு அதிலே உள்ள ஒட்டை உடைசல்களையெல்லாம் அடைத்து, நல்ல சட்டமாகத்தான் கொண்டு வருகிறோம். எங்காவது தவறு நடந்து இருக்கலாம். அப்படி தவறு நடந்து இருந்தால் அதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் இந்த மன்றத்திற்கு ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான விஷயத்தை தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் இந்த மன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டு, அந்தச் சட்டம் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக சென்று இருந்தது. அந்தச் சட்டம் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்று இங்கு வந்து ஒரு வார காலம் ஆகிவிட்டது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இனிமேல் விவசாயிகள் ஒரு பசலிக்கு உண்டான

258 தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 26/1972)

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1972 ஆகஸ்ட் 18]

குத்தகையைக் கொடுத்து விட்டால்: ஏற்கெனவே கொடுக்க வேண்டிய குத்தகை பாக்கியை கொடுத்து விட்டதாக ஆகிவிடும். இனிமேல் விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான அச்சமும் தேவையில்லை என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் தான் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிறது. எந்தப் பகுதியும் விடப்படவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ரிக்கார்டு ஆப் டெனன்ஸி ரைட்ஸ்-க்காக ஒரு சட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அமுல் நடத்தப்பட்டது. அந்தச் சட்டம் எந்த நாளிலிருந்து அமல் நடத்தப்பட்டதோ அந்த நாளிலிருந்தே இந்த சட்டத்தையும் அமலாக்கவேண்டுமென்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்தத் தேதியிலிருந்து தான் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதில்லை. குத்தகைத் தீர்வை பதிவு செய்யப்பட்டு வைத்திருக்கிறவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படும். நிச்சயமாக பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் நேற்றைய தினம் வேளாண்மை உரிமை குத்தகை நிலங்கள் ஆவணச் சட்டம் ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறேன். அந்தச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவருகிறபோது, அந்தச் சட்டம் விவாதத்திற்கு வரும் போது இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குத்தகை விவசாயி என்று சிட்டாவில் எழுதியிருக்கவேண்டுமென்பதில்லை. நாம் போட்டு இருக்கும் உத்தரவுப்படி வாய் மூலம் நிரூபிக்கப்பட்டால் கூட பதிவு செய்து கொள்ளலாம். அப்படி நிரூபிக்கக் கூட அவர்கள் வரவில்லையென்றால் அங்கே போகிற அதிகாரி விசாரித்து அவன் குத்தகைதாரர் தான் என்று அறிந்தால் அதையும் பதிவு செய்து கொள்ளலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு எளிதாக செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு எளிதாகச் செய்திருக்கிறோம்.

இந்த நேரத்தில் அரசின் கொள்கை ஒன்றை தெளிவு படுத்த நான் விரும்புகிறேன். குத்தகை 60-40 அல்லது 75-25 என்று கேட்டார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் குத்தகைத்தாரர்கள்.

தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு 259
 நியாய வாரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
 நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
 முன்வடிவு எண் 26/1972)

1972 ஆகஸ்ட் 18] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

இன்டர்மீடியரீஸ் இருக்கக்கூடாது என்பது தான் கொள்கை. இதை காலம் கனிகிறபோது நல்ல நேரத்தில் ஏற்றவகையில் சட்டமாக நிறைவேற்றியே தீருவோம் என்ற உறுதியை அரசின் சார்பில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்காக நாங்கள் பின்வாங்கமாட்டோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அதை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே இருக்கிற தவறுகளைத் திருத்தி, ஓட்டைகளை அடைத்து புதிதான ஒரு திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவரக்கூடாதா என்று மனலி கந்தசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். இப்போது இருக்கிற சட்டத்தை விஸ்தரித்து இருக்கிறோம். அவ்வப்போது ஏற்படும் சிற்சில நடைமுறை சட்டசிக்கல்களை, அதில் உள்ள ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கு அவ்வப்போது திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்வதில் தவறு இல்லை. அரசாங்கம் அதைச் செய்யத் தயாராக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வரவேற்றுப் பேசியதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக குற்றச்சாட்டு ஒன்றினை திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் பல ஏக்கர் நிலங்களில் ஏழை விவசாயிகள் பயிர் செய்திருந்த பயிர்களை போலீஸ் பாதுகாப்பு வைத்து அழித்தார்கள் என்று கூறினார்கள். அந்த நிகழ்ச்சி என்னுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள், எனக்குத் தெரியாது. என்கே எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அதை அரசு நிச்சயமாகக் கண்டிக்கும்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை தெரிவு படுத்திவிட விரும்புகிறேன். உழுபவனுக்கு நிலம் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை அரசு கொண்டிருக்கிறது. எவ்வளவு சீக்கிரத்தில்

26) தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்பு
நியாய வரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு
நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 26[1972])

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

இதைச் செய்ய முடியுமே அவ்வளவு சிக்கிரத்தில் செய்யும் என்
பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். எப்படி இந்தப் புரட்சிகர
மான திட்டத்தை சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்பதைத்
தான் அரசு சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரி
வித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தை வரவேற்றுப் பேசியவர்களுக்கு நன்றியைத்
தெரிவித்து, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டு
மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி
“தமிழ்நாடு 1972-ம் ஆண்டு பயிரிடும், குத்தகைதாரர்கள் பாது
காப்பு, நியாயவரம் கொடுத்தல் (கன்னியாகுமரி மாவட்டத்
திற்கு நீட்டிப்பு) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்ட முன்
வடிவு எண் 26/72) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்
பட்டு சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்பட்டது.

Clauses 2, 3, 4, 5, 6, 7 and 8 were put and carried.

Clause 1, the Preamble and the Long Title were put and
carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM: Sir, I move—

‘That the Tamil Nadu Cultivating Tenants Protection and
Payment of Fair Rent (Extension to Kanyakumari District) Bill,
1972 (L.A. Bill No. 26 of 1972) be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed into
law.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய ஆளு
வர்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை
மீண்டும் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

(6) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

239. Notification issued with G.O. Ms. No. 1554, Agriculture, dated the 2nd June 1972, in regard to regulation of trade over the purchase and sale of tamarind, gingelly and cane jaggery in the entire district of Dharmapuri. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

240. Notification issued with G.O. Ms. No. 267, Food, dated the 3rd July 1972, making a rule, for inclusion of cotton yarn bales in the Schedule to the Tamil Nadu Warehouses Act, 1951. [Laid on the Table of the House under section 27 (4) of the Tamil Nadu Warehouses Act, 1951 (Tamil Nadu Act XX of 1951).]

241. Notification issued with G.O. Ms. No. 1463, Revenue, dated the 17th May 1972, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Entertainments Tax Rules, 1939. [Laid on the Table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

242. Notification issued with G.O. Ms. No. 1550, Agriculture, dated 1st June 1972, in regard to an amendment to rule 38 of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the Table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

243. Notification issued with G.O. Ms. No. 1339, Home, dated the 19th May 1971, in regard to an amendment to rule 112 of the Madras Children Rules 1940. [Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Tamil Nadu Children Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920).]

244. Notification issued with G.O. Ms. No. 1356, Rural Development and Local Administration, dated the 3rd July 1972; in regard to an amendment to the Madras Khadi and Village

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

Industries Board Rules, 1960. [Laid on the Table of the House under section 29 (3) of the Tamil Nadu Khadi and Village Industries Act, 1959 (Tamil Nadu Act 18 of 1959.)]

245. Notification issued with G.O. Ms. No. 1164, Home, dated the 26th April 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Children Rules, 1940, [Laid on the Table of the House under section 44 (4) of the Tamil Nadu Children Act, 1920 (Tamil Nadu Act IV of 1920.)]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

71. Notification issued with G.O. Ms. No. 1625, Revenue, dated the 1st June 1972 in regard to remission of stamp duty chargeable in respect of a sale deed to be executed in favour of the Tamil Nadu Electricity Board Staff Co-operative Housing Society Limited, Madras.

72. Notification issued with G.O. Ms. No. 1976, Revenue, dated the 7th July 1972, in regard to reduction in stamp duty chargeable in respect of sale deeds to be executed by the Tamil Nadu Housing Board in favour of the allottees of plots and flats.

73. Notification issued with G.O. Ms. No. 1749, Agriculture, dated the 21st June 1972 making the Tamil Nadu Inland Fisheries Lease and Licence Rules, 1972.

74. Report of Justice Thiru N. S. Ramaswami, Judge, High Court, Madras, Commission of Inquiry on the untoward incidents at Annamalai Nagar on 23rd July 1971 (Tamil).

இணைப்பு

[20-ம் பக்கத்தில் 158-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

(அ) தமிழ் நாட்டில் செம்மறியாடு வளர்ப்பு நிலையங்கள் எவையும் இல்லை. எனவே, இவ்வினா, தருமபுரி மாவட்டத்தில் செயல்பட்டு வந்த செம்மறியாடு-கம்பளி வளர்ச்சிப்பணி நிலையத் தைக் குறிப்பிடுகிறது என்று கருதப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் செம்மறியாடு-கம்பளி வளர்ச்சிப்பணி நிலையங்களை மீண்டும் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு எதுவும் அரசிடமில்லை.

1972 ஆகஸ்ட் 18]

(இ) & (உ) 1969 இறுதிவரை, தருமபுரி மாவட்டத்தில் செம்மறியாடு-கம்பளி வளர்ச்சிப்பணி நிலையங்கள் எட்டு செயல்பட்டு வந்தன. இந்தப் பிரிவுகள் மூடப்பட்டபின்னர், அங்குள்ள கட்டிடங்கள் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன அல்லது பயன்படுத்தப்படக் கருதப்பட்டுள்ளன :—

அங்குள்ள கட்டடத்தில் தற்போது செம்மறியாடு-கம்பளி வளர்ச்சிப் பணி நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ள நிறுவனத்தின் பெயர் முதலியன. இடம்.

1. குந்துமாரணபள்ளி—துணை நிலையம், குந்துமாரணபள்ளி.
2. கம்மந்தொட்டி—துணை நிலையம், கம்மந்தொட்டி.
3. உள்ளுக்குருக்கி—துணை நிலையம், உள்ளுக்குருக்கி.
4. உத்தணபள்ளி—துணை நிலையம், உத்தணபள்ளி.
5. குருபராப்பள்ளி—கால்நடை மருந்தகம், பேரிகை.
6. தேங்கனிக்கோட்டை—கால்நடை மருந்தகம் (அமைக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது).
7. ஆவலப்பள்ளி—ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் கோரி, உண்மையில்
8. தனி கோழி வளர்ப்பவர்களுக்குக் குத்தகைக்கு விடக் கருதப்பட்டுள்ளது.

(a) There were no sheep farming centres in Tamil Nadu. It is, therefore, presumed that the question refers to the Sheep and Wool Extension Centres functioning in Dharmapuri district. There is no proposal with the Government to revive the Sheep and Wool Extension Centres in the State.

(b) and (c) There were eight Sheep and Wool Extension Centres functioning in Dharmapuri district, till the end of 1969.

[1972 ஆகஸ்ட் 18]

After the closure of these Units the buildings available there are being utilised or proposed to be utilised in the manner indicated below :—

Location of the Sheep and Wool Extension Centre.	Name of the institution now located, etc.
1. Kundamaranapalli—Sub-centre, Kundamaranapalli.	
2. Kammandoddi—Sub-centre, Kammandoddi.	
3. Ullukurukki—Sub-centre, Ullukurukki.	
4. Uddanapalli—Sub-centre, Uddanapalli.	
5. Kurubarapalli—Veterinary Dispensary, Berigai.	
6. Denkanikotta—Veterinary Dispensary (Proposed).	
7. Avalapalli—Proposed to be leased to bona fide poultry breeders on tender system.	
8. Thally—Proposed to be leased to bona fide poultry breeders on tender system.	

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS